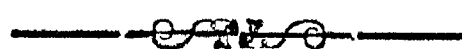
[illegible] ப்பேசிய [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
சாலையுமாலையும வேலையாயகடவுள
ஆலயமுளத்தே அன்புடனமைத்த
பூசைகளபுரிந்தபல புண்ணியருமெய்யா
ஆசையுற [illegible] ற்ற அருந்தவச்செல்வ
வெற்றிசொற்றிற [illegible] விருப்பிற்றிடப்புலவ
சற்றவர்மதிக்கும கலைப்பி [illegible] கடலா
சத்தியதத்துவ பாகரசாடந்தோன
நித்தியவைபவ நிமலனைப்பணிந்தோன
யெனனகாதநிலைமப வொருநிலைக்கு
மௌனநிலைமையில மாட்சிமையானோ
சாதுசங்கத்தொடு சந்ததமபயினறெய
போதுவேதாந்தப புத்தமுதத்தை
அருந்திடுமாதவன அருந்துவதிலையை
வருந்தியேயாயந்தா நந்தமேமருயிரேன
வாதவூரிருடிகள வனமெழையடரப்பாமெய
போதகமெல்லாம புகரறநீந்தோன
ஒழியாப்பிறவி யொழித்திடுநெறிதரு
மழியாப்பொருடனை யகநதனிறகாட்டும
புண்ணியாகண்ணுடைய வள்ளலபுகன்ற
யெண்ணருமவேத வேதாந்தவிளக்காப
பழியிணிலவருமவினை பற்றறத்துலைக்கும்
ஒழிவிலொடுக்க நூலோர்ந்தசறபுனிதன
பூரணவறிவைப புறமவிடாமறபற
பூரணனடியே புகலிடங்கொணடோன
பாங்குறுபிரமப் பகருவர்தன்னில்
சாங்குசித்தநொனுஞ் சிவலிங்கமால
யாழ்ப்பிறப்பொழிந்த பாமலிடையு [illegible]
[illegible]

சிறப்புப்பாயிரம்.

முத்தாகள்பாடிய மூன்னூறு தாமே
இத்தலந்தன்னி லிருபிறபபிளா
மூததமிழுகவிஞர் முடிவணஙகிடவே
சொறபரப்பிரம சொரூபனைக்காட்டும்
பூரணனந்தோ தயமாமநூலே
காரணக்கடவுள் கவினுறுதாளே
பனனுறுமின்னாரு ச ...
பொன்னிலமடவார் புனனைசநீத்தோர
சொனனயஙக ... சொலலுவனொமறே
நன்னயநறறமிழ நாவலாவேதியா
மற்றவர்தம்மால் மாளாதெனறரன
சத்தியஞ்செயதோ நணலகறதநோடு
வடவரைகருவடடின மனைநதனனொன்றுற்
புடவியிலெயமாற புகலொணுதமமா

தஞசை,

வெங்கடாசல பண்டிதரவர்கள்

குமாரரும

வைரக்கண் வேலாயுதபபுலவரவர்களுக்கு

இளவலும் ஆகிய

அருட்கவி பாலகுமாரசாமி பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றியது.

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

பொன்னவிர்சலசப பொகுட்டாதனத்திருந்
திந்நிலமாதி யெவ்வுலகும்படைத்
திலகயனமுராரி யிந்திரனசெவவேள்
தலைகபாநகபா சாஙகசன விண்ணோர்
எண்ணருமுனிவ ரியாவருமறியாப்
பண்ணுவன்கைலைப் பருப்பதமோத்தி

சிறப்புப்பாயிரம்.

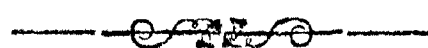
இமையபாகத்தம ரிறைவிமெய்ஞ்ஞாய்ம
கொடைப்பாலளிக்கக் குடித்துவளர்வருளை
சிவபெருமானைச் செய்யுளாற்பாடி
நவம்பலவியற்று நலங்கிளர்பிள்ளை
சம்பந்தமூர்த்தியின் றண்ணருள்பெற்ற
விம்பந்திகழ்மொழி வில்லெடுக்கத்தை
அருளியகண்ணுடை யவள்ளலென்னுங்
குரவராலடிமை கொளப்படுமன்பன்
தேனூர்சோலைச் சென்னைக்கடுத்து
தாணுப்பிறங்கு சைலத்தூரன
மாலரங்கைய வள்ளன்மாதவத்
தாலீங்குதித்த சாலபுடைத்தக்கோன்
ஆங்கொருநாட்டம் ஆசான்பண்பாய்ச்
சாங்குசித்தனெனத் தருமபிதானன்
கனிசிவலிங்க நாயகனெனவீங்
கினிதுடனிசைசகு மியற்பெயராளன்
புழுக்கொடுகுளவிப் புறப்புபோற்றுறவுக்
கிழுக்குடையோர்மீ திரங்கிபட்டணத்தார்
பத்திரகிரியார் பகர்தக்கணத்தில்
சத்தியசொருபித் தாயுமானவர்
முதலியமுநியோர் மொழிநூலனைத்தும்
நுதற்பொருளுய நுதலினனன்னூல்
ஆரணாந்த வமுதைததுப்பும
பூரணாந்தோ தயபொற்றசும்பாம்
அன்னதுவிளங்க வவதாரிகையும்
மன்சிற்சில்லுழி வாய்ப்பக்கருத்தும
சொல்லும்பொருளுந் தொடர்வுறத்தவளைப்
பல்லுமபாய்த்தரயப் புகுபார்வையிட்டனன்
தங்கார்தஞ்சைத் திருஅழகப்ப
வேங்கடாசல வேளருண்மைந்தன்
நாஅல்சட்டாவ தானிவைரக்கண்
வேலாயுதப்பேர் வியன்றமிழ்ப்புலவன்

சிறப்புப்பாயிரம்.

ட ரயிரம.

முத்தாகள் ரமே
இத்தலலோர் இடுக்கத்துதவு
ஸ்ரீராம சாமிக்குரிசில்
யப்புதல்வ னளிகுணமேரு
ஷ்ணனுங் கவிஞனுராமன்
க்குமெளிதிற் பலன்றருமபாறறாய்
சிலேப்பிரசினிலச் சிட்டனன்மாதோ.

இந்நூலாசிரியரது பிரதமாணக்காாகிய
மு. முனிசாமி அவர்களால்
இயற்றிய
நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

வேதாகமப்பொருள் விளங்கவேயுதித்து
சாதனக்குறியுடன ணைநருட்பொருளி
பூதபௌதிகப் பொருளைக்களைந்து
காதலாய்நின்ற கடையன்முன்ஞான
நாதனேவந்து நயினறனன்மிகக
வாதொருகூதும வகையறியோன்சிறு
போதனுமடங்கிப் புனிதனைப்பணிய
பாதமேலசூட்டிப் பாப்பொருள்விளக்கி
சாதபறசாதமே சதுரமறைமுடிவில்
போதமதொழிய பொருண்மொழியொனயிரக்
காதினிலோதக கனாநசனுநந்தமாய
யோதியமொழியே யுலகெலாம்பரவ
பேதித்தமாயையும பிரமமேதானாய்
சோதிததொம்மசியிற் றுலங்கினனசுடரோ
ஆதியுமினறி யந்தமுமின்றிய
னுதிபூரணமா யமைசிவலிங்கமால
பூரணாநந்தோதயமெனு நூலால்
நீரணிக்கடவுள் நிர்த்தமுமெளிதிற்

கண்டுதன்னின்பக் காக்ஷிபெற்றுய்ம
தென்டமிழ்ச்செய்யுள் செப்புமவ்வருளை
நித்தியம்பிறியா நினைவிருள்சாங்கு
சித்தனை யென்றுஞ் சிந்தைசெய்வேனே.

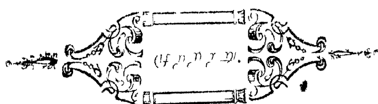
இதுவுமது.

கலிவிருத்தம்.

வேதமுடிவில் விளங்கிய பொருளைச்
சாதனைசெய்வோர் தமக்கருள்செய்ய
போதவொழிவாம பூரணோதயம
காதலாய்க் கொள்வோர்கருத்துள்ளோர்வரே.

இதுவுமது.

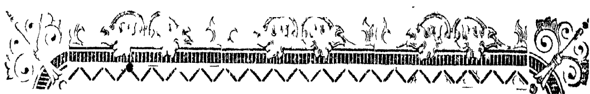
சூரியனுதயமாகிச் செழுங்கதிர் வீசுமாப்போற
பூரணவுதயமான புதைபொருடனைக் கண்டால்
* நீரியேவினையிரண்டு நிறைசமமாகிஞான
மேருவிலருளானந்தவீட்டினில் வாழ்வர்தாமே.

* நீரி என்பதற்கு நீறியெனப்பொருள் வருவித்துக்கொள்க.

அவையடக்கம்.

திருவருளுருவான்மறைந்த சின்மயத்துண்
　　தேவியர் நண்வாய்மலர்ந்த தீக்ஷைமார்க்கம்
அருளுருவாயஷ்டசித்தும் பெற்றசித்தர்
　　அம்பலத்தினின்றசிவன் அடியார் பக்தர்
கருவறிந்தோர்குருவினரு கடாக்ஷம்பெற்றோர்
　　கணிதமின்றி நூற்றெளிந்தோர் கவிஞர்பகத்தாள
இருளறப்போர்புதலெவரும் மிதனையேற்ப
　　ரென்றருளுண்மறைந்ததனை யிறைஞ்சிநிற்பாம்.

சிவமயம்.

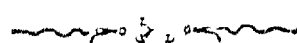
பூரணாநந்தோதயம்.

காப்பு.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

வேதாந்த கலாசமகாரண சித்தாயகிரறா
பிரவிர்த்துப்பயனுந்த மொமோசாணுத்தை
சாதனமெய்யவித்தோன்ற குயோயாமேனு ந
மனதைத் திருவருணமயாக தாமேயாமேனு ந
புதம்பாதங்கமெளாந தாமேயாகி
பூரணமாமெனங்த செழுமபுரிதமோன
நாதகாரககவன ந புசத்தோனாரு
ஞாயனாதசந்தாணமல மூந்தாஞகாப்பாம் (க)

இந்நூலாசிரியர் இப்புத்தகஞ்செய்யுங்காரண - சர்வமுந்தானே யாயவொப்பற்ற பிரமமென்னுங் கணபதியை வழிபட்டு அப்பிரமத்தின் தாட் டுபாடாகுஞ் சுப்பிரமணியரை நமஸ்கரித்து அவ்வேக பிரமத்தின் திருவருளைப் புணர்ந்து அந்நமயமாய் விளங்குஞ் சிவன் முத்தர்களது பாதகமலங்களையே இந்நூற்குக் காப்புடைமையோராய் நமஸ்கரித்தன ரென்ககாண்க.

இனி நிரதிசயானந்த சொரூபாநுபவாயக்கியாகிய இந்நூலாசிரியர் தாம் அநுபவிக்கும் பேற்றைத் தம்முற்றார்களும் பெற்றுய்தற் பாலதாய விருப்பினால் திருவருள் சுரக்கியற்று மிந்நூலினது பெயரினைத் தெரிக் குறிக்கின்றார்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குளகம்.

பத்துசிறுவயதினி லிறந்தசாத்ரம்
பார்த்துபதின்மூன்றளவிற் பதினெண்போகளை
சித்தர்கிதபோதமெலாந் தேடியாய்ந்து
தெளிந்துபதினாறளவின மனுவிசகியான
சுத்தமுதுபனுவல்பல விருபானுள்ளே
தோய்ந்துதெளி தத்துவத்துடபரயோகபரமம்
உற்றவிடமயாங்கெனவே தேடித்தேடி
யுளமயர்ந்துதலைமேலுமதத்னே.

பித்தனைப்போலிருந்தனனேயோபோதாபேதப
பிரமபனை யோகணநிற பிரிசுருநாநன
சித்தானந்தினொழிவி லொடுக்கஞ்சொல்லும
திருஞானசம்பர்தா மரபில்வந்த
கத்தனேகண் றுடைய வள்ளலேநிர
கைகாட்டிகண்ணிமைபோற காத்துஆண்டு
நித்தியமுமிடைவிடா நூதுந்துமபி
நெறியைப்போ லென்றனையு நித்தியாசமி.

சத்தியுடனபரமசிவந் தானேயாகி
சாதனத்தினாகுறியுடனே தமியனேற்கு
முத்தானதீக்ஷைபது ரகஸ்யார்த்தந்தான
மொழிந்தாரேழுபபதுகுண முடிந்தபின்னா
பத்தானபத்துவயதுள்ளா ளாததாள
பாற்கடலையுண்டனரே பரமஞான
வித்தாமபூரணாநந்தோ தயப்பேர்கொண்ட
வேதாந்தநூலெளிதின விதித்தேனமனனே.

மேற்கூறிய குளகச்செய்யுளையொட்டிய சுருதி, குரு, சுக
பவம, என்பவற்றைச் சிறறு விரிவுறக் கத்தியருபப
யாவர்க்கும பயன்படும பாலதாய்த் திருவாய
மலாந்தருளினாரா.

அநுபவச்சுருக்கம்.

பூரணாநந்தஸ்வரூபமே. உதயமாகிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளடியார்களிலொருவராய் ஒழிவிலொடுக்கமென்னு மெய்ஞ்ஞான நூலருளிய கண்ணுடையவள்ளல என்னுந்திருவபிதானங்கொண்ட எனதுண்மை ஞானாசிரியரது மகிமையைச் சொல்லப் புகுவேனாகிற் பெருகும் என்கினும் எனதநுபவத்திற் சிறியவோர் நுட்பத்தைமாத்திரஞ் சொல்லவேண்டிய அவசியகமாதலாற் சொல்லுகின்றேன்.

ஒருவனை யமன் பதைப்புற உயிரைப்பிடிப்பது போலும் ஒருபெரும்பூதம் ஒருவனைப்பிடித்தாட்டுவதுபோலும் யான் எனதறிவின கூர்மையால் அளவிறந்த நூல்களிற்பழகி என்போற் பேரறிஞருலகுளிலலை யென்றும் யாரையுமதித்தலின்றி திரியும் எனனை-எனது-உ௨-வயதிற் கவர்ந்துகொண்டு மனம்-புத்தி-சித்தம் அகங்காரம-ஆகிய-நான்கனையும் பேரறிவென்னுங் காலதண்டத்திற்றண்டித்தடக்கல எனப்பலநூலகளிற் சொல்லியபடியே என்னை அக்கினியாற்றின மேலாகிய மயிர்ப்பாலத்தின்மீது ஒருகாலில நிற்கவைத்து அனேகசனனங்கடோறும் பின்றொடர்ந்தலப்பும் ஆகாமிய முனையை மெய்ஞ்ஞானாக்கினியா லெரிக்கிறபோதெனதாசிரியனா நோக்கிச்சிந்தித் துடகலங்கி முறையிட்டலறியையனே சப்த இரௌரவாதி நரகங்களினுங் குடிபுகுவேன் இவ்வணுவின்மீது நிற்கததரனலலேனென ஆசிரியர் தமவிழிநோக்காகிய உண்மை ஞானக்கினியாலெரிக்கப்பட்டு மாண்டனவாந்தப்போதமும வீண்போகா தென்னைத்திருவருண்மயமாக்கி உன்மத்தனாத்திரிவித்து ஆமை தன்முட்டையைக் கவனித்தல்போலும மச்சந் தன் சினையைக்கமனிப்பபோலும் குளவிபுழுவைக் கூட்டுள் ளுணர்வபோலும் இடைவிடாதென்பா லிமையா நாட்டமாகி எனது பருவபக்குவகாலம பார்த்திருந்து ௩௰-வயசுவரையில் அன்னபானாதிகுளிர் நித்திரை முதலாயவைகள் தோன்றாது கடாக்கன்றைபோல மருட்பட்டு திக்பிரம்மை கொண்டிருந்த வென்னை அதிட்டித்து எழுப்பி ஓர்நாள் அர்த்தராத்திரியில மகனே ? எனவிளித்து சாயாபுருஷனாயின்று சுமமா இரு என்ற ஒப்பற்றவோர்

மொழியைச்சொல்லி அந்நெறியில் * சிராசனம்-என்கி
தாசனத்திற் கட்டியிருப்பித்து எனக்கமைந்துள்ள
யென்னும் ஒருமொழியின் நிரசுபியார்த்தத்தை யுப
திருவிழியைத் திறந்தனர். நந்தப் பாட்டிசைப்போரு
மிப்பாட்டிசைப்போரும் தாமாகிய தருக்கள் கண்ணை
துக்கருக்குமுன இயற்கையிலேயே சிறுவர் முதற்கொ
பபு ஆக்கிசுகொணடிசைத்து உலகுவழக்காய வழக்கிர
நானே-என்னுஞ்சொல-புகழியுடைய பகாளகளது
ஞானார்த்தத்தில சிறறிஞாகப்பயன பெறுவாறுபோ
காலாகாரமாகிய ரேழுலகையும ஒராமிரிவையும கண்
மணியாய் பார்ப்பினி தனனுடகருககிரகவாகது கொண்
ணுங் கண்டகாசூரியாகிய தடையற்ற வபதாநங்கபோ
வாசகுகாயமெனனுந திரிகரணஙகளால அநிட்டியாதிருந்
ப்பதே மௌனம். அந்நனை அநிட்டித்தவாநனா அச
யோர். ஆயினும் யாவையுங் கௌபாக்ஷித்துககொணட
மௌனம தாமேன தாமேன தாமேன நாமேன யெனவும நானே
நானே நானே யெனவும நினைககபபடாஅ- அனுபூதி ஞுத
தானந்த சித்தாரத முடிவாதலால சுமமாயிருந்ததாம் அ
னதாசிரியராகிய தன்னுடையவள்ளலார் திருவடிக
கியமாக்கி பிராரத்துவத்தாலாகிய இத்தேசத்திருந்தும
டிருப்பாயென றுபாவதித்து கறபூரதீபம்போலு மென
பத் தோடைக்கியமாகினர். திருவருட்பெற்றுற அவர
திரவுபடி சாதனதபுரிய பக்குவாகபுப அநுத்தோத
டவியைவிட் டசுததநதைப்பற்றிய நெபயரிபோலாது ப
சலத்தையும பிரிததுணறுய விகங்கம்போல கலவியி
கண்கவிழ்ந்த மெய்ஞ்ஞானப் பாலைப் பிரிந்துண்ணுந் தே
போலபவராகி பூரணாநந்தோதய மெனனுஞ் சாகரத்
பயனாகிய சுசத்தை தனியரொனறு ஊாததுவறுசமா செ
றரிசித்து விதேகபதமுத்தியை பெறுமபொருட்டு திருவ
திருவாய்மலர்ந்தருளினேன் எனககண்டுகொளக.

---

* சிராசனம் - கோமுகாசனமாதி தசாசனங்களுளொன்று; திருவருணைக்காவிருப்பித்த நூதனசனமாப - இதனையனுபவித்தே யறியலப்படுமபாலதனறு.

இது

சுத்தசைதன்னிய நிரதிசயாநந்த பிரணவஸ்வரூபத்தை இந்நூன்முகத்துக்காப்புடைக் கடவுளாக்கி வழிப்படுதலாலாய பயன் கூறுகின்றது.

வெண்பா.

திருமாலறுஞ்சடைத் தெள்ளாகரனை
அருமாவுதநீடசையாலண்டி - பெருமால
வெம்பிறப்பு மூழ்வினைகள் வேரற்றுப்போகுமே
தும்பிக்கையானைத் தொழு.

(இதனது விரிபொழிப்புரை.) அருந்தாரகசுருதிகூடுமோர் மூலமூலாதாரமாய் உள்ளும் புறம்பும் அவற்றின் அந்தர்யாமியாய் ஸ்பரிசமறியுங்கையும் கந்தமறியுநாசியுமொன்றான தும்பிக்கைபோலும்; தன்பேரானவென்னுஞ் சொல்லுமதனாற்குறிப்பிக்கப்பட்ட வேறொன்றுமின்றி நாவேயானதுபோலும் அபின்னசத்துவைதக்குண்டலியாகியும், பிரகிருதியாகியும் பிரணவசுருதி ஒன்றேயாகியும் அசிபதஞான நூரிய னாகியும் ஐந்து பூதங்களாயுந் தனசன்னதானமாய் ஐந்துறுப் படக்கியைப்போல் பஞ்சாக்ஷரங்களைத் தனக்கையுந்து கரமே யாய் விளங்கும் விநாயககடவுளை (மனோவாக்குக்காயம், என்னுந் திரிகரணங்களுநிர்மலக்கருவியா யியைந்திலயப்பட்டிருந்தபடியே யிருந்து) வணங்க. (அனுதிகற்பிதமாகிய காரணஸ்வரூபமே சப் தமேகங்களையொத்து ஒருருவாகித் தடித்த அகமாணவமலமாகிய மூலப்பிரகிருதி மனமாயா விஷ்ணுரூபமாம் பெருமிருண்டசொ ரூபத்தைக்கிழித்தெழு மெஞ்ஞான சூரியனை இனனதெனப்புலப் படும்படிக்கு, (ஏதுவாகிய) திருவருளை, வேறோரிடத்துள்ள தாய்த்தேடும் போதமிறந்து அத்திருவருண்மயமாய்ப் பெரியமிழ ற்கண்சிறுமிழற் புறம்புகாணுதடங்குமாப்போலும், கடலின்கண் நீர்முகந்து கலசமான ததினுள்ளேதானே யடங்குமாப்போலும், விற்றுணைமூடக் காரணந்தேடி அதனை நாடுநகண்ணை மூடல்போ லும், அருளைத்தேடும் போதமிறந் தாக்கணமாயினும் அருண் மயமாய்ச் சதாகாலமுந் தன் இறப்பே பெருகோன்பா ரீத்த இரு

வருட்காருண்ணியத்தால் தனதேட்டமே திரண்டு அருணமாரூப
மாகிய ஞானாசிரியர், அதோமுகமாய்த் தோன்றி அவரது திருவரு
ளால் அஷ்டாக்ஷர, ஆதிதாக்ஷர, திட்சையினால அணடி இவனை
அருட்போதனுவுயிர்ப்பித்து அதற்கை வழிபேயருளைத்தரிசித்
தும தீக்ஷையமாய்ச் சத்திசிவமயத்தினின்றும், அருளேதிருமேனி
யாகி யிரண்டற்றுநின்று தனது பூரணஞானசொரூபத்தைத்
தெளியவேண்டி அருளிப்பதாயுப அறிவாறமாகி இருளினு
மொளியினுமின்றும பூனைகண்போலுப, காணபாறவ சாக்ஷிபு
மாகி சத்திசிவதிக்ஷ வியேசனா தொம்பதகாக்ஷியில அறு
பத்து [illegible] தனனை
யுள்ளபடியறிந்து [illegible] யாகிய
தத்பதத்திலுமயமாகித் [illegible], தனனையறிந்த
மோனாதாரம்போய [illegible] பாகிய [illegible] தியாசன பர
மே மோனநிகமாயத் [illegible] சிராப ஞானபானு
வாகியெழுந்த [illegible], அவ்வழிச
சென்று தனனையறியாத [illegible] பினனும்
பூரணமே [illegible] அதிட்டான
ஆதிரய [illegible] பிரதிபலித்து
தனது [illegible]. அப்படிம
றைக்கவே, [illegible], அநாதி [illegible] மாயைய
அஞ்ஞானமாகி, [illegible]
ஸ்தூலப்ரபஞ்சமாய [illegible] பபில
வாதிபபேட்டும [illegible] மானிடர்
[illegible] சத்தி சிவபரியாரும் [illegible] இ [illegible]
ஒருகேகீங்க [illegible] தையெபறும
எனபதாம.

அவதாரிகை.

சுத்தசைதனனிய சா[illegible]த்ப்ரணாமஸ்வரூபமாகிய கன்ப
இக்கப்பணியவே பழைவினைகள்யாவும ஒருங்கொழிந்து ஒப்பற்ற
மோக்ஷமடைவர் என்பதாம.

இனி இதனால் தம்புடை சூழுநராகிய பக்குவாபாலிராநகி, கற்றோர்களது ஓாவும் தம இருப்பும தன ஞானாசிரியரா வெழுந்தருளிய பிரமத்தின திருக்கூடத்தையும பாரீர் என வறபுறுத்திக்கூறுதலையுறிக.

நட்ட ஊக்கலித்துறை.

சிராம ஙிப்பிரானையாடியாரடி ச்சிந்தகே
ஆராறுநதாணடியசைவறநுகின்ற வருணமயதகை
ஓரொரொழிவிலொடுக தது ளோா தகிருணமறைநதேன
வாராதி நடமபரிந்நாபியக ஙவள்ளலையே.

... னது பா ... சிர ... பயப்பதாகிய சரியைகிரியையோா ... பாத ... ஆசாப்பூகமபோல் விரிய மெஞ்ஞானம் ... சுஞ்ஞானய பேற ... அரியபெரும்பாழை யொழிவற ... அபபா ... பலகோடியுகஙகளை ... கைக ... இனப துனப ... பறச்சுட ... தலாகிய வீடடை நலே சிராம ... அச்சிரிய வொாப ... யாபரணத்தை ... அ ... (சிவாபாமணாகடவுளாம ... பாாபணைதகாய் ரிஷப வாகன ... வள்ளததிற ... சைவ சமைய ... நால ... ஞானசபாத ... மிகளின, ... ஒழிவிலொடு ... தருளின ... வள்ளலின, ... கட ... அருள் விழி ... இிடத்தில், இருந்து (டாமையின ... சுவாசகல ... பிறப்பதலினறிக் குடியாய) இருந்து, ஆர் - (றுனமுகமகொனறு கோணததி ... குணததிற ... கா ... இடவைமதியி ... விததியாசம்) நிறைநத, ஆறும் மூலாதாரம சுவாதிட்டா மமணிபூரம் அநாகதம் விசுத்தி ஆஞ்ஞை யெனகின்ற) ஆறுமண்டலத்தையும, தாண்டி-(ஆற்றெழுககாயும சிம்

மனோக்காயும தவளைபபாய்த்தாயுமுசாவி) கடந்து, அசைவற்று (கட்டப்படாததாய் வெட்டப்படாததாய் கொட்டபபடாததாய ஒடடப்படாததாய் தட்டப்படாததாய மடடுபபடாததாய நனைகப்படாததாய் புனைசகப்படாததாய் எபபூதஙகட்கு முட்பூதமாகிய விட்பூதமபோல) நிர்சசலனமாகி, நினற (நிலைபெறறு) நிறகினற, அருண்மயததை, திருவருணிறைவை, ஒரார் (சாதனசதுடடயஅதிதீவரபககுவர்களன்றி மறறையோாகள) உணரார்கள். ஒழிவிலொடுக்கத்துள் (அததிருவருணிறைவை யான்எனறாதமஞானாசிரியராகியகண்ணுடையவள்ளலாரருளிய) ஒழிவிலொடுககததினுல ஓாநது உணர்ந்து - அதிலுள், அததிருவருணிறைவிறுள்ளேயே, மறைநதேன்-இறவாதிறநதொழிநதேன, வாரார-(யானும எனதாசிரியருமஏகமயததனறி இனிபிரகிபிடபமாகி) தரிசனநதாரார் ஆதலால், திருநடம (அவர்நிாச்சலனமாக) ஆடாதாடுமாடடததமுகையும. வள்ளலை (எனது) வள்ளலையும, இநநூலினாணை இபபூரணாநநதோதயம எனஇநூலிடடது, பார்ப-பாாததடையாகடவீா எனறுமகூறுதலைஅறிக.

இதனுல் திருவருட்டாயைச சேவிககினருரெனவறிக

எண்சீாக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருததம.

சகச்சோதியாஞ் சாதுசசிதததாநதி
சாவநதாதாஙகியெழுசாதோதகாரி
திகம்பரியகம்பரவிாவபனிாககாரி
சிவயநம வுருககொணட தேவதேவி
அகமபிரம மாதுமரூபானநதாயி
யண்டசராசாமனைததுமானரூபி
சுகமெனுமோர் மொழிமொழிநதே சடாககரததைதத
தூஙகுவிக்குக திருவருடடாயத தாநதாட்சேர்வாம். (ரு)

இதனுல பிரமசொரூபப் பேராசிரியன் சரணசரோருகந
தலைக்கணிகினருர்.

விருததம்.

மாயாதிமாயையதாம் விந்தைசெய்யும்
மகிபனெஙகோன சம்பநதன மரபின்மோன

சாலையுருக் கண்ணுடைய வள்ளலேநற்
  சாதனத்தோ டொத்துறவென றனைவிழுங்க
ஞாயமென்னே யென்றலறி கூயிக் கூயி
  நாணிறந்தேன் றனைத ஞான சூரியக்
காயமொடுவிமையாத காக்ஷிதந்துக
  கழலிணையை யெப்போழ்துங் கருத்துள்வைப்பாம். (அ)

இந்நூற்றுவக்க முதலிறுதிவரையிலு மமைந்துள்ளனவாய செய்யுட்கள் இனமுஞ்சந்தமு முறையின் வைப்பாகிருவாது, இந்நூலாசிரியர் தம் நிஜசுகாநுபவகாலங்களிற் றிருவாளர் தமக்கு நிகழும் விஷயவாசனை நிகழ்ச்சிகளில் அவ்வப்போது திருவாய்மலர்ந்தருளிய அங்ஙனமே ஒருங்கடுக்கி யுருப்படுத்தியிருக்கிற இதனை வாசித்துணருமறிஞர்க்கன்றி மற்றையோர்க்கு மோனமும்பிறையைச் சுட்டிய வறிகுறிச்சின்னமாய அப்பிறையென மதிப்பவரைத் தன்வயப்படுத்திக் கொள்ளுகிற களிப்பையொத்த மனக்கிளர்ச்சியை யுற்றவர்களாவர்.

இதனால் தங்குருவாகு நிலவனைப்பணிகின்றார்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

கருணைநிறைமுகிலனை மிக்ககருதுமறிவறிஞர்
  கடாக்ஷனைப் புஷ்பராகிதக்
கதம்பனை நிரப்புமமு தினைப்பனைப்பழைவினை
  களைந்தவனை பரிபாகநாட்
குருவாயமைந்தவனை குணமாவெழுந்தவனை
  குறியற்ற முழுமோனனைக்
குடியாயிருந்துளங் குலவுகற்பூரனைக்
  கூர்ந்தருட் டருபுநிதனை
பநவநல்லறிவையறி குநவையருளறிவினிற்
  பார்த்தவிமையா நடனனைப்
பகரவரிதெனமறைக ளறையபறையுலகெலாம்
  பரவுஞானச் சொருபனை

கருவையணுவறிவையரு ளறிவையுயிர்நாதனைக
கங்குல்பக லறநின்றனைக
கண்ணுடையவள்ளலைத் திரிகரணசுத்தியாய்க்
கருதியஞ்சலி செய்குவாம்

சரியைகிரியையி யோகஞானத்தி
லுரிமைசேரொலையி லுணர்த்தனரிஃதே.

தபமெஞ்ஞானசிரியர்பேரில்

பஞ்சாதசமணிமாலை.

ஆசிரியவிருத்தம்

னமூறாக்கனைபோக வினைகுறைகத்துணைமருவ
மண்ணுமவின்னெனாகியே
யகிமையுறசுசவுவகை திகழுவுபெறபகைமையா
மகிழ்வுகருபாகுவளை
நினவினெடுமறதிகெட ஞாயிறுகவுணருமணர்
நீக்கமற வெளியையுமிழ
நிராமயமகாகிவெளி நிறைபொருளாகியிறை
நேயமீ தூரியேக
முனைநெடுகவெனைதழுவி யுணவுதவுதவுசிவ
முக்யவானந்தோதய
முகிவுவனுவுருவல்வர புரியேமொருங்கூர்ந்து
முரசமறை யோலமிடநீள்
கனககிரிசிகரமுதி தொனியோய்வினிர்க்குணங்
கலவுவது மென்றுபுகலாய்
கருணைவழிபரவைநிக ரறிவிலறிவாய்முனைந்த
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே

புண்ணியமெ னாமமில லாதவஞ்சன்றுட்ட
போகவிருள் மூடுவஞ்சன்
புரட்டுவஞ்சன்வினை திரட்டுவஞ்சன்பூர்ண
புத்தியமை யாதவஞ்சன்
வெண்மையுள நாற்படி நடக்காதவஞ்சன்வீண்
வாதாடி மகிழும்வஞ்சன்
மாறும்வஞ்சனபவம மீறும்வஞ்சனவிதி
வழியையறி யாதவஞ்சன்
நுண்ணறிதாமாத்மவறி வற்றவஞ்சனபொறி
நுழைந்துழலு கின்றவஞ்சன
நுவல்கலகக்கடலினு ளோடி நாடுவஞ்சனு
னுட்பமுணரா தவஞ்சன்
கண்ணிருந்துமனக் கண்கெட்டவஞ்சன்யான்
கடைவஞ்சன் நலமடைவனோ
கருணைவழிபாவைதிக நறிவிலறிவாய் ஞானக
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே. (கக)

பாடவறியாவெனை நற்றமிழ்கற்றுணர்ந்தபா
வாணர்முனே யேனபடைத்தாய்
பதுமாசனத்திலிரு விருந்துனைதொழாதவெனை
பகதர்முன் னேனபடைத்தாய்
நாடிநின்றிருவருளை யடைகிலாக்கொடியனெனை
நாலுக வேனபடைத்தாய்
நத்திடனங்காறு முத்தமர்கண்முன்னிந்த
நாயேனை யேனபடைத்தாய்
கூடாதநெற்றிவிழி கூடாதவெனைநின்
குழாங்குலவ வேன்படைத்தாய்
குருநினருளினியெனிலுய வருதல்மெய்யெனின்மனக்
குரங்கொடுற வேனபடைத்தாய
காடேகவேவளர்க் கின்றவுடலேனைநிற்
காளாக்க மனமிசைவையோ

கருணைவழிபாவைநிக ரறிவிலறிவாயமுளைக
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே. (௨)

பஞ்சையெனினுங்கொடிய வஞ்சனெனினுஞ்சனம
பாவியெனினுங் கருணைகூர்
பாரமெனினும்பார்க்க தூரமெனினுஞ்சேர்க்க
பையகடை விழிகிருபைசெய்
தஞ்சமென்றண்டுமெனை யஞ்சலென்றொருமொழி
தாரசித்தமாத் தயவுநேர்
தர்க்கனெனினுங்கொடிய துக்கியெனினும்விஷச
சர்ப்பனெனினும் அனபுநீள்
கொஞ்சனெனினுங்கபட வஞ்சனெனினுஞ்சொற
குறும்பனெனினும் அடிமைகொள்
குருடனெனினுங்கொலைத திருடனெனினும்புறங்
கோளனெனினுங் கலவுவாய்
கஞ்சன்வரைபழைவிதியை நீக்கிபுதுவிதிகூட்டி
கடையனைகடாக்ஷி யாயோ
கருணைவழிபாவைநிக ரறிவிலறிவாயமுளைக
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே. (௧௫)

வாயாதுவாய்க்குமோ பொய்ப்போகவாரிதியில்
வாஞ்சைமன மேலாகியே
வாழுமெனவாழ்க்கையுங் கறபநதழைக்குமோ
வகையறிய வெனறாமல
காயாத்தருககளாய்க் கறகளாய்ப்புறகளாய்க்
காணபெலா மெனின்மேலதாங்
கயவனயானருளிலாப் பதடனயானெனகிறும்
கருணைசெய்த னின்கடனலோ
ஓயாதகவலைதீர்ந் துள்ளத்தினிற்பூர்ண
வோகைமேலிட் டோங்குதற்
குனதருட்டிருவிழி மலர்நதென்னைநோக்கவிங்
கோர்காலம் வாய்ப்பதுளதோ

காயமோடுயிரைவீண் காலத்துளாக்கிவெறி
சடைநாயில கடையாவனோ
கருணைவழிபரவைநிக ரறிவிலறிவாய்முளைக
கண்ணுடைய வள்ளல் குருவே. (கச)

கோடானுகோடியடி யார்களைக் கருங்கடைக
கொடியனரு ளடைவதிலையோ
குரல்காமநின்றனைக் கூவியுஞ்சேட்கிலாய
கூடுதற கிடனில்லையோ
ஆடாதுமாடிமுத லாகாதவண்ணமோ
ரணுவிலுக்குங் கேவலந
தலைவனேவனையாடை குலைவனோ நிலையற
றருபாவியாய்த் திரிவனோ
நாடாதுநாடுமென னுள்கள்பாழ்போனபின
நமனுவுக்கு ளாருமாறு
நடிபுடற்புழுதிமண் பொடியாய்பறக்குமுன்
னனருநீகருதி யென்னை
காடானவைம்புலக்காட் டினிலிருந்துநா
கரைசேர திருவருள்புரிதி
கருணைவழிபரவைநிக ரறிவிலறிவாய்முளைக்
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே. (கரு)

எக்காலமோபஞ்ச பூதங்களோயந்திறுவ
தெந்தநாள் கரணமொழிவ
தெச்சமயமோபொறி புலன்களோயவினையடைவ
தெப்போழ்து களமமறுவ
தெக்காலமோமாயை நீக்குறுவதையனே
யெச்சணம போதமகல்வ
தெவ்வேளையோசுத்த துக்கங்களோய்ந்திடுவ
தெத்தினம் அறிவையறிவ
தெக்காலமோவேக வறிவாகிநின்றொளிர்வ
தெந்நொடியி லெங்கெங்கினுமம

எச்சமறுநீயாய்ப் புலப்படுதலெனனைநா
னொருநாட்டுறத் தொழிவதூஉம்
கக்குநாய்க்கோக்கவறி வேலையில்லை லொட்
கலங்குவதுனக்கொ ரழகோ
கருணைவழிபார்வைபெ ரறிவிலறிவாயமுனைக
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே. (கசு)

சென்மம்வீணசென்மமா காமபரின்றெறைடமுடி
சேர்ந்துய்வ தெந்தக்காலம்
செல்விடமெலாநிகம பரியாயத்திரிபிட்ட
தீக்கைக்கொள லெந்தகாலம்
கன்மவழிநாடுங் கர்த்தினதுமேவனாக
களைந்தெறிய வெந்தக்காலம்
கணமூசக்குசெவியாயமெய் மையுமடக்குநெறி
கண்டடைவ தெந்தக்காலம்
புனமை ஏடிவாழவைவீர மோதருமுனியெனவுணாவு
போதிப்ப தெந்தக்காலம்
போதமதழிந்தருட போதமதெழுந்தக
புரிபதெந்தக்காலம்
கன்மன ருனக்குக்கண தெனைக்காக்குமா
காலமெக்கால நுவலாய
கருணைவழி பார்வைபெ ரறிவிலறிவாயமுனைக
கண்ணுடைய வள்ளலகுருவே (கஎ)

கல்லாதநீதனருளில்லாதநீதனமுற்
காமமொழியாதநீதனே
கனவினிலுநலலறிவை நாடாதநீதனமுழு
கவலைகுடிகொண்டநீசனே
பொல்லாதவஞ்சமன வல்லாசமாப்பிறர்ப்
பொருளைகவர் கின்றநீதனே
புகலருஞ்சமசனரை சேராதநீதனவினை
பூரயமானநீதனே

எல்லாவகைக்குமிசைகின்றதேவனை
 தேக்கமில்லாததேதனை
என்போலுமொருதீக்கனெங்குமில்லையப்பனே
 யெனச்செயவேறொன்றுபோதாக
கல்லாவிழுமூடனுனை தேசிகாவெனவோமீ
 கைதூக்கத்தகுகருணையோ
கருணைவழிபார்வைதிகழறிவிலறிவாயுள்ள
 கணனுடையவள்ளல்குருவே (க௮)

பொல்லாதசேடனிப்பூமியிற்பலனைப
 புறங்கூறுகின்றசேடன்
பூதாதிபேதமே மாயைவடிவானவோர்
 பொய்த்தேகமுள்ளசேடன்
நல்லார்மனைப்புகுந்தாயியுரங்கொண்டாகி
 பல்லுணர்வுகெட்டசேடன்
நவைசிளர்புழுக்கூட்டை நானெனுறசேடன்மா
 நஞ்சநிகரான சேடன்
வல்லாருரைத்தவேதாகமநூலிற்பழுதி
 வசைசெறிந்துரைசேடன்
வாயாறச்சொல்லற்கிடனிலாக்கேடனட்காடு
 வாய்சேடநூல்கள்கற்றுங்
கல்லாதகேடனுனடைவருனதுபொற
 கமலமலரிணையுங்களாக
கருணைவழிபார்வைதிகழறிவிலறிவாயுள்ள
 கணனுடையவள்ளல்குருவே. (க௯)

வீணகவிசன்பாடுமொருவீணனைச்செய்வையோ
 வேதாந்தியாச் செய்வையோ
விடையவாசனைபோகியாச்செய்வையோநித்திய
 விரதியாகச்செய்வையோ
பாணரசவாதியாச செய்வையோதுர்க்கரும
 பாவியாகச்செய்வையோ

பூரணாநந்தோதயம்.

பத்தருக்காளாக செய்வையோ திருவருட்
பாகவியவா ணுச்செயவையோ
சாணவயிற்வளர்க்கவலை யச்செயவையோவென்னை
தன்னையறியச் செயவையோ
சாத்திரக்குப்பையிற றடுமாறசெயவையோ
தனதாடிடச்செய்வையோ
காணகுறியிழந்துளரு கயவனுச்செயவையோ
கலைகவிபானி யாச்செய்வையோ
கருணைவழிபாவைநிக ரறிவிலறிவாய்முளைக
கண்ணுடையவளளல்குருவெ (௨௰)

போகுமோ குமிழியுடல் போ புனின்சிதைப
புரக்குமோபோதமிறுமோ
பொய்ப்போகமாறுமோ பூததுறபடைதிரள்
புரண்டொக்கபோயொழியுமோ
ஆருமோநல்லவறிவருளவநதுவாயகருமோ
வம்பரவிலாசமாசி
யண்டபகிரணடமுந தானுடலகொள்ளுமோ
வதது வைதாநநதமாப
போகுமோசமாதியுட போமுனாப்பரிபாகம
புனமையாய் நைநதுவிடுமோ
போகசுறமலமாயை நீங்குமோநீஙகிபின
போதகிரி மீதேறுமோ
காகமாவிழிதுயின்றுழலுமெனைநீங்காது
காததருள்வ தெநதவேளை
கருணைவழிபாவைநிக ரறிவிலறிவாய்முளைக்
கண்ணுடையவள்ளல குருவெ, (௨௧)

கொள்ளுவீரடிமையென் றுள்ளமுழுதொககக
கொடுத்துமெனை தள்ளுவீரோ
கோடிமேலாமபிழையை நாடினைநதுருகியுங்
கோபமீ தாருவீரோ

எள்ளளவுநேரமென் னினைவற்றுநிற்பதற்
கெங்கினுலே போமெனினும்
இருபுறக்கொள்ளியிடை யெறும்புபோல விப்பையோ
இன்னமென்னை நோசெய்வையோ
சொல்லாயமனுள்ளங் குலைந்தொழிய முன்னெனைக்
கூடிக்குலா வரமலக
கொடியனாக்சென்றனைக் கட்டிக்கொடுப்பையோ
குருமூர்த்தமாந் தெய்வமே
கள்ளமனதோடென்ற னுள்ளுறவுகொண்டெனைக்
கைசோர விடுவையோசொல
கருணைவழிபார்வைநிக ரறிவிலறிவாய வுனைக்
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே. (௨௨)

அழுதழுதுகனறிபிரு ளாயினமகினேனுமென்
னையனிற செனமீதநள
அமைவதிலையோ பரவ சமயமவலையோகால
மாவதிலையோ கொடிய மயால
வெழுததிலையோமனந் ததிலையோ துறவு
தோயவதிலையோ புனைறிவு
தொந்தமறவெழுவதிலையோ ஆசகதகமிருச
சுழலிலபடு கின்றநெஞ்சம்
பழுதடைவதிலலையோ பதமிலபநினைநகாச
பாராமரிப்ப திலையோ
பட்டபாடியாவுநீ செய்தலவோ கிருபை
பாக்கியபோக மிழமிலலையோ
கழுதையெனினுந்துணைய பெருமையாமெனமிகக
கடினமாக காண்பதெனனே
கருணைவழி பார்வைநிக ரறிவிலறிவாயுனைக
கண்ணுடைய வள்ளல்குருவே. (௨௩)

காட்டிநயமாகியிற கூட்டியெனையேளிதங்
காட்டாது னருள்புரியவுங்

கைவிட்டுநீங்கிமலக் கண்ணியாம்பாசத்தில

சட்டுரு தருள்புரியவும்

பூட்டிபம்பரமாயை போட்டிகிர்பைகூட்டியருள்

போதத்தை யருள்புரியவும்

பொலலாதகாலனுங் கள்ளமனமியாதுமுன

பொருளாக வருள்புரியவும

நாட்டிமைமபொறிவேடர் வேட்டைநாய்ப்புலனொடு

நடித்திடினு மருள்புரியவும

நன்றுநீதென்றுநா னென்றுதானென்றுநா

நாடிடினு மருளபுரியவும்

காட்டுமானபுலிப்புராகை பட்டபான்மைச

சடாக்ஷிபபதெனறு புகலாய

கருணைவழிபாவைவிக ரறிவிலறிவாய்முனோக்

கண்ணுடைய வள்ளலகுருவே. (உச)

பஞ்சாசமணிமாலை முற்றிற்று.

அவதாரிகை.

இந்நூல் ஆசிரியர் தனது நிஷ்டாநுபவங்களில தன்னை மறந்தருண் மேலிட்டால அருளிய செய்யுட்களை உற்று நோக்குவோர் கறைந்ததருள் மறைவதனறி ஊழ்வலி தொடராதெனினும் மலரெறிந்தோர்க்கினறி கலலெறிந்தோர்க்கும சொலலாற் றொழுதோற்கின்றி, விலலாலடித்தோற்கும மாலாயத் துதித்தோற்கின்றி காலாலுதைத்தோற்கும் மகிழ்வுறும பிரமமாதலான் பித்தர்சொன்னதிற் பேதையர்சொன்னதிற் பத்தர் சொன்னதிற் குற்றம் பாரியார் ? கற்றுவல்ல சான்றோர் என்பது என் சித்தாந்தம்.

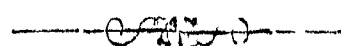
இ-ந-நூலாசிரியர்
தன்னைச்சிறந்த தலைவனெனுஞ் சாமிகளைத்துதிக்கின்றார்.

வெண்பா.

அரும்பரமமாகா வரிவைபாகனின்பாம
வெறும்பொய்யை மெய்யென்றிருந்தோம்-சுரந்தமுதப
பேறேபோவிட்டின் பெருங்கடலும்பொங்கப்பொங்கி
வாராதோவின்பம் வழிந்து.

நன்றாகமறுத்த தருநூல் கல்லார் சிலர் இந்நூலினுமிந்நூற் போலிகளினுந் தருக்கஞ்செய்துவைத்து நின்றுரைப்பாற் புகலரொ னபதெம்முள்வியப்பு - என்னை இலக்கணப்படை சூத்திரம் பலக் கணப்பூரணப்பாளரொருவராகிய இலக்கணவிலையைப்பதனாற் கல் லாருருயாதோர்.

(இதன் றிரிபொருள்) பூத்தமலரின் அரும்பத்தனைக்கு மளவு படாதணையிற் பழவினைவலியால் உண்மைஞானத்தைச் செம் பிறகளிப்புப்போன்றும், ஓர்துளிவிஷங்கலந்த கலப்பாலெனினும் தள்ளப்படுந் தன்மையை நிகர்த்தும் இமைப்போதின்பங்காட்டி யப்போது துயப்ப பிறவிப்பிணி பிராவித்து ஒருகடுகைப் போதும் நில்லாதொழிகின்ற மடமாதர்களின்பமாகிய கானற் சலம்போன்ற சிற்றின்பத்தை நிலைபெற்றபேறென வெண்ணியனு பவித்து அநந்த பிறவியாய மாவிமாறிப் பிறந்து சுழல்விசி றியைய நிகர்த்து, கருப்பாசப்பைகளிற் கட்டுப்படும் யம பாசத்தாற் கட்டுண்டு சேத்துமத்துடசிக்கிய பபோற்சுழன்று காத்தற வூசிக்கும் வழியின்றி நெடுங்காலம் பிறந்திறந்தேன் இவ் வொழியாத துன்பம் நீங்குமாறில்லை இதனைநீக்கும் மௌனாநந்த சற் குருநாதனை விடேமா அவரைத்தேடுஞ் சாதனநெறிகள் யாதோ வெறுநெட்டுயிர்த்துள்ளம்வெதும்பி மயிர்க்கூச்செறிந்து அவரது திருவடிப் பேரின்பசாகரமாகிய மெய்ஞ்ஞானப்பாற்கடல் எக்காலத் தேதானறதும்புமோவென்று பாதாதிகேசமும் பற்றிக்கொண்டவ னாகிப் பாயப்பினவாயத்தேனைப்போலும் இருதலைக் கொள்ளியினிடை யெறும்புபோலும் விசாரநீபாக்கினியிறைல் வெதுப்பப்பட்டுப் பெ

குருமூச்செறிந்து விகிலையப்பொருமி விம்மி விம்மிக்கண்ணீராதிர்த்து எத்திசையும ஏகமாய் நிறைந்துள்ள புத்திசசடலே நீ எனனெதிரிற் றடுத்தாட்கொள்ளக குருமூர்த்தமா வெழுந்தருளிவரமாட்டாயோ-எ-று.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - சங்கராபரணம் ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

போதும்போதும் ஐயா எடுத்தவுடல்
போதும்போதுமையா.

அநுபல்லவி.

நாதாந்தவீட்டினில நானசுகித்திதில்லாமல்
நானிலமீதினில் நரவுருக்கொணடது—(போதும்.)

சரணங்கள்.

எறும்புக்கடையுயி ரெண்ணுதபேதமாய்
கரும்பினுலையைப்போலே காணுஞ்சிறறினபதில்—போது (க)

கண்டுமனமகிழ்வு கொண்டு அநேகபோக
முண்டேன்நஞ்செனறுஅதை கண்டுணாாமலே—போது. (உ)

பெண்ணுணவியனந்த பேதாபேதவுருவில
புண்ணுய்ச்செனித்துகாமப் புகையினின மாறிமாறி—போ. (ங)

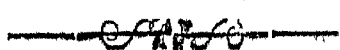
பார்க்குள்மாயாபாசததில பாய்ந்தகப்பட்டேனதை
மாய்க்கவகைதோனறுமல மாணடுமெனறலைந்து—போது. (ச)

தானேதனித்திருந்து தவமிருந்தாலுமமாயை
தேனும்பிறவிதனில சேர்ப்பதறிந்திருந்தும—போது. (ரு)

ஞானவனந்தஜென்மக் கூடுறுத்தாலன்றேமூல
ஜாணறிவோம்பிறவி யொழியுமெனறுணராமல—போது. (சா)

எல்லாமறிந்ததுவே யெங்குமிருந்ததது
எல்லாமறிந்தறியா திருந்தசுகததிராமல—போது. (எ)

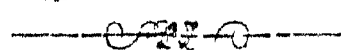
கீர்த்தனம்-முற்றிற்று.

ஐயோவென.

கட்டளைக்கலித்துறை.

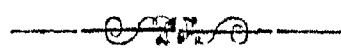
ஐயோவெனச் சிந்தை யாதாரமற்றுவறிவயர்ந்து
மெய்யென்றெடுத்தவிப் பொய்யந்தேகமாயையிலேவருந்த
தெய்வத்திருத்தில்லையம்பலநாயன றிந்தருளா
சையுமெய்யாக்கக்கணை காணுமணி மாறுகலங்கினனே.

ஆயந்த.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆயந்திடிந்தொன்றைநூறங்கோடி யமிலப்பொய்யென
றறிந்தவறிவொன்றுளவா மதுமெய்யென்று
தேர்ந்த றுறையாகாமல மனதொன்றுகித்
தியங்கிநிற்பதொழியுமவகை தெரியாவண்ணம்
மாயந்தசென்மமோவனந்தம மறையேசொல்லும்
மாயுருடனமாய்ந்திடுமுன மாயாவண்ணம்
பாய்ந்தபுலியூர்க்கரசே யடிமைதன்னைப்
பட்சமுமதருளுருவாய்ப் பராபரமதென்றே.

கருவாய.

பராபரக்கண்ணிகள்.

கருவாயுருவாகிக் காலாகிநின்றவுனை
அறியாதழிகுவது மழகோபராபரமே. (௧)

வரந்தாவருளில்லேன் வந்துபற்பலபிறவி
பிறந்திறந்தாலுமமென்ன பேறுமபராபரமே. (௨)

போதவிருணீக்கியருட் பூரணமாநிற்பதற்கு
நாதவீடெய்துமவகை நவிலாயபராபரமே. (௩)

எண்ணிலாவெண்ணங்கள் கோடியாகினுமென
அண்ணுவமதருளே யன்றோபராபரமே. (௪)

விட்டாற்காலுன்னைவிட்டு வேறுகதியெங்குமில்லை
பட்டபலகோடிசனமம பார்த்தாயபராபரமே. (௫)

கல்லேன் புன்னாய்க்குங் கடையனுணர்வற்றவொரு
புல்லேனபிழைகள் பொறுப்பாய்பராபரமே. (௬)

தொந்தமனைவாழ்க்கைதனிற் சூத்திரத்துட்புள்ளானென
பந்தமலநீங்கக்கண் பாராய்பராபரமே. (௭)

வேண்டாவெல்லாமவிணில விட்டுவிட்டுநின்னருளைத்
தாணடிப்பிடிக்குமியல சாற்றாய்பராபரமே. (௮)

காட்டுக்கருக்குருவி கந்வினைவைச்சுட்டிக்கய
கூட்டிலருளொளியைக் கூட்டாய்பராபரமே. (௯)

நினைத்தாலுமப்ரம்பித்து நொந்துருகும்பொன்னடிக்கே
செனித்தானென்னையென்னைச் சேர்ப்பாய்பராபரமே. (௧௦)

பொன்னைமடவார புழுக்கேண்மையிற்றுயக்கல
இன்னமுமேயுண்டோ வியம்பாய்பராபரமே. (௧௧)

வெந்தழலின்மெழுக்கவென்னை வித்தாரநின்னிறைக்குந்
சொந்தமகனென்றழைத்தாற் சுகங்காண்பராபரமே. (௧௨)

தூங்கியிருப்பேனை சும்மாவிருந்தநிற்பேனை
ஏங்கியடியாயிருப்போனை யெய்தாய்பராபரமே. (௧௩)

ஐயாவுனையட்ட லல்லாதுருகிமனம
மெய்யாயறிவது மேலோபராபரமே. (௧௪)

கண்ணிக்குட்பட்டபோல கலக்குறமாதர நெ
புண்ணுக்குளேபுகுந்தாய போதும்பராபரமே. (௧௫)

ஊணியெழுத்தொன்றையே யோதுமன்றவெனைக்
காணிக்கைதந்தேனென கண்ணேபராபரமே. (௧௬)

கண்ணிமையாப்பேறே கதிர்முனையேகுசாக
வெண்ணருமபேதங்களா யிருந்தாய்பராபரமே. (௧௭)

காலமாற்றிமாற்றியுகங் கண்டபலதேகமெலாம்
மேலபோதித்துக்கொண்டு மெலிந்தேன்பராபரமே. (௧௮)

பொய்யானபொய்யுடலைப் போட்டுவிட்டுப்போமுன்னம
ஐயாவுனதருளைத் தாமோபராபரமே. (௧௯)

பஞ்சபுலவேடர் பாழாய்ப்பிரமேந்திரத்திலை
துஞ்சவருளென்றோ தூக்கும்பராபரமே. (௨0)

அகம்பிரமமென்னுமுளே யனந்தசென்மமானதுபோய்
மகனேவாவென்றழைத்தான் மகிழ்வேன்பராபரமே. (௨௧)

தாயாயுஞ்சேயாயுந் தாரமாவந்ததுவும்
நீயேயெனத்தெளிந்து நின்றேன்பராபரமே. (௨௨)

நினைந்துநினைந்தேங்கி நெஞ்சமபுண்ணவதெலாம
மனமதுதங்காமையுன்றன் மாயப்பராபரமே. (௨௩)

கண்டபலதேகமெலாங் கலந்துகலந்தெடுத்து
வுண்டசெய்கைப்போதும் ஒழியாய்ப்பராபரமே. (௨௪)

அறிந்துமறியாமையினா லனந்தசன்மமானதெல்லாம
மறந்ததெந்தக்காரணத்தான் மறைத்தாய்பராபரமே. (௨௫)

பூரணமேயென்றழுங்கிப் போற்றுமியேன்னருளின்
காரணத்தையென்றோநான் காண்பேன்பராபரமே. (௨௬)

வாரணத்துக்கப்புறமா வாழாதுவாழ்ந்திருக்கும்
பூரணத்திலென்றோ புகுவேன்பராபரமே. (௨௭)

எண்ணரியகோடியுரு வெடுத்தாடற்கொள்ளுமுனை
கண்ணாரக்கண்டென்றோ களிப்பேன்பராபரமே. (௨௮)

நீர்க்குமிழியிவ்வுடலி னிழியிருக்குமெனப
பார்க்குண்ணினைந்தவலப் பட்டேன்பராபரமே. (௨௯)

ஐயையோபோய்விடுமென் றறியாதுபொய்வாழ்வை
மெய்யென்றிறப்பிறப்பின் மெலிந்தேன்பராபரமே. (௩0)

சகலகலைக்கியானமெலாந் தாண்டிப்பெரும்பாழ்வெளியில்
பகல்விளக்குபோலென்றோ பதிவேன்பராபரமே. (௩௧)

தோயாதுதோய்ந்து சுகவெளியில்ரண்டற்று
வாயாதுவாழவெனை வைத்தாய்பராபரமே. (௩௨)

நினைந்துநினைந்துள்ளம நெக்குருகின்றதுவுந்
தனிக்குமருளுருவே தாராய்பராபரமே. (௩௩)

விட்டுவிட்டுத்தொட்டெழுதும் வேதமுதலாய்நின்றுமென்றன்
கட்டவிழ்த்துன்னருளிலென்னைச் சாய்ப்பாய்பராபரமே. (௩௪)

கண்ணீர்வடித்துக் கருத்தயர்ந்துகைக்குவித்து
எண்ணியெண்ணிநாளுழச்செய் திட்டாய்பராபரமே. (௩௫)

பித்தேறியைந்துபுலப் பேய்ப்பிடிக்கக்கூட்டிவிட்டு
கத்திகத்திநிற்பதுனைச் சழக்கோபராபரமே. (௩௬)

தாயாகிமுன்னிருந்துந் தாரமாய்ப்பின்னிருந்துஞ்
சேயாகிப்பற்றவுநீ செய்தாய்பராபரமே. (௩௭)

விட்டெறிவெம்பாழ்ப்பிறப்பை வேதாந்தவெட்டவெளி
பட்டணத்துக்கென்னைமுகம் பாராய்பராபரமே. (௩௮)

பிறந்துபிறந்திறந்தும் பின்கொண்டுபோவதென்னே
கரைந்துகரைந்துகண்ணீர் கலப்பேன்பராபரமே. (௩௯)

அருளேயருளுருவாம் ஆநந்தவெள்ளத்தே
இருளற்றுநிற்கவர மீவாய்பராபரமே. (௪0)

பாராயோநின்னருளும் பதையாதென்னைமறைக்க
வாராயோபொன்னடிக்கீழ் வைப்பாய்பராபரமே. (௪௧)

ஏதேதுமெற்கருளி யிறிலபிறப்பிறப்பில
சூதேநீசெய்வதென்னே சொல்லாய்பராபரமே (௪௨)

வாதுசமயந்தொன்றன வன்பிறப்பிஞேழிறப்பை
சேதித்திடாததென்னே செப்பாய்பராபரமே, (௪௩)

பேசரியவானந்தப் பேராழிவாய்மடுத்து
வாசிதனிலேறவென்னை வைத்தாள்பராபரமே. (௪௪)

சுருதிமுடிவாகுஞ் சொற்பெரியவானந்தம்
பெருகிப்பெருகவைத்தால் பிழையோபராபரமே. (௪௫)

கண்ணாரக்கண்டாளின் கருணைத்திருவருளை
பெண்ணாசையப்போழ்தே போகும்பராபரமே. (௪௬)

பாசத்தாற்சுற்றிசுற்றிப் பையப்பிறப்பிறப்பில்
தூசியாய்ப்போதனன்றோ சொல்லாய்பராபரமே. (௪௭)

வேடிக்கையோவுனக்கு மீறுமபலநினைவு
கோடிக்கோவென்னைக் குறித்தாய்பராபரமே. (௪௮)

தானாகிநிற்கின்ற தற்பரத்திலென்றனையுஞ்
சோனாகிநிற்கவருட் கூறாய்பராபரமே. (௪௯)

பேசசொருமொழியும் பேசாதிருந்தவிடம்
நாசிமுனைவழியே நாடுள்பராபரமே. (௫௦)

சும்மாயிருக்குந் தொழிலிலெனைச்செய்வாயேல்
கைமாறெனையே கணித்தேன்பராபரமே. (௫௧)

பராபரக் கண்ணிகள்
முற்றிற்று.

சிவனாயன்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

சிவனயன்மாலாய்நின்ற தேசிகாநின்பொற்பாதம
கவனமீதாடுஞ்சித்தைக் கண்டுய்வதெக்காலந்தான்
புவனமீதென்னையாட்டிப் போராடலகணடோகதோ
சிவயநாமாவென்றுஞ்செந் தேவுண்ணத்திருக்கண்பாரே.

கீர்த்தனம்.

இராகம் கல்யாணி தாளம் சாபு.

பல்லவி.

சுமக்க வறியேன் சுவாமி பாழ்மலக் கும்பியை
சுமக்க வறியேன் சுவாமி.

அனுபல்லவி.

எமக்குப பரமுண்டோ வென்றுணர்ந் தேங்கியே
அமைக்குமவிதிவச ஆலையிற் றேங்கியே—(சுமக்க.)

சரணங்கள்.

பலகாலமுமம பாழ் மனத்தாலேயே நைந்து
பரம சுகத்துக்கிட மானதிலே அசந்து

நிலையுற்ற தென்கொல நீயொழிப்பா யெழுந்து
நினைனைழை கணணீர்மாறு துதிர்ப்ப தழகோநொந்து—சும்மக (௧)

பேதையிற் பேதையிலப் பேணோ மாயையைச் சுட்டு
ப்ரமமமே சகசப்ரம மானநத மேலிட்டு
போதமே நிர்ம்மலப் பூர்ணவககினிப் பட்டு
போய்மறை வேணோதிரு வருள்வழி யினைக தொட்டு—சும்மக (௨)

தேவலசகல மி நவினைத தொட்டே மாயை
கிட்டவே கிட்டா திருநததுப்ரமம சாயை
நேர்வதிலைகாணொரு நிலையாய் குருந்த தாயை
நெருங்கிப் பிறவியை நீககிடவே தீயை—சும்மகக. (௩)

சொநதமோ வில்லற வாழ்க்கைக் கானல் நீரோ
சுட்டியுஞ் சுட்டா திருநதருட் கணணால மீநோ
பநதமே யாமேபொய்த தேர்சநகையா ரூமோ
பட்டபின புடலைச்சுட் டப்பின்போ அருட் கூடோ—சும்மக்க. (௪)

கோகரணாதிகள் கறறென்ன மட்டிப் பாழே
குறிநெறி யறறகுரு டாகளுறவுந தாழே
காகம தாகவமு தைத நோககியும ஏழை
கைவிடற கதியில்லை யெனிலது வெகு தாழ்வே—சும்மகக. (௫)

ஓமெனுஞ் சுழியினி லோயந தோய்ந்து நான் றூங்கி
உவ்வென னும்விழியத னிலசாயநதுமே பொங்கி
ஆமெனுங் கழியினிற றெய்நதுத தேய்நதுததொங்கி
யனந்த வனநதபேத மாய்ப் பிறநதயர்ந தோங்கி—சும்மக்க. (௬)

பெறறதா யிலையெனிற பிள்ளைக ளாகாதே
ப்ரம்மமே யிலையெனிற் பிரபஞ்ச மாகாதே
உற்றதொன் றெனிற்கலங் குள்ளமே யாகாதே
உருகர்துள மூமையா முளவை யெனக கருளே—சும்மக. (௭)

கீர்த்தனம முறறிறறு.

பாசத்திலுள்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

பாசத்தி னுட்கட்டுப் பட்டோருமான்போற் பரதவித்தேன்
ஆசைபாசங்க ளகன்றிடநீக்கி யருண் மயத்திற்
பேசாதடா வென்பப் பேசச்சற்ற காரியம் பேசக்கத்
திசாவப்ப மௌனமே பைந்து நைந்திங் கிறைஞ்சினனே. (௬)

அண்டம்.

கட்டளைக் கலித்துறைகள்.

அண்டமுதலேழு வகையோனி யாழ்க்கி யனந்தசன்மங்
கொண்ட வடிவங்களெத்தனையோ கறபங்கொண்டயர்ந்தேன
பண்டைவிளை பொழிவோ பரிபாகம் பரவவெனைக்
கண்டவெங்கோன வள்ளல சற்றேயிரக்கங்கண்ணுற்றனனே.
கண்ணுற்றதோகொடு மாயப்பிறவி கருவறுக்க
வெண்ணுற்றதோவைந தெழுந்தாரு மாசசிக்கவேதவித்தி
நண்ணுறறதோபொன் னடிகளெனுமயான் மனைநத்துறை
விண்ணுறறதேவள்ளலிங்கென்னுளத்தேயெழுந்ததுவே (அ)
சிவனேசிவனே யெனநிதநாடியென் சிந்தைநைந்தேன
அவனேயவனே யருளாளனாகி யகத்தெழுந்தான்
இவனேயிவனே நானெனவறியாது வெடுந்தசன்மம
புவனம்பேர்முயிர் யாவுமபரவியே போனதுவே.

வெண்பா.

வந்தோம் வந்தோமெனவும வாழ்விப்பதாமெனவுந்
தந்தோந தந்தோமுதலோர் சாதனமே—எந்தைசொல
உனையறிந்தாலுவ்வா மோர்வரம்புமினறியருட்
டன்னிலபந தானேதானம.

இதன் பொருள்.

பாப்ரம்மசுழி மேருவின்சிகரத்துதித்த பூரணாநந்தமே ஆகாய வாக்காகியும அருளேயே திருமேனியாயுடைய மெஞ்ஞான சற்குருவாகியு மெழுந்துள்ளும் புறமுங் காண்பானுங் காக்ஷியுமாய் பஞ்சாக்கர வக்கசுழி மூலாதாரவையநாளை தாலெனு

சுட்டிக் தன சுசொரூபங்காட்டி, அச் சுட்டுப் பொருளாய
அது நீயாகுய சாங்குசித்த சிவலிங்க நாயன, எனபபெயரிட்ட
ழைத்து தானே சாக்ஷிய காரணனாகி என்னைநோக்கி நானே யுனக
குள்ளும் புறத்து நிறைந்தென் ஸ்வரூபதரிசனஞ்செய்தேன நீவி
டைவதாழினபடிக்கிகொண்டு நீ யருமேலுயகாலெனறும, உனக்கு
மெனக்கும் இரண்டற்ற விட்டமே, அருளயிக்கியமெனறும உன்
னிறப்பே போராநந்தோதயமெனறும வைபூவலியால் முக்கியங்க
டர்விடில நீசார்துர்யாடுபட்சரான என்னிருவருளே துவே காரண
தண்டமெனறும, மனனவழியே நோயபாறுவின மயிர்ப்பால பீ
தேயி அறிவாயநின்று சாவந்த துவயங்களையுப பக்தரிசனஞ்செய
து,ஸ்தூலசூக்ஷமாரண மகாரணம் காரணமேகததோடருள
வீடடைதியெனை நமைய உரா கைததியால எனனை நவமாச
சிருஷ்டித்து, பூரவொரு யெனறு பரணவதமைத்ததனர்
என்றவாறு.

மேற்குறித்துள்ள செய்யுட்பொருள் உரையினாற்றத
தைக் கவர்ந்திருப்பதாக விஷயங்களை வருவித்துக்கொண்டு கூட்
டிக் கொள்வதுமிவ்விற பிரநந்தோதயசமூகனரே.

இது-குருமூர்த்தமாகத் தரிசனந்தந்தருளும் பிரமத்தோடு
இந்நூலாசிரியர் ஆநந்தித்துக் களித்திருந்தனர்.

பஞ்சரத்னமாலை.

ஆசிரியவிருத்தம்

பதைபதைத்திட வுமென தரமாறு மூனதினைய
பரலாநிருக்கவைத்தாய
பத்தாபத்திப்பாட்டிற் போராடுதி செய்யாதுன்மை
பக்ஷிபோ லிறக்கவைத்தாய
சிதைந்தக் கெகிழந்துவிழிமழைபொழியகம்பித்து
தேம்பித்திகைக்கவைத்தாய
திசநாடிமுகத்துயிர் திடுக்கிட்டுனைக்கூவி
தேடிப்பிரமிக்கவைத்தாய

புகைவுறு மும்மலமாயை தனுகரண புவன
போகமும நீங்கவைத்தாய்
புத்தியறியாருறு மீதேறுவித்தாட்
போதகிரி யேறுவித்தாய்
சத்தவணிபெறு மமவுன வொருமொழிகாடி மைசெய்யக்
கைம்மாறு நிற்கியாதோ
கவனவொளி பரவவரு மவுனகுருதேசிகா
கருணைகண்ணுடைய வள்ளலே (க)

வானாதிதானமாச் சுழல நிகிரீர்வண்டு
மயமென விருப்பார் சிலபேர்
மணவிணைறுமேகமா யுன்னியமுதாரட்த
மார்க்கத்திருப்பார் சிலபேர்
சீருறவமொழிகயுற [illegible] ளியாமயாகமுற
தெளிதலினினிருப்பார் சிலபேர்
தெய்வசெபலொன்றிசி வன [illegible] தாதமயிறுற
திகழ்வுறிருப்பார் சிலபேர்
மானகிருநதரசு பாயமென வின்னருளே
மறவாதிருப்பார் சிலபேர்
மந்தர்சிலாமந்திர வந்தாசிலாதீவிர
மாதீவிரதர் சிலபேர்
கானலபோறசஞ்சிதக கருமமாமாயையை
கடக்குமூழ் சாதனர்க்கே
கவனவொளி பரவவருமவுனகுருதேசிகா
கருணைகண்ணுடைய வள்ளலே (உ)

குடங்கவிழ்நீர்க்காய் மடங்குடிகொண்டியினேனை
குலவவுக்கருள் புரியவும்
கூடிவருங்கூட்டுற வில்லாவிடினும் வாடிவரு
கொள்கையுனதருள் புரியவும்
இடம்பொருளோடேவனமுற்த லேகதின்னருளெனறு
மெண்ணமினதருள்புரியவும

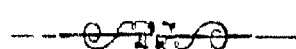
இச்சைவடிவானகொடு நச்சரவமாய்கைமனை
மிடர்செயா தருள்புரியவும
இடமில்லையென்றிடைந தேங்கினறயருபெனை
இட்டமாயருள் புரியவும
தீவிரதுறுநெறிகள் யார் ? குள்ளதெனவே
தியங்காது வருள்புரியவும
கடமழிந்திடுமுனி னைமறியாம
கலந்துவது கிறசொருபமோ
கவனவொளிபரவவரு மௌனகுருதேசிகா
கருணைகணனுடை வள்ளலே. (௩)

கானனீரபபநமல வாமுகமைதுாவாரியில
கரைந்துருக மாய்சிலபோ
கைலாயதிருநடன வொளிவெளியைகணடுளந
களிகூர்ந்திருபபா சிலபேர்
கிரியமெய்துமெனி மைவைராகியெஞான
சிததிதனிலிறபர் சிலபோ
சிததநதெளிநதுபர முந்தரா சிபாசிலர்
சிவமாகி நிபா சிலபேர்
மோனவழியாநதிக பரியாகியேசீவன
முததிபுழி றபா சிலபோ
முக்கியமாப்பெறுபேறு யாதியார்கருணையனறி
மூடனு னாவீணராக
கானகச்சருகருந தழிசிலருளரவனே
கமலதாட் காளாகியுங்
கவனவொளிபரவவரு மவுனகுருதேசிகா
கருணைகணனுடை வள்ளலே (௪)

தில்லையெனுநாமமா யெல்லைதனினின்றதோ
திருநடந்தான கொண்டதோ
சிரமேருகிரியதனில் கொலுவாயிருந்ததோ
திமூலகிரியிலுளதோ

சொல்லவரிதாகாம ரூபபேதநந்ததோ
சுருதிமுடிவாமௌனமோ
சூக்ஷாதிசூக்ஷமமோ துரைராஜயோகமோ
தூண்டாத சுடர்விளக்கோ
எல்லாவுயிர்க்குமோ ரருளாயெழுந்ததோ
ஏகமாத்தானின்றதோ
எம்பிரான்றிருஞான சம்பந்தனெனவந்
திசைந்ததோ கயிலையினவளங்
கல்லாதவீணனடி மானமதிலையானதோ
காணொணாதவீடோ
கவனவொளிபரவவரு மவுனகுருதேசிகா
கருணைகண்ணுடை வள்ளலே. (௫)

பஞ்சரத்நம் முற்றிற்று.

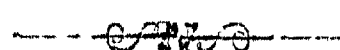

இந்நூலாசிரியர் தன் சாதனகாலநிகழ்வில் றாமெஞ்ஞானக்குரவனை யாறுமுகதேசிகவடிவாகக்கண்டு, சாதாரணகால நிகழ்வில் நினைத்துநினைத்துருகி நீயார் எனவிருகண்கண்முன்ன ரதோமுக மாவுருகாட்டுவதெங்ஙனமென வினவியிரங்குகின்றார்.

நானென்ன.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

நானென்னத் தானறிந்தே னனேககாலம்
நன்கறிந்திப் போதிறந்தன் ஞாயமன்று
கோனெனவெள ளிதயமலர் மீதிலாடுங்
குமரேசவள்ளலெனக் குறிகொண் டோய்மெய்ஞ்
ஞானவருள் வாரியில்வாய் மடுத்துத் தாங்கி
* நாதாந்தத்தேயிருந்த நடனநின்றுண்
மோனவுருவாய்க்காட்டி யுணர்ந்தேனென் னுண்
முளைத்திருந்தும் வெளிவாராய் வருவதென்றோ.

இருகண்ணும்.

பராபரக் கண்ணிகள்.

இருகண்ணைமூடி யிருந்தறிவானந்த வெள்ளக்
குழிகண்டுவாயமடுக்கக் கூறாய்பராபரமே. (௧)

கூட்டியிழுத்தன்றோ கொண்டவருட்கோலமதை
காட்டிநடம்புரிவாய் கண்ணேபராபரமே. (௨)

தன்னையேதானறிவான ஞானேதன்னையறியா
வண்ணமிருப்பதென்றோ வாயக்கும்பராபரமே. (௩)

பதையாதிருந்தும் பராபரத்தைப்பாடாமற்
கதையாலனந்தசன்மங் கடந்தேன்பராபரமே. (௪)

பேராப்பொருளாகி பேதமாநின்றதெலாம்
யாரொன்றுரைப்பே னறியேன்பராபரமே. (௫)

ஏனையறியா தெடுத்தவனந்தசனமம்
உன்னையறியுமந்த வுளவேபராபரமே. (௬)

சூட்டமுடியாது சூதொன்றுகண்டபாலன்
சூட்சமதுதானோ துவக்கமபராபரமே. (௭)

கள்ளமறியேன் கபடறியேனையையா
வுள்ளத்தினுள்ளிருந்த வோகோபராபரமே. (௮)

தும்பிக்கையோனைத துணையாய்ப்பிறவிதொறும்
நம்பித்தொழுதிந்த நாயேனபராபரமே. (௯)

நம்பித்தொழுதவிந்த நாயேனைப்பாழ்வீட்டில
சம்பிததுவாடச சமித்தான்பராபரமே. (௧௦)

தும்பிக்கையோன்செய்யுஞ் சூதையறியாமல்
வெம்பித்திரிந்ததென்றன் விதிகாண்பராபரமே. (௧௧)

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ் சூதாய்த்தொகைப்படுத்தி
கண்வீட்டினுள்ளடைக்க கண்டேன்பராபரமே. (௧௨)

அடிக்கடியேனை யாளுறுக்கப்புறத்தே
தடித்தோடிநின்றவிடந் தோய்ந்தேன்பராபரமே. (௧௩)

நிறைந்தநிலைகாணென கொத்துவிட்டநிறைவிடம
பகரவொருமொழியிறப் போனேன் பராபரமே. (௧௪)

நாயாகிநிற்பவர்க்குத் தாரமாச்சொல் லுமவனை
நீயாகிநிற்கவென்னை நினைத்தாய்பராபரமே (௧௫)

தாயிரண்டாயானசெய்க் குறைதயறிந் துணர்ந்த
னம்பிறவிதானே யிருந்தேன்பராபரமே. (௧௬)

பாழாயபாழாசையினைப் பாறாக்கிவிட்டுவிட்ட
வேழமுகனையெனக்கே யிந்தாய்பராபரமே. (௧௭)

வேழமுகனுனே வேதமவுனமொரு
வாழ்வியகெவர்க்கு வருங்காண்பராபரமே. (௧௮)

உனக்குள்ளேயானென்று முன்றுயிர்க்குள்ளேநீயாய்த்
தனக்குத்தானுவதென்றோ சாற்றாய்பராபரமே. (௧௯)

உள்ளிருந்துநீயே யுருவெளிப்புந்தானுங்
பன்றொண்ணொணயாக விருந்தாய்பராபரமே. (௨௦)

பஞ்சாக்ஷரமாய்ப் பரமார்த்தமாகுமரு
ணெஞ்சிறகுடியாய் நிலைத்தாய்பராபரமே. (௨௧)

எங்கெங்குந்தேடி யிளைத்தேனப்பணிறையில
அங்கப்புளகிதத்தோ டறிவாய்பராபரமே. (௨௨)

ஏகாக்ஷரமோன விண்பந்தத்தைக்கட்டிவிட்டாற
சாகாக்ஷரந்தானே தாமேபராபரமே. (௨௩)

தேவாயுந்தேவாகோன ரெக்ஷணமூர்த்தியொடென
காவாயுமெனமுன் னடந்தாய்பராபரமே. (௨௪)

கொமமெனுமூலக் குறியறியவல்லாரை
யினபேபெருகி யிருக்குமபராபரமே. (௨௫)

அம்மென்னுந்தீக்கை யடைந்தார்ச்சராசரமு
எம்மதென்றேயாடி யிருப்பார்பராபரமே (௨௬)

உம்மென்னுந்தீக்கை யுருப்பட்டைந்தாங்கால்
செம்பொன்னம்பலத்தே திரிவார்பராபரமே. (௨௭)

உந்திக்குமேலாகி யோங்குமொழியாகிநின்றவு
யெந்தமறைதானறிவதெந்தாய்பராபரமே. (௨௮)

தத்வமசிபதத்திற் றனுகிவந்தவர்கள்
செத்தசவமெழுந்து திரியும்பராபரமே. (௨௯)

அருளேயுடனாகி யப்புறமுமேயாகி
யிருளுமொளியா யியங்கும்பராபரமே (௩௰)

சர்க்கரையோநெஞ்சஞ் சலிக்காப்பகுப்பாலோ
அக்கரையைநீந்த வருளாய்பராபரமே (௩௧)

பாராதியண்டமெலாம் பார்த்துப்பார்த்திருக்கும்
பேராதியோர்வின் பிரபை பராபரமே. (௩௨)

அண்டபகிரண்டமெலா மாடாதங்காடிநிற்குந்
தொண்டருளமாடுமொரு சொல்லாம்பராபரமே (௩௩)

கோர்த்தநிலையாகுங் கூறரியமோனமொரு
பார்த்தவிழியாற் பரந்தாய்பராபரமே. (௩௪)

விதிவிருத்தியாவதெலாம் விட்டேறிப்போயிருக்கப்
பதிபொருத்தமொன்றெனக்குப் பார்ப்பாய்பராபரமே. (௩௫)

சிவாயநமாவென்னச் சிந்தைசெய்குவோர்க்கிங்
குவாயவெமன்மாள வுதைப்பாய்பராபரமே (௩௬)

நமசிவயவைந்துமொரு நாதாந்தவீடாமோ
அமையத்துக்கப்பாலுமறி வானாய்பராபரமே (௩௭)

அறிவாயேயென்னையுனக் காளாக்கிக்கொண்டாற்கால்
முறியாகியேவன் முடிப்பேன்பராபரமே. (௩௮)

தெரிந்ததுதெரியாவென் சிந்தையினுண்ணியருளைப்
பரிந்தவரெல்லாந்தேடிப் பார்த்தேன்பராபரமே. (௩௯)

அன்பேபெருகமிக வறிவானந்தக்கடலே
இன்பேயெனைப்பிரியா திருப்பாய்பராபரமே (௪0)

எனக்குனக்குப்போதாதோ வேழைமையைப்பார்த்திரங்கி
மனக்கத்தாறுகாது சகியேன்பராபரமே. (௪௧)

போறுமப்போகட்டும் போனவினைபுந்தாறு
மெய்யருளைக்கொண்டேனினிப் பெறுநாய்பராபரமே (௪௨)

தெரியாதுநின்னடியென்னை நிட்டையில்லையேயையோ
அறியாதியாவுமுன்னை யறிந்தேன்பராபரமே. (௪௩)

அறிவேன்பரவசமாக்காய்நீயெனைப்போ
லறியேன்பரமார்த்த ஞானேன்பராபரமே (௪௪)

இறந்திருந்துன்பொன்னடியி லெப்போழ்திருமறிப
பிறந்தபின்னெவ்வாறு பிரிவேன்பராபரமே. (௪௫)

பட்டியெட்டியாண்டதேதே னென்னைக்கழ்ந்தள்ளாது
கட்டிநின்பொன்னடிக்கீழ் காப்பாய்பராபரமே. (௪௬)

சோதிப்பெருவெளியே தூண்டாச்செம்மாமணியே
ஆதியந்தமில்லாதியெல்லா மானாய்பராபரமே. (௪௭)

நானெனவேகாவினைதைக்கோ னாறுடலைப்போட்டலைந்த
மீனைக்குமுன்னைவிடு வேனோபராபரமே. (௪௮)

பெருமூச்செறிந்தெறிந்து பேரின்பவீட்டையின்னம்
ஒருமூச்சாய்ப்போவதென்ன நாளோபராபரமே. (௪௯)

தருமப்பிரானென்றுந் தாயாதியென்றும்
பெருகுமறைபலவும் பேசும்பராபரமே. (௫0)

பேசவுங்கேட்டேனே பேசாதொழிக்கவிட்டு
ஆசையுமைத்தழுத் தறியாய்பராபரமே. (௫௧)

கோடிப்பொருள்வேண்டாங் கொஞ்சமுமேயென்னைமுகம்
வாடாமலவைப்பதுநின் மாண்பேபராபரமே. (௫௨)

தேடித்திரிந்தழுது திருவடியைச்சிந்தித்து
வாடியுமனந்தசனமம வந்தேனபராபரமே. (௫௩)

ஏறுபுகடையானைமுத லெபபிறப்புந்தப்பாமல
கரும்பாலைபாகிற் கசிந்தேனபராபரமே. (௫௪)

ஐயோவெனபாழ்வினையை யாரிடஞ்சொல்லி யழுவேன்
பொய்யேயுனைக்கடிமைப் பொய்யானேனபராபரமே. (௫௫)

ஏதேதுசெயதிடுமோ வென்னறிவுபாழ்வினைகள்
போதுமிநதிரச்சாலப் பொய்மைபராபரமே. (௫௬)

கண்டுகண்டுசெனமக் கலக்கமெல்லாம்விட்டொழிக
வுண்டேயுனக்கருள்கா ணேகோபராபரமே. (௫௭)

வாராயோவன்னையாய வநதுதநபின் றநதையாய்
சேராயோசறகுருவாய்த தெரிநதாய்பராபரமே (௫௮)

கோடிசன்மங்கொண்ட குறைகளெலாநதிரவுனை
நாடிப்பதமடுத்தே னையேன்பராபரமே. (௫௯)

கத்துகின்றபாவிக் கருவிகள்போய்ப்பாழாகிச்
செத்துசெதது வநதகுறை தீர்ப்பாய்பராபரமே (௬௦)

கோவிந்தமென்னுங் குருவினமொழிக்குபொருள்
மாவிநதங்காட்டும் மகததேபராபரமே. (௬௧)

ஏசுவெனமேலோ ரியம்புபொருளெவ்வுயிர்க்கும
வாசியெனநின்றதன்றோ வாழிபராபரமே. (௬௨)

இல்லல்லாவென்னுமொழி யாவுமுண்டாக்குமொரு
சொலலாய்விளைந்ததெனச் சொல்லும்பராபரமே. (௬௩)

சிவசிவாவென்றென்றன் சிந்தைக்குட்டான்மறைந்த
அவனையறியாதலைந்தேன் ஐயோபராபரமே. (௬௪)

சுத்திகதநிதர்க்கமிடுங் கண்கெட்டவாய்வீணர்
செத்திறந்துபோனபின்பென் செய்வார்பராபரமே. (௬௫)

படித்தபடி வாதம் பேசுபெருமூடர்களை
யிடித்தெமனென்செய்வானோ வெந்தாய்பராபரமே. (௬௬)

ஐயோகுதர்க்கிகள்பின் பலியாயமாய்ப்பாழ்வியப்போ
கைதலைமேல்வைத்தழுவோ கண்ணீர்த்தாய்பராபரமே. (௬௭)

இவைபேசுநக்காவி யெழுந்தயொருபொருளையுரைப்போர்
பொய்பொனாப்பலமொனத் தெளிகார்பராபரமே. (௬௮)

தன்னையறிந்தன்றே சார்வறமொழியேதுமின்றி
யின்பேபெருவா யிருந்தார்பராபரமே. (௬௯)

வாழ்விப்பதுவன்றே வையமுழுதாகவொன்று
பாழ்வீட்டிலென்னை யுகம பாராய்பராபரமே. (௭௰)

நேத்திரத்தினைப்பார்த்து சுத்தவெளிகட்புகுந்தோர்
நேத்திரமாகினனருளி னின்றார்பராபரமே. (௭௧)

சாக்ஷிதனிமசாக்ஷியாயத் தன்னறிவாய்நிறகுமுன்றன்
மாக்ஷிமையைச்சொல்லதர மாமோபராபரமே. (௭௨)

போதப்பதைப்பெல்லாம் பொய்யாகிப்போகவரு
ளூதயடியிலென்னை நாட்டாய்பராபரமே. (௭௩)

அரியபொருளாகி யாருக்கப்புறத்தே
பெரியபொருளதையார் பெறுவார்பராபரமே. (௭௪)

கோடியுருவெடுத்துங் கூடாதவெட்டவெளி
நாடியிருந்தாரோ நல்லோர்பராபரமே. (௭௫)

பாழாகுஞ்சூனியமாய்ப் பதையாதிருந்தவர்க்கே
வாழ்வானதேனமுதம் வழியும்பராபரமே. (௭௬)

படித்தபடிநடவார் பந்தம்போமோவுடலை
யிடிக்கவெமன்பின் னிருப்பான்பராபரமே. (௭௭)

கற்றுகற்றுப்பாழாயினேன் கருணையடிமறந்தால்
செத்துசெத்துப்பிறந்துஞ் செனிப்பாம்பராபரமே. (௭௮)

செத்தாற்கெமனபயமுஞ் செனித்தாற்கருப்பயமும்
எத்தாலும்போகாதே செய்வார்பராபரமே. (௭௯)

கோடிமறையாலுங் குறிப்பரிய நின்னருளை
நாடியெவ்வாறுணர்ந்துபேணுவேன் பராபரமே. (௮௦)

இடமில்லைவேறில்லை தேடியும்பக்கலவர
விடமெனக்குண்டோ விளம்பாய்பராபரமே (௮௧)

வருமேபெருவாழ்வு மாசற்றநெஞ்சகத்தோர்
கருவாயநிலைபொருந்தினோர்க கண்டாய்பராபரமே (௮௨)

கற்றதொருகோடிக கலைகளெல்லாம் பித்தாலே
எத்தாற்றெளிவதிருப்பாய்பராபரமே. (௮௩)

மோசமொன்றுமில்லாது மூவாசையையொழித்தால
வாசமுனதடிக்கணே வாழ்வேனோ பராபரமே. (௮௪)

சென்றுதிரிவோர்க்கே தேடரியநின்னருளின
பித்தொன்றுதானேனோ பிடித்தது பராபரமே. (௮௫)

பிடித்தாற்பிழைப்பேனைக் காண பேரியம்பவிட்டபுத்திய
வடித்தாலெமனணுட மாட்டானேபராபரமே. (௮௬)

இராகத்துவேஷ விராகக்ஷத்தரையெல்லாமே
போகநெறியொன்றுடைத்தாற் போதும்பராபரமே. (௮௭)

பழிகளோவுரவெடுத்தேனே பாவியெனும்பேர்வாரா
வழிக்கேயனந்தமறை வைத்தாய்பராபரமே. (௮௮)

எனையேபெருவெளியி லெனசெய்வாயோவறியேன்
உனையேயெப்போதுமுணர்வேன்பராபரமே. (௮௯)

குதைகொள்ளனந்தசனமக் கட்டறுத்தாலெனையனே
அதையேமறைகளறைபுமபராபரமே. (௯௦)

தோழனெனச்சொல்லித் துணைக்கொள்வாய் வெம்பிறவி
யாழித்துரும்பானே னையா பராபரமே. (௩௯௧)

பெருவெளியாய் நின்றவொரு பேரின்பமோனமெனும்
உருவெளியையாரே யுரைப்பர் பராபரமே. (௩௯௨)

அருளொளியாயெங்கு மாரூர்ந்திருக்குந் தன்மை
குருமொழியாலல்லோ குறித்தார் பராபரமே (௩௯௩)

தேனுமமுதுந்திரள்வாரி பொங்குமுதல்
தானே தனியாய்த் தனிப்பேன் பராபரமே. (௩௯௪)

தனித்திருந்து தானாந் தனையறியக் கற்றோர்கள்
இனத்திலிருந்துமென்ன வின்பம் பராபரமே (௩௯௫)

தனையறியாத் துறவு சதகோடிநாட் பண்ணி
உன்னையறியவசமுளதோ பராபரமே. (௩௯௬)

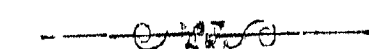
ஏதேதெடுத்துரைத்து மிருநாகாதியாய்த்துமன
வாதைத் தவிர்த்திருக்க வருமோ பராபரமே. (௩௯௭)

துடைதட்டிக்கொண்டு துறந்தோர்க் கேயானந்த
மடைதிறந்துதானே மடக்கும் பராபரமே (௩௯௮)

துணிவோர்க் கெதுவரினுந் தூயநிலைச்சேர்வார்
துணியார் பிறவிக்குட் டோயவார் பராபரமே. (௩௯௯)

நயப்பியேயன்பரன்றோ நாதாந்தவீட்டடைந்தால்
வெம்பிறவிக் கடலாடியறப்பர் வேறோ பராபரமே. (௪00)

பராபரக்கண்ணிகள் முற்றிற்று.

பட்டதொரு

இது.

சர்வசாக்ஷியாகிய தமமெய்ஞ்ஞானாசிரியரது திருவருளுணர்ந்தபடி இந்நூலாசிரியர் தம அடைவுகளைமன்னித்து தமக்குத்தானே வெட்டுயிர்த்திரங்குகின்றனரெனக்குறிக்கின்றது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பட்டதொருபாடுகளைப் பகரப்போகா
பதைத்தனையோபாழாக பனையைநோக்கி
விட்டகுறைபோய்மறைந்து வெறும்பாழுளவோ
விதிமதியுமொன்றாகி விளங்கக்கண்டும்
இட்டபடியிருக்கவொண் ணெண்ணமவேறு
யிருநினைவுண்டாகவதா லினைத்திளைத்துக்
கிட்டாதுனைநுமதைக் கிடுமபோதுக
கெடுமனத்தைப் பகைத்தறிவுங் கெட்டேனந்தோ.

௪. தெய்வமாயம்.

இம்மொழியை முதலாகவுடைய இதனடியில்வருஞ் செய்யுளில் இந்நூலாசிரியர் தாம் தநுகரண புவனபோகங்களுக் கன்னியமாய்த் தனித்து யாவுந்தன்மயமாய் விளங்குமெல்லை, மேருவின் சிகரத் தினின்று பார்ப்பவர்க் கடிவாரத்திலுள்ள துலைதூரவோர் பட்டணத்துக்கோட்டைசகொடிமரம் புலப்படு முருவத்தனையாத் தோன்றும, மனம், மாயை சப்பாத்ததாலொழிவின்றி, தனித்த தம்மொடுசாவி போராடுகின்ற போராட்டத்தை நன்கு கவனித்து ஈதென்ன மாயமென வாச்சரியப்பட்டு அந்தோ அந்தோ எனதந்தரங் கத்தில் மெய்ஞ்ஞானாசிரியராய கண்ணுடைய வள்ளலார் சொல்லா மற் சொன்ன பிரணவசபநமும் கட்டளைகளும் ஒருகாலும வியர்த்த ப்படாதெனகின்றும் திருவருளெழ்வலிபபடி. அவர்செய்விக்கின்ற சூது யாதோ அறியேன அறியேன. ஆகினும் மனமாதிகளின் பாசமொழி வுற்று நானே நானுத் தனித்து நிலைபெற்றென தாதமாசிரியரோடிரண டறக்கலந்துய்தற்குக காலஞ்சமீபிக்குஞ் சமீபிக்கும எனத் தனைத் தன்னுற்றேற்றுகின்றனரெனவுணர்க.

வெண்பா.

ஈதென்னமாயம் என்பின்றொடர்ந்துமனம
போதவிழியாகிவளா போராட்டம்—நாதவொலி
வீணாகாவெங்கோன் விளைவித்தசூதேதோ
நாணுகிற்கவரு நாள்.

அழியாதால்.

ஏனனுஞ்சொல்லை முதலாகவுடைய வெண்பாவிற் கவித்தலை விரவி இலக்கணச்செய்யுளுற்றிருப்பதைப்பாராட்டி. செய்யுளார்த்தபபிரயோசனத்தையும் நூலாசிரியர் தம் கிட்டாசாதனநிகழ்வி லெழும்பி வனைவடிவில்வந்ததனிமித்தங் கொண்டுகூட்டிக்கொள் ளுதலையும இகபதுநிர்த்தாக்ஷணியராய் வழூஉவுரைக்கப் புகாரறி வுடை யோரொன்னுந் துணிவால இத்தூலுமிதுபோலிய சிலவற்றி னும புதிப்பித்தலைகக்கையமர்த்தி கலையவேண்டுமாவசியமபெற்ற சிலசெய்யுட்களுறி மாத்திரங்களைத்தற்றிடம்பெறுதிமையகலாயிற்று.

வெண்பா.

அழியாதாற்போத மனக்கபிறப்பெய்து
வழியாமிதுமவுன வாக்கியம—விழியாய
மணிப்பாம்பிருளின் மறையுமோநீமனமே
துணியாததென்ன தொழில்.

இதனுள்நூலாசிரியர் தம்மனத்தை முன்னிலைப் படுத்திவிளித்து, நீ, உருவற்றொழியாது விளைததுக்கொள்ளு நின்போதத்தால அனேகபிறவிகள் வாய்த்ததற்கேதுவாகின்றது: இதே எஞ்சற்குருநாதனது மௌனவாக்கியமெனவும், விரிந்தபுவன போகங்களைத தன்னுட்சுருக்கி யமைத்துக் காட்டுந் தாப்பணம் போன்ற நேத்திரத்தையொத்த மாணிக்கத்தா லுருப்பெற்ற உயிர்ப்பாமபொனறு இருட்கண்மருண்டு மறைதற்பெறுமோ மறையாதென்பது நிற்குப்புலப்படுகின்றதே, புலப்பட்டும் என் திருமுன்னர் நீநாமரூபமற்றொழியாதின்னு முருக்காட்டித் திரிவதென்னைவித வேற்பாடென வினவினதெனவுணர்க.

என்னதான்

கீர்த்தனம்.

இராகம் புன்னாகவராளி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னதான் படித்தாய் பாழ்மனமே ?-நீ .
என்முன்னே பேசினிர்த்தாய்.

அநுபல்லவி.

தன்னையறிவாயபின்பு தனக்குத்தானே தா னுவாய்
உன்னையொழிக்காதென்னை யுற்றுற்றிங்கேன்விழித்தாய்—என்.

சரணங்கள்.

மூப்புரமெரித்து போச்சே - இது
மீளாவக்கினி யாச்சே
கற்பூரமாமொரு பேச்சே - அதை
கண்டுகொண்டிடில பொங்காச்சே என்ன.(க)

தூண்டுநீகொள்ளொரு பேச்சே - வெறுங்
கட்டுக்கதையல்லோ மூச்சே
பெண்டுபிள்ளைக்கூட்ட மாச்சே - அதை
பேணவேண்டில்லாமற் போச்சே என்ன.(உ)

பஞ்சதன்மாத்திரையென்னும் பேச்சே - அதை
பகர்நான்மறையேசாக்ஷி யாச்சே
வஞ்சமனமடங்கிப்போய்ப் பூச்சே - யெனமனில
வாழ்க்கைமறையாதென சேச்சே என்ன.(ங)

மூலவீடானதும் தாயே - மூன்னை
மூனுஞ்சுழியென்னுந் தீயே
காலவீடுருவான நாயே - உனனைக
கண்டுகொள்வினையாட வாயே என்ன.(ச)

நிலவறிவாய மனப் பேயே - எனனை
நீயினி விட்டோடிப் போயே
கொலலுவோன வந்தாலோ நாயே - உனனைக
கூட்டுவோனவீட்டினி லேயே என்ன.(ரு)

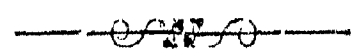
வேதமபடித்தென்ன பேறே - மூல
வீட்டையறிந்தினி தேரே
நாதவொலிகேட்கில் கூறே - மோன
நாந்தாத னென்றுன்றன பேரோ என்ன.(சு)

பூரணாநந்தோதயம்.

மூலவீட்டிலேங்க ரத்தான் - சுழி
முனையாயெழுந்த ருப்பு ரத்தான்
காலனுவந்ததே ருமாறத்தான் - தன்னை
கண்டபின் வேதாந்த முறைந்தான் - என்ன. (எ)

எப்பாரும் போற்றவுந தேனே - யாகி
யெழுந்து வந்தானேயெங் கோனே
ஓ பிலலாச் சம்பந்தனா ருனே - வள்ளல்
உருவாகி வந்ததுய நானே - என்ன. (அ)

காந்தனாம முற்றிற்று.

அமர்பயா.

பஞ்சரத்தினமாலை.

ஆசிரிய விருத்தம்.

அன்றமரரடிபணிய தொண்டர் ஜபஜபவென்ன
வகிலமெழு மண்டலமெலாய
அருள்புரிவை யெனறெனற விறைசப்த மொழிமுறைக
ளண்டாண்ட ரண்டமுருக
நினறபயமென்றுகை கூப்பவும்மெளனமாய்
நிர்விஷய வாநந்தமாய்
நீராழிபோலவா காயரிலேபோலுமாட்
நிறைவுகுறை வற்றபொருளாய்

பூரணாநந்தோதயம்.

என்றுமாய்நின்றதேது ஏதெனுமறிந்ததெதி
　　ரண்டறவிருந்ததெதுவோ
இனியொருமனப்பேயென் றெனபினனெழும்பப்பதே
　　தேதநீ யானவதோ
கன்றைத்தாய்தேடி முலை யூட்டுவதைக்கண்டுமெனை
　　கைவிடுவதேது கண்டாய்
கருணைவிழிபார்வைநிறை யறிவிலருளறிவிலெழுங்
　　கணெணுங்க ணுடையவளலே. (க)

ஒன்றுபொருளென்றவறி வென்றுமுனையன்றியே
　　யுலகமிசை வேறுமுளதோ
வுளவெனவிருந்தமன மேதுனையல்லாது
　　வுயிர்விடுக்குங் காலனுய
நின்றும்பவிந்தர ஜகஜாலமுமனந்தமாய
　　நெறிகாட்டி குறிகாட்டவும்
நெக்குநெக்குருகிவிழி நீர்பொழியவைந்துனை
　　நெஞ்சந்துடித்த தலறவும்
என்றுமாய்நின்றதே தறியாதவனமனொ
　　னிதயமலருதய குருவா
யேதேதுமகலவருளாழ்வாய்மடுத்ததித
　　வேகாந்தத தென்றுய்வனோ
கனறையெதிருற்றதா பெனனவுனதடிமையை
　　கடாக்ஷிப்ப தென்றுபுகலாய
கருணைவிழிபார்வைநிறை யறிவிலருளறிவிலெழுங்
　　கணெணுங்க ணுடையவளலே. (௨)

வயிறொருபுறத்தே யிழுக்கவுந்தீச்சுழிஇ
　　வள்ளலே யென்றெரிகவும்
வருத்தமறியாமனப் பேயுடனபோராடல்
　　வாயாலுஞ் சொல்லமுடியா
துயரொருபுறத்தேயிழுக்கவும் பொறிகைந்து
　　கூகாயெதிர்த்து நின்றும்

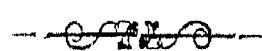
தோயுமோரைந்துபுலவேட்கணிமைபோதுந்
    துலாவழக் காடியும
பயமொருவனிடையிடாப் பதறிவிழுமானைபோல
    பார்த்துகெக கலித்துநின்றும
படுபாவிருதனென்றுஞ் சண்டாளகோவியோ
    பஞசுபோ லெனையெரித்துய
கயவனினுமபுனமையான பொல்லாப்புழுக்கூட்டை
    காபபதோ நடை புபுகலாய
க ணைவிழிபாரவிகிறை யறிவிலருள நிவிலெழுந
    கணையுங்க ளுடையவளே.   (௧)

அறிவதுமழிந்துமனம பகைகொண்டிருக்கவுனை
    யர்ச்சிப்பதெந்த விதமோ
அருணடங்காணுது பொருளிடநதோணு
    தகங்குளிர்வ தெந்தவிதமோ
பொறிவிழிதிரிந்துழற போதமுமழிந்தருட்
    புலமறிவதெந்த விதமோ
பொருட்புலம பூரணாநந்தமோ மெய்யி ருட்
    புகாநின்ற தெந்த விதமோ
தறிபோலுமிணடனே தானிலாதொன்றிலெத
    தாணுகா தெந்தவிதமோ
தமியனுட்குண்டலித் தத்தளிததாடலுந
    தணியாததெந்த விதமோ
கரியுரிததாண்டவா கோடிகோடெ றறவெனை
    கைவிடுவதெந்தவிதமோ.
கருணைவிழிபாரவிகிறை யறிவிலருள நிவிலெழுந
    கணை ங்க ளுடையவளே.   (௨)

பேயமனதிஞேடு தறள் பேசாதிருக்கவும
    பிரபஞ்சமாயையோடு
பிததமபிடித்துடை மாடாதிருக்கவும
    பேச்சற்றவாநநதமும

தாய்பேர்விருந்துமெனை தாண்டாதிருக்கவுந
 தாக்கற்றபூரணமதே
தள்ளிதிரிபுடியெனவும் விள்ளாதிருக்கவுஞ்
 சாதனசதுட்டயமதும்
நேயவருளாகியதை நீங்காதிருக்கவும்
 நெறிபேதவிபரீதமும்
நிதியானதானநிதி கனேயாதிருக்கவும்
 நெஞ்சுமபதைப்பற்றதாய்
காயவாகாயநிலை போலவுனதத்விதங்
 கவர்வதறி யாவறிவிலோ.
கருணைவிழிபரவிநிறை யறிவிலருளறிவிலெழுங்
 கணைவெங்கணுடையவளலே. (ரு

பஞ்சாத்கமாலை முற்றிற்று.

நாடித்திரிந்து

இது. பரகுருவாம்பரா பரத்தொடுகிளத்தல்

பராபரக்கண்ணிகள்.

நாடித்திரிந்தறிவும் நானிழந்ததல்லாமல்
பாடித்திரிந்தமனப் பகையேனபராபரமே (க

பித்தம்பிடித்ததொரு பேயாட்டிலென்னபயன
சுத்தவருளென்றோ சொகரும்பராபரமே. (உ

பட்டுபட்டுநொந்தறிவும் பாழாகிப்பாழ்மனமுங்
கெட்டுவிட்டவென்குறையைக் கேளாய்பராபரமே. (ங)

சூதாய்ப்புலவேடர் சுற்றிசுற்றியென்றனிடம்
வாதுபுரியுமந்த வழக்கேன்பராபரமே (ச)

குண்டலியாய்நின்றகத்துட் கோரணியின்கூத்தாட்டை
கண்டுவெகதறிநின்றேன் கண்ணேபராபரமே. (ரு)

தீரவிலையவினையுந் தீர்ந்துசுழியாக்கினியில்
நேரவிலையேயென்றன நிலைமைப்பராபரமே. (சு)

தன்னெஞ்சுருகிக் கனிந்திளக வைத்ததெல்லாம்
என்னையறிவதற்கே யெந்தாய்பராபரமே (௭)

ஆட்டாதேயென்றனைநீ யாட்டியடியார்களுடனா
சாட்டாதேவீணனெனக் கண்ணேபராபரமே (௮)

தோற்றுவித்ததுந்தானன்றே சுற்றுஞ்சுழலவண்டாய
ஆட்டிவைப்பதெனனை யழகோபராபரமே. (௯)

எதுந்திருவருளென றெண்ணியநாளுள்ளடங்கு நம
போதம்பதையாதுவைந்தாறபோ நாமபராபரமே. (௧௦)

வாய்தடைநதேலின்பதமே வாய்ந்தவுபதேசந
தந்தேதனைக்கைவிடவுந் தகுமோபராபரமே (௧௧)

தானிருந்தவீட்டினிலே தப்பாதுமாயைசிற்று
மேதேனுணர்ந்தயோகர்கட்கு தநெறியுமபராபரமே (௧௨)

உயிரோமயிரா யுளமுறிந்து போனாலென்
வயிறநிறையாநந்த முதம வருமோபராபரமே (௧௩)

மோசஞ்செயாமலெனை முழுதுங்கை தூக்கிவிட்டால்
பாசமொழிந்திடுங்கண் பாராயபராபரமே (௧௪)

ஐயாவடிமைக்கா யருளுதயவெறபினினறு ஞா
கைவைத்திழுப்பதுநின் கடைமைப்பராபரமே. (௧௫)

என்னவென்னகண்டித்திங் கேங்கிமங்கிக்குங்கிசொன்ன
அன்னதறியாததுனைக் கழகோபராபரமே. (௧௬)

இழுத்துவினைப்பறித்திங் கெனைவெளியில்விட்டபினபு
அழுத்தமுளநெஞ்சமுமக் காமோபராபரமே. (௧௭)

சும்மாயிருக்காமற சூதாயெனைப்பிரிந்தால்
எமமாதிரியுஞ்செய்வதெனவோ பராபரமே. (௧௮)

கைம்மாறெனக்கொன்றுங் காணுமையிலேனோ
நமமைவிட்டுமெல்ல நடந்தாய்பராபரமே. (௧௯)

சொலலாதெல்லாஞ்சொல்வேன் சூழியமாநின்றவுனை
கலலாதொருவழியில் கற்றேன்பராபரமே. (௨௦)

பொங்கபொங்கவாநந்தம் பொங்கியருண் மூட்டிவிட்டால்
எங்குந்தெரியாதிருப்பேன் பராபரமே. (௨௧)

ஆநந்தப்பாலதனை யண்ணாக்கி னூனமடுத்தா
னானந்தம்பாடித் தழைப்பேன்பராபரமே. (௨௨)

சருவபரிபூரணமாய்த் தாக்குமாநந்தவெள்ளம்
பருவம்வந்தார்தமக்கே பாயுமபராபரமே. (௨௩)

பார்த்திமையாப் பார்வைதனிற் பதினாலுலகமெங்கும்
கோர்த்திருக்குமோனவினையங் கொடுப்பாய்பராபரமே. (௨௪)

திருவருளிற்றன்மறைந்து தெளிந்துதெளிந்தானந்தப்
பொருள்மறைக்கநீயுமெனைப் பொறுப்பாய்பராபரமே. (௨௫)

சற்றேமலமிரங்கித் தாய்மலர்த்தாட்டாண்மறைக்க
கற்றபலநூல்களெலாங் கணக்கோபராபரமே. (௨௬)

போதப்பகைப்பெல்லாம் பொய்யாகிப்போயமறைந்தோர்க்
கேதுகுறையென்றே வெழுந்தாய்பராபரமே. (௨௭)

கட்டிப்பிடித்திடவுங் கண்ணேயருளமிர்தம்
எட்டிக்குடித்திடவு மின்பம்பராபரமே. (௨௮)

சராசரமுந்தானாகித் தாங்கமுடியாமலன்றே
கரபாத்திரமேந்தக் கற்றாய்பராபரமே. (௨௯)

பாற்கடலாமாநந்தப் பாற்கடலும்பொங்கிவிட்டால்
யார்க்குந்தெரியா தமர்வேன்பராபரமே. (௩௦)

கட்டிகட்டிநெஞ்சங் கனிந்துகனிந்தருளில்
எட்டிஎட்டிநான்மறைவ தென்றோபராபரமே. (௩௧)

அம்மம்மாவென்று அனந்தவுருக்கொண்டழுதேன்
இம்மாத்திரந்தெரியா தென்னோபராபரமே. (௩௨)

ஐயையோகைவிடுத்திங் கியாருமறியாதவழிச்
செய்வதென்னயானுமென்ன செய்வேன்பராபரமே. (௩௩)

பிதற்றிப்பிதற்றிமனம் பித்தாகிச்சோர்ந்துவிட
அதட்டியெனைக்கைவிடவு மாமோபராபரமே. (௩௪

ஐயையோவென்னைநீ யறிவாயோயானுன்னை
வையமெலாந்தேடி மடிந்தேன்பராபரமே. (௩௫)

வாயினாற்பேசும வகையறியேனகோடிசன்மந்
தோயாதுதோய்ந்தவதைச் சொல்லாய்பராபரமே. (௩௬)

எடுத்தெடுத்து சொன்னதெலா மெண்ணுமலின்னமென்னை
தடுத்தடிமைகொள்ளத் தகாதோபராபரமே. (௩௭)

பாராயோவையா பதைபதைத்துநெக்குநெக்குத்
தாராயோவுள்ளந் தணிப்பாய்பராபரமே. (௩௮)

பட்டுபட்டுநொந்துளமும் பதைத்துப்பதைத்தழுது
கெட்டுகெட்டேனென்குறையைக் கேளாய்பராபரமே. (௩௯)

பொல்லாப்புலாலாம் புழுக்கூட்டையானெனவு
நல்லாய்சுமப்பித்தாய் நானோபராபரமே. (௪௦)

சம்பிரமுகம்வாடிக் கவலைக்கவருளினெறிபுன்
நம்பியுங்கைகூடி னன்றோபராபரமே. (௪௧)

பொங்குபொங்கவாநந்தம் பொங்கவநருணமறைவாந்
தங்கவுமேநிற்குந் தகாதோபராபரமே (௪௨)

தூரதிதூரமெலாஞ் சுற்றிசுற்றிக்காணுமநு
பாரதபாரவைபொன்னுறைப படைத்தாயபராபரமே. (௪௩)

பாராதுபார்த்திருக்கும் பப்பிரமப்பேரொளியில்
வாராதெல்லாமெனக்கண் வருமோபராபரமே (௪௪)

திட்டிதிட்டிப்பார்த்துந் தெருத்தோறுமேயழுதும்
பட்டதெல்லாம்புன்சிரிப்பாய்ப் பார்த்தாய்பராபரமே (௪௫)

கேடுகெட்டபாழுடலுங் கெடுமெனவுமபொன்னடிக்கே
பாடுபட்டுப்போட்டுடைக்கப் படுமோபராபரமே. (௪௬)

தத்திதத்திப்பாழ்பிறப்பிற் சராசரந்தனையென்று
யத்தனஞ்செய்தாலேம னெரிவான்பராபரமே. (௪௭)

சூதையறிவாரவரோ சோதிமணிவாசலவழி
நாதவொலியாகியுள்ளே நடந்தார்பராபரமே. (௪௮)

பாதம்பூசிப்பதுவும் பஞ்சாக்ஷரமாமென்
றோதியுணரவருளுண்டாம்பராபரமே. (௪௯)

கண்கெட்டமாடாகிக் கருவிகளிலேமறைந்து
புண்பட்டனந்தசெனமம் புகுந்தேன்பராபரமே. (௫0)

நடந்துதிருவருளாய் நான்மறையாம்பேரொளியும்
அடர்ந்துலகெலாமறைவ தாமேபராபரமே. (௫௧)

தாம்தாமெனவுரைக்குஞ் சத்தியத்துக்குட்புறம்போய
ஆம்ஆமெனவுரைப்ப தார்காண்பராபரமே. (௫௨)

பாதியுருப்பெண்ணும் பரமார்த்தமபாதியென
பூதியத்திலொன்றாய்ப் புகுந்தாய்பராபரமே (௫௩)

அருட்கூத்தைத்தேடித்தனை யறியாமைமாயைதனில்
தெருக்கூத்தாய்ப்போகவுமே செய்தாய்பராபரமே. (௫௪)

இலையோதிருவருளென் றேங்கியழுதழுது
வுலையின்மெழுகாயுள்ள மோய்ந்தேனபராபரமே. (௫௫)

பாடாதுமபாடிப்பரமேயென் றேங்கிநின்றுங்
கூடாவாழ்வென்றோ கொடுப்பாய்பராபரமே. (௫௬)

திடுக்கமேபித்தாகித் தேடித்திரிந்தருளே
யடுக்கவகையறியே னேபராபரமே. (௫௭)

கண்காட்டிவிட்டுக் கலங்கவுங்கைவிட்டாயே
புண்காட்டில்யானும பொறுக்கேனபராபரமே. (௫௮)

போதுமபிறந்துழன்றேன் பொய்ந்நீர்க்குமிழியைப்போல்
யாதுமறியாதிறப்ப தியாங்சொல்பராபரமே. (௫௯)

வாதோடுகூடின் வகையறியார்க்குட்புறம்பாத்
தாதாவுமாகியருட்டந்தாய் பராபரமே. (௬0)

எழுதியறியாதபொரு ளென்னுமறையோலமிட
அழுதழுதுநைந்தே னறிவாய்பராபரமே. (௬௧)

கைதொழுகவாய்ப்பொத்திக் கண்ணீர்வடித்துருக
மெய்யெழுரோமஞ்சிலிர்ப்பமெலிந்தேன்பராபரமே. (௬௨)

நெக்குநெக்காயுருகி நீர்க்கடலும்பொங்கப்பொங்கி
யெக்காலங்கண்டுய்வே னெந்தாய்பராபரமே. (௬௩)

பார்த்தாலுயிரும பறந்திடுமேயென்றேங்க
சேர்த்தாற்றிருவடிக்கீழ் திடங்காண்பராபரமே. (௬௪)

பாராதிறந்துவிடில பரிபூரணப்பொருளும்
வாராதோஐயாநீ வாராய்பராபரமே. (௬௫)

இறந்தவிடமேயருளா யெப்பொருளுந்தானாகிக்
கறந்தமுதமூட்டிவைப்பாய் கண்ணேபராபரமே. (௬௬)

தள்ளித்தள்ளிவிட்டாலுந தயங்காவருளமுதம்
அள்ளியள்ளியூட்டியென்னை யாளாய்பராபரமே. (௬௭)

அருளேயருளேயென றும் அம்மம்மாவென்றழுதும்
பொருளைமறைத்தால்யான் பொறுக்கேன்பராபரமே. (௬௮)

இடித்தாலும்போகேனே யென்புகளெலாநொறுங்க
அடித்தாலுநின்னைவிடேனையாபராபரமே. (௬௯)

போனபினபெனசெய்வேனே போனபினபும்பத்துசென்று
ஆனபினபுமிவ்வலைச்சல் ஆமோபராபரமே (௭௦)

கடிநாயின்குட்டிகள்போற் கணக்கிறந்ததேகமெடுத்
தடிநாடார்க்கென்னபுத்தி யறைவேனபராபரமே. (௭௧)

வெறிகொண்டுபொன்மேல் வெறிகொண்டலைபவனை
நரிகொண்டுபோவதுவே ஞாயம்பராபரமே. (௭௨)

பித்தம்பிடித்துப்பெண்ணின் பேரழலிலேவிழுவோர்
கத்திகத்தியேமனிடங் கதறுவர்பராபரமே. (௭௩)

தடிபோலிருந்துமண்ணைத் தனனதெனப் போனையமன்
பிடிமண்ணையப்போகப் பிடிப்பான்பராபரமே. (௭௪)

மக்கள்சுற்றமெனறு மகிழ்வார் தலைக்கடைகள்
துக்கவிர்த்தியென்றே துறந்தார்பராபரமே. (௭௫)

ஆணாகியன்னியப்பெண் ணாசைகொளுமூடர்பின்னை
நாணாமற்பெண்ணாய் நலிவார்பராபரமே. (௭௬)

பெண்ணாகிகற்பிற் பிரிந்தவர்கண்மென்மேலும்
எண்ணுதகாமுகரா யிறப்பர்பராபரமே. (எஎ)

இல்லம்பொதுச்சாவடியா யெண்ணியிருப்பவர்க்கே
நல்லவீட்டின்பம நடக்கும்பராபரமே. (எஅ)

சுதந்தரங்கெட்டுச்சும்மாத தூங்கியிருப்பார்தமக்கே
அதந்திரமானவருளையுபராபரமே. (எகூ)

கற்றவெல்லாமபாழாகக் கைநழுவவிட்டார்க்கே
வற்றாவருட்செல்வம் வாய்க்கும்பராபரமே. (அ0)

தனைமறந்துபின்பு சார்ந்ததையுங்காணார்க்கே
யன்னதருள்வீட்டிலழைக்கும்பராபரமே. (அக)

பொனனைமடவாரைப் புகழ்ந்துவுனைநாடாரை
என்னேசெய்வானெமன்கா ணெநகாய்பராபரமே. (அஉ)

கத்திசுத்திச்சாகும் சமூசைச்சனமதாச்
செத்துசெத்துப்பின்னுஞ் செனிப்பார்பராபரமே. (அங)

உன்னையறியாதவர்க ளூராணைடிருந்தாலென்
என்னமுடிவிலொன்று மில்லைப்பராபரமே. (அச)

சொல்வெனந்தமறைச் சொல்லிறந்தசூக்ஷமதா
யெலலைவெளியாயிருநதாய்பராபரமே. (அரு)

எல்லாமறிந்தறியா தெங்குநிறைந்தவுனைக்
கல்லாவழிச்சென்றே கற்றூர்பராபரமே. (அசு)

பார்த்துமபலவிதமாய்ப் பல்லுயிருங்கூடுமொரு
நேத்திரமாயெங்கும் நிறைந்தாய்பராபரமே. (அஎ)

அறிவேயறிவின்பே ரானந்தமேமோன
முறைவுருவென்னுள்ளத் துயிரேபராபரமே. (அஅ)

தத்துவமேதற்போத சந்தேகநீங்கவருள்
உற்பவமேயென்னையென் றுரைப்பேன்பராபரமே. (அகூ)

பொறியேபுலனையைம பூதபேதத்தெவையும்
அறிவான்மறைந்தெழுந்த வையாபராபரமே. (கூ0)

சகதேயருள்வடிவே சட்சமையத்தப்புறமபே.
சிதகேயாநந்தச்செந தேனேபராபரமே. (கக)

கருவேகரு விக்கரணங் காணும்பெருவெளியினை
உருவேயுருவுள் ளொளியேபராபரமே. (கஉ)

இந்திரியமோனத திருப்பேயவர வனாநதா
அந்தரியாயெங்குநிறை வாணயபராபரமே. (கங)

தூரப்பொருளேதூ ரரதிதூரம இமையாப்
பார்வைப்பொருளேநீ பாராய்பராபரமே. (கச)

மனத்தினெடுங்கூடி மாளாவகைக் குனருள்
குனித்தோடுமெனனைகை கொளவாய்பராபரமே (கரு)

கூட்டாயருளுதயங் கொள்ளைகொள்ளவாநந்த
தேட்டாயிருநதிடவே செயவாயபராபரமே. (கசா)

பார்த்திமையாவாநதம் பாவுஞானததினவழி
சேர்த்தென்னைககைகொடுததாட் டேவேபராபரமே. (கஎ)

டீரியாதிருசகவுமே மாயாமருநதுன்னை
வரமாயெனக்கருள வல்லாய்பராபரமே. (கஅ)

தானேதானாயிருக்குஞ் சகதியததுக்குட்புகுநது
நானேநானுயிருக்க நல்காயபராபரமே. (ககூ)

தானேதானாகவறி தானறியாவாறமைதது
நானேதானுகவருட் டைத்தாய்பராபரமே. (௱00)

பராபரக்கண்ணிகள் முற்றிற்று.

இது சுகோதயாதாரமாகிய-பராபரப் பிரமத்தோடிங் நூலாசிரியர் இரக்கததோடொச்சினறதைவிளக்குகின்றது.

கீர்த்தனம்

இராகம - தேசிகதோடி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இனி பொறுக்கேன்சுவாமி - நின்ஜோதியில்
இடந்தாரும சுவாமி.

பூரணநந்தோதயம்.

அநுபல்லவி.

தனித்துப்பிறந்தசனனமஞ் சதகோடியாயிருந்த
வனிதைசுகமறுக்க வந்துன்றனை யடைந்தேனை   இனி

சரணங்கள்.

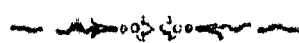
கண்டவெல்லாம்நீயே   சாக்ஷி - இன்னம்
  கண்டுமிருப்பதென்ன   மாக்ஷி
பண்டைப்பழங்கதையே-   தாக்ஷி - அதைப்
  பார்த்துநதாராமலிருப்பதேதோ   காக்ஷி.   இனி (௧)

போட்டுவிடு புனனிநத   தேசம் - நின்
  பூரணாநந்தோதய   மேசம்
நாட்டியருளுருவாய   போகம் - உண்டு
  நாதாந்தவிடுநதசேவக   சோகம்   இனி (௨)

எடுத்தபிறவிகளிற   றநது - அதை
  யெத்தனையென றுணைப்பேன   ஒதது
தொடுத்தகாரணாநந்தோதய   விதது - இன்னம்
  தொடர்நதுமூடாதென னமோ அறியேனசித்து.   இனி (௩)

கனமமாயைக்கண்ணியிற   பட்டு - ஏழை
  கவ்வுஞ்செனமங்களை   விட்டு
நனமையாநந்தபூரணப   பட்டு - பர
  நாதாந்தவாசலினமுனபடிதனதொட்டு.   இனி (௪)

கீர்த்தனம - ௫௰௬

பஞ்சரத்தினமாலை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

கட்டினீரொரு சரங் கதுமாண்டுவிடினும் மற்றை
  கரணமொடு பொறியுமில்லை
கானனீர்வாழ்க்கையது மோனநிலையாகிடிற
  காணுலக மில்லையில்லை

சுட்டியேயிதுவதாச் சுட்டற்றபோதினிற்
றுரைராஜ யோகமில்லை
சோமபித்திரிந்துகட பாடிபிணமானபின்
சொரூபச்சுபாவமில்லை
பெட்டியரவாகிலபொய்ப் போகங்களேதிறும
பிழையென்பதில்லையில்லை
பேதைமடவார்மையால நின்பாலிருந்திடிற்
பேதவிருள போதமில்லை
கர்த்தவ்யமென்னுநின் பதமபாதாமபுயங்
கவர்வதறிய வறிவிலோ
கமலவிழிநிமையுளரு ளுதயஞ்செயும்பரம
கயிலைகண்ணுடைவள்ளலே. (௧)

சிந்தைநைந்திடும்போழ்து வந்துதைத்தரவுஞ்
சிதம்பர விரகசியங்கட்
டேடியுங்காணாது சித்தத்துறங்கவுஞ்
சிவஞான வொளிதீபமாய
எந்தையறிவாகவும பந்தவூழ்வினையெலாம்
எனறுமிலலாதேகவும
எங்கெங்குமொளிபாவி யங்கையருளாடவும
எண்ணமமேலபாடவும்
துங்கமொடுபுநிய நு மங்கங்கிலாதாகி
துருவவெளிதானேடவும்
துரைராஜயோகமது தொந்தித்துநிறகவுந
துறவுநன்னிலைகூடவும்
கந்தமலரொக்குமாறெநதைதாநதாமெனக்
கவர்வதறியாவறிவிலோ
கமலவிழிநிமையுளருளுதயஞ்செயும்பரம
கயிலைகண்ணுடை வள்ளலே. (௨)

வஞ்சமனதோடவுங கொஞ்சவருளாடவும
வஸ்துநிலையுங் கூடவும்

வந்தமலபந்தமது மென்னைகுருசிந்தையால்
வந்தவழியே யேகவும
தஞ்சமெனவிட்டகுறை தொட்டுமுனகாட்டவுந
தாயாகிதந்தையாகித
தாக்கற்றபூரணாந தான்றானேயாகவுந
தத்துவப் பேயகளான
சஞ்சிதமதஞ்சியேசாகததபோதந
தாரதலம தேழுடங்கத
தாமெனுமோர்மொழிக் கர்த்தா வேறுள்ளதோ
சகலஜீவாத்ம நிறைவே
கஞ்சனுளாகுமுன கெஞ்சாதெடாவென நீ
கவர்வதறியா வறிவிலோ
கமலவிழிநிமையுளரு ளுதயஞ்செயுபரம
கயிலைகண்ணுடைவள்ளலே

புலமையெனவித்துவம பொயப்பட்டுபோகவும்
புலவேடர்கட்சாகவு
புரையாணமாமாயைப் புணருகின்றாகவு
பூரணப்பொருளுணமையே
வலமிடநதாமேயென வந்து சுழியாகவும
வகைமவுனவட்ட மீதோ
வளளலீயாடவும மகுடமணடலிகாகள்
வாய்பொததி கைகூபபவும்
நிலைமையனுபூதியது நேயததுளாகியரு
ணிறையுஞானபிடேகம
நிகரறறவாநநதபோககசுகமாமினப
நிர்விகறபததாழ்சவு
கலகமுடனாமொழிக் குபுறியபூகழுதுகண
கலங்கவறிவுள்ளாகியே
கமலவிழிநிறையுளரு ளுதயஞ்செயும்பரம
கயிலைகண்ணுடைவள்ளலே.

பாராதிபூதமுதலாகமொடுக்கேதமும
நகே

பற்பலவிடங்களுங் கரப்பனையிலுறபனம்
பார்க்கரியமௌனவடிவே
தீராதபலசமைய வாதிபலர்கூவியுந்
தேடரியஞானமுடிவே
தீவிரதரத்திலெழு மனபாகனைவென்றிற
றிடமெனவெழுந்த குருவே
போராதிமனமாயை நொய்த்தது செய்யிரம்
போதுமொரு சபதமொழிக்
புகலரியபூரணவிலாசமாயெயங்கிருமம
பூதத்வொரு நாதவந்தங்
காராதிமுகிலுமொளி பாவும்மார்பமே
காணரியவறிவிலறிவாய
கமலவிழிநிமையுளருளுதயஞ்செய்பாரம
கயிலைகண்ணுடைவளலே

பஞ்சரத்நமாலை முற்றிற்று.

தம்மெய்ஞ்ஞானாசிரியரோடிரந்து பாரிக்கிளத்திய விருநூலாசிரியர் தம்மோடொத்துமைப்பட்டு வராமனத்தைக்கடிந்து இனிவற்புறுத்துகின்றனரெனவறிக.

நீயேநானா.

வெண்பா.

நீயேநானென்ற நிலைமையறிபேய்மனமே
நானேதானென்றுனை நாதாந்தன—றானேதான்
நீயானேயென்ற நிலையறியநீருறுதி
யானுய்நீ தானேயழி

கீர்த்தனம்.

இராகம் ஆகிரி - அடதாளம்.

பல்லவி.

மனமேமனமே? நீதூங்கவென்றுலொரு
மருந்துண்டு சொல்லுவேனே.

அநுபல்லவி.

தினமறவாவொரு செயகைபதொன்றுண்டு
நினைவசையாவரு ணிலைமையில்நின்றிடே. (மனமே.)

சரணங்கள்.

பேசாதிருந்திடிற பிழையொன்றுமின்றியே
பேறுனவீட்டின்ப பிரளயவாழ்வெய்தும். மனமே. (௧)

பாராதுபார்த்திருப் பாருணாவிழியதும்
சேராதசின்மயா னந்தத்திலசேர்த்திடும. மனமே. (௨)

சததுச்சித்தாமதைத தவிாந்துநீயாநந்த
முத்திசொரூபத்தின் மீளாதிறந்திரு. மனமே. (௩)

பிரமத்தொருவிழி பிறந்திடுமாங்கதை
கருமனமேநீயுங காணுதிறந்திரு மனமே. (௪)

இறவாதிறந்திட வெங்கோனருண் மூடிற
பிறவாவிழியதைப் பெறறிடுமுத்தியே. மனமே. (௫)

எத்தனைசெனமத திடைநதுநதொமபதமேகா
பித்தமேநீசற்றும பேசாதிறந்திடு. மனமே. (௬)

சோதிசுகாதீதசுகியெனும பேர்வநதால்
ஆதிமறைப்பொருள் அருளாவிளையாடுமே. மனமே. (௭)

கீர்த்தனமமுற்றிற்று.

பதிசை.

பராபரக்கண்ணிகள்.

எத்திசையுநதாறு யியங்கவருளுணமறைய
முத்திசைகருமென்னை முடிததாள்பராபரமே. (௧)

சுத்தவசுத்தமெனுந் துக்கத்தைவிட்டேறி
நித்தியமேநானெனநீ நிறுத்தாய்பராபரமே. (௨)

தடையற்றவாநந்தந் ததும்பிதத தும்பியெழு
மொடிகட்டிக்கொண்டெனைக் கொள்ளாய்பராபரமே. (௩)

பட்டுபட்டென்றேடுநீ பாசக்களிமபவற்றை
சட்டைசெய்யாதததி சயந்தானபராபரமே. (௪)

எட்டெட்டுந்தாண்டியே யெட்டாசிதித்திதனில்
விட்டெனைபுநீயுமுள்ளே விளங்காய்பராபரமே. (௫)

தத்துவமுஞ்சந்தயமுஞ் சானறோர்க்கிலையெனறே
யெத்திசையுமாமறைக ளிசைக்கும்பராபரமே. (௬)

அனாதபிறவிக்கிரியை யனுட்டித்தயாக்கதெல்லாந
தினைப்பொழுதின்மாற்றுவதுன றீக்ஷைபராபரமே. (௭)

தேசதேசங்களெலாந தேடியயர்சரிதை
பாசமறுக்கவருட் பார்த்தாய்பராபரமே. (௮)

எண்ணரியகோடியுக மெய்திநின்றயோகநிலை
கண்கொண்டபின்னதையுங் கடந்தாய்பராபரமே (௯)

எல்லாஞ்சகச்சாலம் இறப்பிறப்புமபோய்மறையக்
கல்லாவனுபூதி கற்றாய்பராபரமே. (௧௦)

சொல்லரியஞானச் சுகவெளியிலேயிருக்க
நல்காய்பரசொருப ஞாயமபராபரமே (௧௧)

கள்ளமனமொனறைக் கட்டுவேறெவெளியேனை
துள்ளிதது்டி துனேறேன சும்மாபராபரமே. (௧௨)

கடற்குத்துறையில்லாக காரணமாமொனனிநயக்
குடலைநிறைநதெழுநத கோனேபராபரமே. (௧௩)

கரிமாலயனறியாக் காரணமாமினறதெது
அரிபதெதுவதுநீ யாறைய்பராபரமே. (௧௪)

கற்றதனாலென்னபயன கள்ளமனமேலாகும்
முற்றுமுணர்ந்தவர்க்கு மூலம்பராபரமே. (௧௫)

வித்தாயமுளையாய விளைந்தெட்டெட்டுத்தொகையின்
சித்தாகியன்றே திரிந்தாய்பராபரமே. (௧௬)

லிங்கத்தினுள்ளேயே லீலைபுரிந்தவுனை
அங்கத்தினுள்ளே யறியார்பராபரமே. (௧௭)

அண்டபுவனமெலாம் ஆடத்திருவருளாய்க்
கொண்டகுறியாரறிந்து கொண்டார்பராபரமே. (௧அ)

வேதமுதலாகி விளைந்தசெந்தேனமுதைப்
போதவொழிவிலனன்றோ பூண்டேன்பராபரமே. (௧௯)

ஆறாறுந்தாண்டி யானபதிக்குமப்பாலே
பேறாகநின்றதுணைதன் பெற்றிபராபரமே. (௨0)

கல்லாவறிஞருளங் கற்றறியாஞானமுதல்
எல்லாப்பொருளவையு மிருக்கும்பராபரமே (௨௧)

தன்னையறிந்தபின்னர் தானேதானாயெழுந்தும்
என்னையறிவித்துள விருந்தாய்பராபரமே. (௨௨)

எக்கோடியாயிருந்தும் என்னையறியாவினையில
அக்காலமின்றுமுத லயர்ந்தேன்பராபரமே. (௨௩)

நினைந்தாற்பெருமூச்சு நெக்குருகிநீர்வடித்து
தினந்தானழாதகுறை தெரிந்தாய்பராபரமே. (௨௪)

தாயினுமேலானவொரு தருமதயாநிதியே
வாயிலுமையாமோன வாழ்வேபராபரமே (௨௫)

கருபபேகனிரசமே கற்கண்டேகணகாணும்
பெரும்பேரின்பப்பெருக்கே பேறேபராபரமே. (௨௬)

துதிசேர்மணியாகித் தூண்டாவிளக்காகி
கதிவேறுதானுனாய கண்ணேபராபரமே. (௨௭)

என்னைமறைத்தபொருளீதென்றெனக்குரைத்த
அன்னையுனக்கென்னகைம்மா றருள்வேன்பராபரமே. (௨அ)

கிருபைக்கடலேசொற் கேழ்வியிலாப்பேரின்பே
அருமையெவருணடைபா ரறியேன்பராபரமே. (௨௯)

கண்ணேகண்ணுண்மணியே கடனமடையாநந்தமுதே
உண்ணென்றெனக்கூட்டும் உயிரேபராபரமே. (௩0)

உள்ளும்புறம்பே வுளையாப்பெருவாழ்வே
வெள்ளவெழுந்தவருள் வேந்தேபராபரமே. (௩௧)

படவட்டமனா கருத்தேபலபிறப்பின்கண்ணடிமை
திடம்பட்டதென்றோ தெரிந்தாயபராபரமே. (௬௨)

மலைமகளேயௌனளமாய வாழ்ந்தாளபிராமி
கலைமகளுநீயுலகைக் கவர்ந்தாய்பராபரமே. (௬௩)

குருவோங்கையதநதை கூறசசிவலிங்க
வுருவேயுலகனைத்துள ளுயிரோபராபரமே. (௬௪)

என்னெனறுதா யுரைபபே னெனையினறநகுள்ள மமாள்
உனனையனறிவேறியாரொன் றுரைப்பேனபராபரமே. (௬௫)

குருவேபழனிகுரு கொததடிமைகொண்டநலல
பருவமிதோநீதானே பார்ததாய்பராபரமே. (௬௬)

ஏதெனறெடுத்துரைப்பே னெககாலுமிவவிவர்கள்
நீதிநபேர்சிலைாக நிறுததாயபராபரமே. (௬௭)

சூதறியேனயாதொனறுஞ் ஜோதிவள்ளலி னனருளே
ஆதியநதமி னறியென ளமாநதாய்பராபரமே (௬௮)

சூதநதாநதானுனைச சொல்லிறநதுநதானுனைய்
அதநதாநதானுகியமாநதாய் பராபரமே. (௬௯)

அண்ணலாய்வள்ளலா யருளாய்ப்பொனனம்பலததே
கண்ணுடையாரொனறெனை கலநதாய்பராபரமே. (௭௦)

அழைததாயெனையுள்ளே அறுறறிநதவழி
பிழைததேனெனகேதும பினமிலைபராபரமே. (௭௧)

சூதொன்றுமில்லாது சுழிவீட்டிலெனனையருட்
போதனையுஞ்செயதாய பிழைததேனபராபரமே. (௭௨)

பிடிததேனெ நமூச்சாயப் பேரின்பவீட்டினில்வாய்
மடிததேனைமனபோய் மடிநதான்பராபரமே. (௭௩)

பமபரம்போலாடுமொரு பஞ்சாக்ஷரநடுவில
எமபிரானுகி யெபூநதாய்பராபரமே. (௭௪)

சொன்னமொழியாதோ சொர்க்கமத்தியபாதாளம
இனனமுங்தேடவெங்கே யிருந்தாய்பராபரமே. (௭௫)

மூலத்தெழுந்து முனைவீட்டுக்குட்புகுந்த
கோலத்தையார்தான் குறிப்பார்பராபரமே. (௪௬)

மாகஷ்டமுன்றனுக்குமானிடனாய்நீவந்த
தேககஷ்டனென்னைத் தெரிந்தாய்பராபரமே. (௪௭)

ஆருறுந்தாண்டி யறிவைய நளுண்மறைத்தல்
வேறியாருங்காணா வெளியேபராபரமே. (௪௮)

எப்பாரும்போற்று மிருக்காதியோலமிடும
அப்பாழ்வெளியா யமர்ந்தாயபராபரமே. (௪௯)

சத்தியுகாரத்தின றன்பயமாந்தீக்ஷைதந்தும்
எத்தையறிவானென் றிருந்தாய்பராபரமே. (௫௦)

கொல்லாவிரதமெலாங் கொண்டுகண்டுபின்பெனக்கு
கல்லாவிரதங் கணித்தாய்பராபரமே. (௫௧)

* மெள்ளமெல்லவிட்டென்னை மேடேறிப்போனதற்பின
கள்ளமனத்தைவிடக் கண்டேனபராபரமே. (௫௨)

பார்த்தான்மனந்தானே பதினுலுலகமெங்குங
கோர்த்தபடியிருணட கொளகைபபராபரமே. (௫௩)

எங்கெங்குமபார்த்தே னெறும்புகடையானைமுதல
அங்கங்கிருந்ததட்ட வயர்ந்தேனபராபரமே. (௫௪)

எங்குநிலைகாணும லென்னையறியாவினையால
அங்கமெரியவன லானேன்பராபரமே. (௫௫)

மெள்ளமெள்ளவககினியின மீதேறிநிற்கவனறே
துள்ளிதுள்ளியென்பின் றொடர்ந்தார்பராபரமே. (௫௬)

மாயாமன்மாய்ந்து மயிர்ப்பாலமுங்கடந்து
தோயாதுதோய்ந்துவெளி தோய்ந்தேனபராபரமே. (௫௭)

வதைத்தெட்டுமெட்டா வதைநதேனசிவீட்டின்
திதித்திவந்தோயானய நிறைந்தேனபராபரமே. (௫௮)

தோய்ந்தேன்சிவமயமே சுட்டறிவுங்கெட்டபினபு
ஆய்ந்தமனமெங்கோ வறியேன்பராபரமே. (௫௯)

---

* மெல்லவென்பது மெள்ளவெனவெதுகைநோக்கிவந்தது.

ஒருவார்த்தைகொண்டே யுலகெங்குந்தானாய்
மருவார்த்தையேமோன மானாய்பராபரமே. (௬௦)

அருளாழிவாழ்க வனந்தாதினாருள்வாழ்க
பொருளறிதல்பூரணா பொருளேபராபரமே. (௬௧)

பராபரக்கண்ணிகள் முற்றிற்று.

ஆரணப்பொருள்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆரணப்பொருளேத்தானே யநுதினமோதியோதி
பூரணப்பொருளாகாமற் புலம்பிநாட்கழித்தேனையோ.

காரணக்குருவாயெந்தைகருத்தெனகணைமூநதானபுந்தி
நாரணன்செயுமாயத்தை நவில்கவாயிலையெனக்கே.

நொண்டிசிந்து.

இராகம் நாதநாமக்கிரிகை ஏகதாளம்.

குறிப்பு.

தனதனத் தானனத் தானா தன
தானனத் தானதனத் தனதனத தானா.

மனமெனும பேய்க்குரங் கானன் - என்னை
மாய்க்கவே வழிதேடி மறுரூப மானன்
சினமாபு லோபியெ திர்த்தான் - மூனே
தீய்க்கண்புழுவாய்த் திகைத்தழுத திரிந்தேனை
குணவதிகாரர்க ளொன்றே - அந்தக்
குருட்டறிவென் போனும் கூடவே சேர்ந்தான்
பணமுடிக்கப்பாவென னையன் - என்னைப்
பார்த்துமபாராது பதிவிருந் தானே
சொல்லமுடியாவோர் வமபன் - மூழு
சூத்னுடன்டம்பனும் தொடர்ந தொன்றாய்க்
கொல்லநினைந்தானே, காமி - அந்தக்
குருட்டறிவென்பவனுக் குருவான சாமி

பொல்லாப்புலன்களு மொன்றே - இந்தப்
புழுக்கூட்டையானென்னும போதமு மொன்றே

கல்லாவிற்பால்கறந் துண்ணும - அந்தக்
காமனேயேமனுக் காத்திருந் தானே
இல்லையெனக்கியாரு மில்லை - யாரோ
எடுத்தஜடலமிது வெனஞானு நஞ்சாயக
கொல்லனுலை மெழு சாமேனை - யானே
கூடியிருந்ததீக் குழையுள் ளேறுபாய்ந்
கல்லாவிரதமாய் நின்றேன் - மறைக்
கரணங்களைமேறுங்கட்டிக் கொண்டோர்

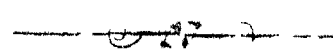
பலலதனைக் காட்டுகிறு ரண்டோ - பட்ட
பாடுகளைசசொல்லமறை பார்ததது ரண்டோ
இப்படியே யான கருவி - இது
எண்பத்துநான்குநூ றுயிரமு முள்ளே
கொப்பெனவே ரூபகமானுர் - அந்தக்
கோமுகனைககண்ட குறியத னுமேல
கெற்பங்கலங்காம னின்றேன் - அநநோர்
கெர்வமுங்கெட்டுப்பின் சேவல மானூர்

பொற்பிடி பாதார விந்தப - புடி
பூட்டியேயருளினில் கூட்டினது மல்லால
பேசாதே பேசாதே யெனறுன - யானும
பேசலாமென்றுலெலலா மினெறுனறுங் காணேன
ஆசானுருவுயி ராச்சே - இநத
அண்டபுவனங்க ளடங்கிய பேச்சே
கூசாதமேல்விழி யாசசே - ஐந்து
கோசத்தின்வாழ்க்கையதுங் கேசா மாசச்சே

நாசமாயேமனுயிர் போச்சே - ஐயனை
நாதாந்தவீட்டினுள்ளே நடனமு மாச்சே
நடனவாநந்தத்தைக காட்டி - அந்த
நவீதெனிலொரு கமபத்தைக நாட்டி

முடிமீதெழுகட்டலைக் கட்டி - ஐயனை
முகிலியவாரந்த வழுதினை யுட்டி
படமானவீரோ மூலகம - இமைப்
பார்வையில்வைத்துப் பதமனைச் சூட்டி
கடம்புழிதாலெனன பேதா - எங்கும்
கறபிதமேயெல்லாக நீபே யென்றன்
எல்லாஞ்சிவமாகம வாசகே - ஐயனை
எங்கேயோவென்னமொழி ... பேசசே
சொல்லறநேருமொழி யாசகே - ஆதச்
சூதறிதாலனை ... மாசகே
கொலலாவிரதத்துள னாசகே - ஐயனை
கொள்ளைகொண்டானை ... பாசகே
பொல்லாமனப்பேயும பாசகே - ஆத
பூரணதெதாகவுங காரணை மறசகே

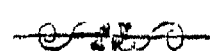
கட்டிமனத்தாங்க

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

கட்டிமனத்துரங்கொண்ணை ...
கைநழுவவிட்டுவிட்டா கலங்கபணமீரு
எட்டியொட்டி ... மனநதோ
டிரவுபகலுமெழுகா ... தயாநதேனை
கட்டமனங்காணுக் கருள்லாபுதகிந
தூங்கவைத்துப் பேசெயினை ...
கெட்டியெட்டாவாங் க ... முந்துக
மெங்கும ... கிசனைசதாம்பா.

மனசிநது

யிர்மிக ராமோ வுயிர்கா - இத
மகிதலமெல்லா மறைநதுபோய நின்ற
நவெளிக னடவன யாமோ - அதக்
காலனைக்காலா லுதைத்தய னை வேரோ

ஒருமொழியானதிக் கூறோ - அந்த
உளவறிந்தாலன்றோ குருவெனும் பேரோ
பருவமுமில்லையோ பாரோ - அணுப்
பறந்ததுபோற்பிறந் திறந்ததும பேரோ
பற்பலநூல்களைத் தேடி - ஐயனை
பதங்கிடையாமல்வீண டருக்கங்க ளாடி
கற்பிதமாமனந்தம் பேடி - அந்தக
கணக்கெல்லாமனுநிகர் காணப்படு கோடி
சற்குருசன்னதியினின் றான் - புன்னம்
தான்றானேமாண்டன்றோ சகலமும் வென்றான்
கற்படிகமாயிருந்து குன்றான் - அருட்
காண்டத்திலாழ்ந்தியன்றோ கரையேறிச சென்றான்
இப்படியெனையெனை யையன் - மெல்ல
விழுத்துப்பரிந்து விருவினைக் கூறல்
முற்பவசிஷ்காமி யத்தால் - என்றன
மோனசம்பந்தன மொழிந்த மொழியை
கற்பகமெனவே யெந்தை - யெனுங்
கண்ணுடையவள்ளலே கையளித்த தாணட
அற்புதத்தையெனனென றுரைப்பேன - யானே
அறியாச்சிறுபயல் அநந்தத துள்ளே
நெறியாயிருக்கவும் போமோ - அந்த
நீச்சுகிலேயில்லாத தேனமடை வாயில்
குறியாய்மடுக்கவும் போமோ - ஐயனை
கூடத்தேடிக்கவுங் குறும்பை துடிப்பது
அரிகருமுதலெழுத் தாமோ - அதின்
அருத்தத்தையறிவதற் கோரிஙம யாமோ
அக்குறியாயிருந்ததும் ஊமோ - சிவம்
அதுசரியாயிருந்த அண்ணல்நீயாமோ தனதனா

நொண்டிச்சிந்து—முற்றிற்று.

முத்தியெனும்.

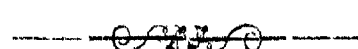

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குளகம்.

முத்தியென்னுமகவெழுத்தாய் மூன்றெழுத்தாய்
  மூன்றிடத்து மோனவாழ்வாய்
சித்தவநுபவங்கண்டோர்பெருங்கூட்ட
  மெண்ணரிய சிதாநந்தத்தின்
மித்தையெலாந் தேனமுதாய்ப்பொழியவரு
  ளாழ்நிறைவாய் விமலதேவாய்க்
குத்திரமேதொன்று மிலாப்பேரிமையாய்ப்
  பெரும்பேறாய்ப் பேரானந்தச்
சுத்தவமுதுண்ணமடை திறந்தொழுக
  வாய்மடுத்துத் துய்த்துத்தேக்கி
பித்தனெனும் பேர்பெற்றார் பெரும்பேறே
  பிறப்பறுக்கும் பேணுமாநந்தர்
சற்றேனுமாயமன மழியகுருநாயனெதிர்
  தங்குங்காலை
எத்திசையுந்தானாகி யிருக்குமரும்
  பெருவாழ்வு மெளிதிலாமே.

தத்துவவிளைவை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

குளகம்.

தத்துவவிளைவையெல்லாந்
  தனித்தனிப் பிரித்துப்பார்த்தேன்
சித்தமுமொடுங்கியன்றே
  திருவிளையாடலாச்சே
உத்தமபுருடன்கோடிக்
  கொருவனுஞ்ஞானயோக

சுத்தனைப்பிறந்து மேலுந்
துறவையுந் தோய்ந்தகாலை
சித்தனுங் கணேசனுந்தி
திசைக்ஷயோர் மொழியும்பெற்றால்
கத்தனுங்கயிலையானே
காரணக்குருவானானே
முத்தனும் மோனநித்த
மூர்த்தியாம்பஞ்சபூதப்
பித்தனையிருந்துஞ் சிசைதப்
பேசுவானேசுவானே

தாயாகி.

—

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

குளகம்.

தாயாகியின்றருளே கொடுத்தமாத
தாரமெனுஞ் சிவபரைக்குளநவாறி
சேயெனவுதித்தையராய பூமிமீது
தேடரியசத்தியருணருவமாகி
நாயகத்திரிந்துமலப ரலியார்வண்ணப
நானிலமெல் லாமபரவிநாதாந்தத்தி
ரூபாதுந்தோய வதிலோ துரியாதீத
சூதாணவெட்டவெளி நாண்டாசரீப
மாயையிலமாமாயை மூலாதார
வன்னிநடுவான் பொருளாய்வளையோனுக
காயமெனுமாதிமுத லெங்கந்தனைக்
கலந்தசித்தேசத்தாகிக் கருணைந்த
பாயசமேசுரந்தேழு கடலும்பொங்கப்
பரமசுகமுத்திபெருமபாமுக்கப்பால்
ஞேயவருண் ஞானவிழிபரவமோன
நினைப்புமறைப்பற்றதெது வதுதானுமே.

—

கீர்த்தனம்.

இராகம் தனியாசி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

மூன்றெழுத்தான ஓ — மிந்த - மும்
மூர்த்தியைமறவாதே
பாழ்மனமே — கோவிந்த - (மூன்)

அநுபல்லவி.

தானேதானுவார — நமபு - எல்லாந்
தணிந்துமே போவார் — பின்பு - ஒரு
கோனெனஆவார் — அன்பு - அண்ட
கோடிகளாள்வார் — பின்பு - பர மூன் (௧)

சரணங்கள்.

ஓமெனுமைங்கார — வத்து - அதில்
ஊனுருவாமெனுஞ் — சித்து - நடு
நாயிருமெனுஞ் — சத்து - இதை
நன்மையாய்ச் சேர்த்தொரு — மித்து - பர மூன் (௨)

மூணெழுத்தாலே — பத்தி - மறை
முடியறிந்தாலோ — முத்தி - சிவ
ஆணெழுத்தாலேயே — சத்தி - இந்த
அகிலமுமானதே — தத்தி - பர மூன் (௩)

ஆணும்பெண்ணற்றது — ஓமே - யெழுத்
ததிலுருவானது — நாமே - அதில்
தோணசத்திசிவகாமி — யாமே - இந்த
தொல்லுலகானதுந — தாமே - பர மூன் (௪)

ஊமையப்பனே — யுந்தி - யிதை
யொருவருமறியார் — நந்தி - குரு
ஆமையப்பனுஞ் — சிந்தி - தின
மடியவர்க்கடிமையாய் — வந்தித் - திடு மூன் (௫)

சொல்லவுமைந்தெழுத் — தாமே - அதைச்
சோதிக்கவோரெழுத் — தாமே - கிட்டிப்

புல்லவுமீரெழுத் தாமே - பின்னும்
பூரணமானது தாமே - பர மூன் (௬)
பேசவுமவாசிய தாமே - நீ
பேசாச்சுழியூசி யாமே - சுடர்
கூசாவிழியதில் போமே - ஐயன்
குதிகருங்கூத்தாங்கை யாமே பர மூன் (எ)
நாதாந்தவீட்டினில் நின்றோம - மறை
நால்வர்துமறைந்ததுங் கண்டோம் - அதில்
போதாந்தமானதை விண்டோம - பரி
பூரணாநந்தத்தில் சென்றோம் - பர மூன (அ)

கீர்த்தனைப் புறறிறறு

வாசியை.

கலிவிருத்தம்

வாசியையுணடு வளர்ந்தவுமையினைப்
பேசலாமென்னிற பேச்சறறுமோனமாந
காசியைநாடிக் கலங்கிடுமானிடா
தேசிகுண்டலியைத் தெளிந்திடாநகமே

ஊவொன்று.

ஊவொன்று என னுஞ் சொல்லே புகலாகவுடைய இதனடியில்வரும் வெண்பாவுக்கு இந்நூலாசிரியா கருததுபபெருமிதத்தை கற்றுவல்ல சானறோர்க ளினிமையுற விரிவின்றி ஏகதேசமாய்ப்புகலத்துணிபுறழி (சிவவாக்கியம்) "அகாரகாரணததுளே யனேகனேகரூபமாய் உகாரகாரணததுளே யுருததரிதது நின்றனன." ஆகிய சீவனதானசார்ந்துள்ள தேகமென்னு மட்பாண்டத்துக் கருவிகளிலொன்றாய் நாசிவழியாய் நிசுவாசப்பூரக மார்க்கத்தால இடைபிங்கலைக்கணமாறிதிருத்தஞ்செய்து சுழிமுனைக்கண்டுஞ்சாமற வஞ்சி நிறபன். அவனை சாதனசதுட்டய முத்தர்களன்றி மறைறையோர் தெரிந்துகொள்வதொருபோழ்துமில்லை. அவ்ஆனமஸ்வரூபனை யறிந்தவர்களுக் கியாது குறையுமில்லை என் னும்பொருளை யுள்ளடக்கிக்காட்டுகின றது.

வெண்பா.

ஒவொன்றெழுந்த துருவாருடபூதலத்தில
ஆவொனறிருக்க வலேவானே - நவால
இருபுறமாடி யிருபபானறெரியாா
குருவழிவாகனெனனே நறை

அநுபவிக்கு.

வெண்பா.

அநுபவிாதத்தானசரியா மனந்தமறையோலமிடும்
தநுபவிகருத்தானசரியதாமே - எனவெனினும
விப்பிரட்டனுமேனை வேந்தனமுனனஞ்செனறு
தபபடிததற போலெனவேதான.

(இ-ள்.) வேதாகம புராண இதிகாசங்கள முறையிடுமெனில அவைகளெலலாம உதயவொடுககமே சுவானுபவமெனில் அவைகளைப்பெறு அபகருவராகி மலபந்ததுண்மூழ்கி அமமலபநதமே தானெனமயஙகி சந்தேகவிபரீத அசமபாவனையை வெட்டியெறியும நிநதியாகிய தனனைததானென்றறியுங் குருமொழியே யொருவெழி. அஃதற்று எததனைககேயோதியும், பிரசங்கித்தும அதனாறபயனெனனையுளது? மதகாவங்கொண்ட யானைமுன சிமமமெஙஙபபடில மருட்படுவதுபோல சன்னிதானத்திறகண்ணெதிா நினறோா, கற்றதெலலாமபாழாயத் தனனையறிந்து அழுதுஞ் சரித்து மறிவாநநதத்தெய்துவர். அவறறைப்பெறு அபகருவாகள. அநுபவியையபோல ஞானாநந்தத்தைப் பிரசங்கித்தலெவ்வாறெனில, விப்பிரட்டனெனனும காரடிக்காரன் ஒரு அரசனெதிரசசென்று தான்முனகற்றுள்ள காரடிநடவாது கினனரிவாசித்ததுபோல. பக்குவாகளது நூலகளையாய்ந்துந் தங்களால அநுபவஙகூடாமறபோய, காரடிசெயயாது பேரிகைகொட்டுவானபோல, ஞானாநநதததைபபெறுதிருந்தும் பெற்றவன்போறபிரசங்கிதது, வேடமாதிபூண்டலும இச்செய்கையை யொப்பாவர் எ-று.

பஞ்சரத்நமாலை

ஆசிரிய விருத்தம்.

விண்ணனந்தங்கோடி யெனினுமொருசிவலிங்க
வீடென்பதறிய வசமோ
வேதவேதாந்தமும் நாதாந்தவீட்டிலில
விளைந்தவா றறியவசமோ
புண்ணாமயக்கமுந் தான்றனேமாயையுட
பொருளெனப தறியவசமோ
பூதாதிபேதமுந் தானறிமேவமனமும
பூரணத்தெய்யாத வசமோ
எண்ணாதவெண்ணங்க ளேயிந்துமொனமுன
வேகநிலை யறியவசமோ
எத்திசையுமபேதமாயச சத்தாகிநிற்குமோ
நிருத்ரனுள வறியவசமோ
கண்ணனந்தங்கொண்டுங் காணபரோவுன தருட
கண்ணாடிதிபப தெவர்காண
கருணைவிழிபாவிநிறை யறிவிலருளறிவிலவரு
கண்ணுவை ... [illegible]

பாடவருமோபொருளை நாடவருமோவருளை
பக்திவருமோ கனமனம
பதறவருமோபொறிகள் சதறவருமோநெறிகள்
பலிக்கவருமோ வறிவதும
கூடவருமோவிழியை நாடவருமோமொழியை
குழிக்கவருமோ தானதாயக
கொள்ளவருமோவமுத மெள்ளவருமோவெளிதி
குறிநிராசனமீதினுங்
தேடவருமோகுருவை கூடவருமோகருவை
தெளியவருமோ சிவமெனுஞ்

சிந்தையுறுமோமோன முந்தவருமோகியானந்
திருவருள்சொரூபமாமோ
காடுடலமேகுமுன் வீட்கிதஞானங்
கதிக்கவருமோ புகலுநால
கருணைவிழிபாவிநிறை யறிவிலருளறிவில்வரு
கண்ணுடைய வளல்சின்மயமே. (உ)

புலைமையாஞ்சமையசம ணர்கடமைஞானவாள்
பூட்டிவாய்த் தாண்மாடடுவீர
பூதங்களொருகோடி யாகநாதத்தினிற
போக்கி நிர்த்தூளிசெய்வீர
நிலவதிதமெனுமோன குருவகிதமெனுஞான
க்ஷேத்ரமாய வீடிருப்பீர்
நீராமமாதாந்த சூதாகவேதாந்த
நிலவறையிலே யுலவுவீர்
குலவவருநெறியாளர் கடமையிடேகமாயக
கொண்டுவருள் வீடுதவுவீர
குடிநிற்கவேமோனங் கூடாதெழுந்தாடக
கூறுயவாய மூடநிற்பீர
கலையிலெழுசித்தெலாம வல்லநீயடிமையுங்
காணுணு சிறறறிவினிற
கருணைவிழிபாவிநிறை யறிவிலருளறிவிலவருங்
கண்ணுடையவளல சின்மயமே (௩)

சித்தாகியெங்கினும பார்க்குமவிழியொன்றாகி
திருநடன தேசியாகி
தேஜோன்மயாநந்த வீட்டிற்றதும்புமொரு
சிதாநந்த ரூபமாகி
முத்தானவிததினிற சத்தாகிதாண்டவ
மூன்றெழுத் தொன்றாகியே
முக்கியபரப்பிரமம் யாயாயானத்தேர
மூதண்ட தூயவெவ்ளியாய்

எத்தகைப் பேதவுருவத்தனையுமுவ்வாகி
யெண்ணுமோர் மணிமந்த்ரமாய்
ஏகமதகாரநிலை யோகவருளாகிவர
வேகசலதாரையமுதாய்
கத்துமறைவிர்த்தியுற வெற்றிதருமௌனமே
கனதையாநந்தமூறும்
கருணைவிழிபாவிநிறை யறிவிலருளறிவிலவரு
கண்ணுடையவளலசினமயமே. (௬)

தேகத்தைவிட்டுவெளி திருநடனமாவீர
திரும்பவுந் தேகத்தினூட
டிசையெங்குமோரிமையி லசைவுறதிருக்கவுநந்
சிததமொரு மௌனமாவீர்
போகத்தையாநந்த மேகததையமுதமாய்ப்
பூட்டுவீ ரணிமாமுதற்
பூதபௌதிகமுத லேவலொருபாயமாயப
போதகிரி நாதராவீர
நாதத்தையதிவிசித வுருவஙகளாக்குவீர
நாதாநத வீடிருபபீர்
நான்மறையுமறிவரிய தாகுமொருமொழியதாய
நாடிநிற்பீ ரமபலம்
காதறறவூசியினையகிலங்கள்செய்குவீர
கடையனறியாவறிவினிற
கருணைவிழிபாவிநிறையறிவிலருளறிவிலவரு
கண்ணுடையவளல்சினமயமே. (௭)

பஞ்சரத்நமாலை
முற்றிறறு

ஞானிமார்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஞானிமாரெனச்சொல வனேகம் பேரை
நானறிந்தேன் பூமியிசை நடனங்காணேன்
தேனெனவாநந்தமுத மணிநாவுண்ணச்
சிவயவநுபூதிதனிற் றெளிந்தமுத்தர்
மோனமெனுங் கண்டதையு நீங்கிமேலும்
முக்கியவாநந்தமய மாவரல்லால்
ஏனசுக மமதையற விந்நூற் றோரந்தோர்
ஏகபத முத்தியெனும் வீடுளாரோ.

உ

பூரணாநந்தோதயமாலை.

மூலமும் உரையும்.

வருமாறு.

வெண்பா.

ஆறாறறிந்ததறிவாகு மன்றியருட்
பேறுவிருந்த பேரிமைபி - லாறுமோரார்
நித்தியமேதாணாய்நிறைந்துதமைக்கண்டோர்கள
பித்தருமாய்த் திரிபர்பிரிந்து.

பிரமாதியைவரும் பிராணாதி தசவாயுக்களும் மனமாதி நாற்கரணங்களும் வாக்காதி கர்மேந்திரியங்களும் சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களும் சத்தமாதிவிடயங்களும் வசனாதிகளும் இவைகளொடுக்கமாகிய காரணசொரூபமெனும் அஞ்ஞானமாயை யென்னும் ஆநந்த்

துவம் ௪௦-க்குள் தசேந்திரியங்கட்கு தசவிஷயங்களாய் அந்தர்பூதமா
நின்றமையால் ௫-ம் போக நின்றதத்துவம் ௩௫-ம் இவைகளையறியு
ஞ் சாக்ஷிபாகிய தத்போதனோடு தத்துவ ௩௬-ம காரந்தமுனனர் அ
யங்கள்சேட்டித்துந் தானறியாவாறுபோ லறியாமையாய் நின்றதெ
துவோ அநேகவாழையையுரிப்பவன் முடிவிற்றண்டைக்காண்பான
போல தத்துவ ௩௬-ம் ஆசிரியரால் தத்துவங்களை ரூபதரிசனஞ்செ
ய்து தன்னையறியத்தான வேறின்மையால சுட்டறறுச்சும்மாவிருந்த
விடமே ஆறுறறிந்ததறி வெனறும அபரோறிவெயிமையாநாட்ட
மாகிய வருண்மூடிக்கொள்ளலி னருளெனறும் அருளேவடிவாகி ப
ரையின்மறைதலி னிறந்திடமபரையென்றும பரயோகமேபேரிமையெ
ன்றும்அருள்பரையோகத்திற்பரையுமறைதலில் ஆநந்தமெனறும் அ
தேதானென்றும் கண்டவெல்லா மினமையாத்தோன்று மித்தயே த
ஞ்சொரூபமெனவும் கண்டதான தனனைமுககாலத்து மிருப்பதென
வருளறிவிக்கவறிந்து சிதாகாசவெளியாநின்று பித்தனைப்போலிதாகி
தங்களின்மையால் தூலாதிகள்ஞானகனியாலெரிந்து எங்குநிறைந்தி
ரண்டற்றுவியாபியாய் நிறபாரெனறும் அவ அருண்மேலீட்டால் கூறி
ய்வாறுகாண்க. எ-று. (௬)

உவ்வென்றெழுந்த வொலியம்பலத்தினினறும
அவ்வென்றமர்ந்தனந்தமரனதே - எவ்விதமும்
ஓராரருண்மயமே யோரிலொழிந்தவிடம
வாராரோ பூரணமாய் வந்து.

(இ-ள்.) ஏகமயத்தினின்றும் உகாரகாரணமாகிய வருட்டதும்
பியமொழியே ஓநமசிவயவென்றும் ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷர திருவருளே
அந்தர்யாமியாய் மகாரமணிபூரகநடுவே உவ்வெனமறைந்த பூர
ணனில்நின்றும அவ்வருளே அவ்வென்றெழுந்து பரத்திற்குச்சி
வமாகி அண்டாண்டங்களுநிறைந்து சர்வபுவன சராசரங்களாகி
யதிருவருண்மயமே யெத்தனைவேதாகம புராணயிதிகாசங்களைக்க
ர்ப்பரகாப்பங்களா யோதியும் ஆராய்ந்து தேடியும் தெளி
யார்களோ ஓ நமசிவாயவென்றும் அவற்றை உணர்த்த வெறுவெ
ளியிற்றதும்பிய வருளே திருமேனிகொள்ளும் ஞானசாரியரா
அறிவிக்க வறிந்து தற்போதமற்று அவ்வருட்போத முத

யமாக அவ்வருளிடந்தேடி வந்தால் ஆனந்தோதயந் தானேதா னென்றும கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (உ)

சுமமாவிருத்தல் சுகமாமிறந்தவிடத்
தமமாவெழுந்தது பேரானந்தம-எமமால்
உரையாலுரையொழிவா ரூமையது மோனத்
துரைப் பாரு முண்டோவுரை.

(இ-ள்.) சுடடுபோதங்கெடடுககாறறற தீபமபோல்சுமமாயி ருந்தபடியேயிருப்ப தருண்மயமனறே அவவருளின மறைந்துநி ற்றலே சுகாநந்தமெனறும சகசாநநதமென்றும பிரமாநந்தமென்று ம எவவகைபபடட ஆநந்தங்களும அவ்வருளடைந்தோர்க் கெ ளிதில ஆகுமெனறும அதனையினனும பறபலவாயககூறினும அ ம்மோனாநந்தம அனுபவியனறி மறறையர்கதெனறறியப் படா தெனறுங் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (ங)

அறிவாரொவாருளா லானநதமபொஙகப
பிறியாரடமபுவாயினனும - வறிதிரார
தேராசிவபெருமான றீக்ஷைவழிதோநதுவிடில
வாரார பிற பிலமகிழநது.

(இ-ள) அருண்மேவிடடா லநடபோதராகி ஆநந்தநடனம் பண்ணும மெயயனபரின மாக்ஷிமைதஙகிப நிலைமையயாவரால றிநது கூறபபடுமெ அந்தககரணஙகளுககு மெடடாது பூருவத்தி லறிந்து பிறநதவாகள சிவபெருமான அனுககிரகமபெறறு வந்த வாகள் இவர்களுககே அவவருணடையுடையோர் நடைகள் இந்தி சிததுபபுலபபடுமெ இவர்களும அவவநள் விடடையடைந்து இவா கள்பிறப்பு மொழிநதாநந்தோதபமாய நடனமபண்ணுவனென்றும கூறியவாறுகாணக. எ-று. (௪)

வந்தானிலையதுதான வாராபபிறவிகடாந
தநதாயநிலையதனைச்சாரபா-னெந்தாய்
புருவநடுவிளககைப் போதவொழிவிற்
குருவாகி வந்துரைததகூறு.

பூரணாநந்தோதயம்.

(இ-ள்.) வினைக்கூறொத்து சாதன அவயவங்களைத் தரித்து இந்நெறிவந்து தற்போதமற்றார்க்கே முத்தியுளதென்றும் துவிதத்தால் கற்பகாலம் நிட்டைகூடியும் முத்திக்கேதுவன்றென்றும் என் தந்தையாகிய வள்ளலார் போதமொழித்தற்குவகை புருவமத்தியத்தைச் சுட்டிக்காட்டியும் யானிறவாதிறந்தவிடத்திமையா நாட்டமாகிய சிவாநந்தானே பேரொளியாகி நின்றும் என்புன் சென்னிமீது திருவடிசூட்டி ஞானதீக்கையுஞ் செய்து அநுபவமேதானாகி நின்றனரென்றும் கூறுதல் அறிக. எ-று. (ரு)

கெட்டாற் கிருபையருட் கேழ்வியறளா கூட்டமதை
விட்டாற்பரமே விளங்கிவிடும்-தொட்டாலும்
கூடாப்பெருவெளியிற் கூட்டுங்குருவடைய
நாடாருக்கென்னோ நவில.

(இ-ள்.) திருவருளுதய மெய்ஞ்ஞான நூல்களின் விசாரணையற்ற கன்மசஞ்சிதக்குதர்க்கிகள் அவனம்பிக்கையால அருட்கிருபையைநீக்கிக்கொண்டு பிறவித்துன்பக் கடலாகியபஞ்சமலங்களினும் அமிழ்ந்திக் கிடந்துகோடிகோடியாய கூட்டங்கூடி தாமரையினது தேனுண்ணவறியாத தவளைகள் போன்று கத்திக்கதறி தர்க்கித்துத் திருவருளை நீங்கி நரகிற் கேதுவாகுங் குதர்க்கிகள் கூட்டத்தைச் சேராது நீங்கித்தன்னிலையிலநின்றுதன்னைத்தெரிவிக்க அருளையுருக்கொள்ளும் ஆசிரியனை யுள்ளபடி சிந்தித்து இமையா நாட்டமாய்ப்பாராது பார்த்து வேதாகம படி மாறாது தமது தவத்தைப் பத்திரப்படுத்திநிற்கப்பேரறிவாகியவருள்மூடிக்கொள்ள ஆனந்தந்தானே உதயமாம், அப்பெரு வெளியைக் கூட்டுவிக்கும் ஞானாசாரியனைத்தேடும் தேற்றறவாளராகிய அதிதீவிராகளோ நைநதுருகுதன்மையான அனன்பானுதிகள விடுபபரென்றும் கூறிய வாறுகாண்க. எ-று. (சா)

நையும விரதமதை நாமெடுக்கிற்கிட்டுமே
பொய்யாம் புவிமாயப்போக்கு-வையாய்
பொசிப்பாலவிருப்பம் பொருந்தாய்விசாரம்
வசப்படுத்திக் கொண்டால் வரும்.

(இ-ள்.) திருவடிநாடிய அதிதீவிரர்கட்குதித்தவிவேகம் உத
ய்மான அக்கணமே அன்னபானாதிகள் நீங்குமென்றும் அதுநீங்க
வேபிராணமயம் வீரியமற்று ஒடுக்கத்தில் நிற்கும அது ஒடுங்கவே
மனோமயம் பித்தமேற்கொண்டு விரவும் அதுவிரவவே அஞ்ஞா
ன அபிவிர்த்தியின் உண்மைகெடும் அதுகெடவே அகங்காரதற்
போத மொடுக்கமாய் அதற்குரிசம்பித்துநின்ற ஆணவ, மாயை,
காமியம், திரோதை, மாமாயை யெனனும சத்திகள் நீஙகும் நீங்க
வே பொய்யாகிய பிரபஞ்சம பொய்யாகவே கானற் சலம்போல
நீங்கும அப்படிநீங்கவே மெய்யாகிய ஞானமென்னும ஆத்மா ஆத்
மவிசாரமே ஞானாகாரமாய நிறகும அந்தவிசாரஞானமே ஆசிரி
யாதலின் உள்ளிருந்தும தெரியாது, உயிருள்ளிருந்த ஆசிரியர்
உன்னை அறிவிக்கும் பொருட்டுத்திருமேனி கொண்டு உன்னையறி
வித்து அருட்போதமுக்திதீக்கைமுதலிய வனுபவத்தில் தானாகி
நிறபனொன்றுங் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (எ)

வழிவிசாரந்தான்வ ரிலவருஞான
விழிவருமே குண்டலியின்வீடு-பழிசொல்லேன
புசிப்புருசிநீங்கா பொருந்தாருணேயம்
கசிந்துருகலெங்ஙனோகாண்.

(இ-ள்.) அவ்வழியாகிய நிதநியவிவேக விசாரஞானமேலீட்
டால உதயமாகிய திருவருட போதம அவ்வருள் ஞானவழியாய்
மூலாதாரத்தியங்கிக்குண்டலியின மறைந்துந் தெரிந்து ஆருதா
ரங்களுநம ஊடுருவி வியாபியாய் நின்றும தன்னையறிந்தும் பரா
யோகத்தில சமாதியாய நிற்கும் அவ்வழிச்செலலாது துவிதான்
மாக்களின் மலபோதத்தால் அவ்விரதத்தை அறிய ஒட்டாது ம
றைக்கும திரோதசத்தியே அவ்வான்மாககளைபஞ்சமலங்களினு
ம் கறங்குபோலாய சஞ்சிதாகாமிய தற்போதத்தோடுபிறப்பிறப்
பாகிய துன்பத்திற சுழலவிரிசிபோலாய் ஆட்டுவிக்கு மன்றோ
வென்றுமகூறுதல அறிக. எ-று, (அ)

பேருமபொருள்யாது பேனுமவரரோதான்
கூரறிவற்கொள்ளுங் குணம்யாதோஒரில்

பதியறிவிக்கப் பசுபாசம்போக்கில்
விதிவிலக்குதானேவிடும.

(இ-ள்.) உருபாரூபமாகியும பேதாபேதமாகியும் விளங்கும் சர்வ சுதந்தர போதமாகிய பசுவையும இதற்குரிய பாசமாகிய புவனபோகங்களையும் போக்கி உன்மதத்னைக ஞனனமஆணவமாகிய கேவலவிருளின மறைபட்டிருநத அனபனைககாருண்ணியத்தாற் சிருட்டித் தருடபோதனைகி ஞனனனந்தம பேததநில மறைந்தபசுவையும் பசுவினால பதியை அறியவொட்டாத பாசததையும ரூபகதெரிசனமாயததரிசிபபிததும் பினனா தனனேடுகணணொளியும் ஆதித்தனொளியும பிரிபடாதவாறு சாடசிமாததிரமாய தனனைத்தானுக்கிக கொண்டபதியே அனநத கோடியிலுந தானுகியிருந்த தறியாமையால பிறவிதுன்ப மயமாகியும பிபபோதாசிரியர் காருண்யத்தால தன் நிஜஸ்வரூபததை யறிவிததுந தெரிந்தும அனந்தகோடியுந தாபேயிருந்து நடத்தலில ஆனநதமே பேரறிவாகிய பதிகருத தானே வினையென்றும கூறியவாறுகாணக. எ-று. (கூ)

வினைககூறுதன வினைவின வேரறியாமாநதா
தனதுமனததாலெனறு சாற்றி - எனைசகூற
வெழுந்தார்பரமே யேகவெளியுடே
விழுநதேன பரமேவினை.

(இ-ள்.) நாலவிதயோனி எழுவகைததோறறம எணபததுநான்குநூறுயிரமலெகூஜீவபேததநிலும ஆண்வடிவமாகியுபெண்வடிவமாகியும அலிவடிவமாகியும மாறிமாறி சுழன்றஆகாமியசஞ்சிதவினைகள் வேரோட்டறும்படி வினைககூறெறுததுததிருவருள்நேர்நிற்கப்பரமபராசாதனஞகிசசறசாதனஞகியகாலததில மலபரிபாகத்தெல்லையில மயிாபபாலமீகிருபது கூச-ம் அவஸ்தை பினும சஞ்சிதங்களை வேரோட்டறுமபடி ஞானக்கினியால சுடடெரிததுத தன்னை அறிவித்துப பின்னர் தனனையறியா வறிவாகிநிற்க சிவயோகமாகிய விதியிருக்க ஆன்மாககளின மலபோதஙகளைபபாரீாத்னது தற்போதததால வஸ்துவையெதிரிட்டறிய வெதததனிப்ப

தாகாயவெளியை யுளப்பதேயாம் யான் உன்மத்தனாகித் திரிந்தக் கா லென்னைஅறிவிக்க எனதாசிரியர் எழுந்தவண்ணமே போத ந்தேய்ந்து வெறுவெளியாகி நிறைந்தசிவமயமே யெப்பொருட் குமவினையெனறும கூறுதல்அறிக. எ-று. (௧௦)

தேனுவடிந்துந் திகம்பரியாய நின்றமாநதும்
தானுவறியாததகமையதே - ஞான
விழிபரவமோன வெளியாகிநிறகும
வழியாாககருளேவரம.

(இ-ள்.) எவ்விட்ம நிறைநதுள்ள பூரணானந்தப்பாலவாரி மேன்மேலும பெருகி வந்து வநது மறிதலின் பிரமாநந்த சொரு பியாய நிறறலின திகமபரியெனறும ஆநநதத்தை யனுபவித்தோ மெனனும போதமுமிறநது தனனையறியாது ஆநநதாதீதமாய நி றறலின மோனியெனறும மோனாதீதமே ஞானவிழியாகி சிதாகாச வெளியாய நிறைதலில ஏகசொருபாநநதசுடரொனறும அவவழி யைநாடிய அன்பர்கள சறகுரு சனனிதானததில உடலபொருளா வியூனறையுந தததஞசெயது உளளபடி சததியமாய்த தனனையி மூநதவாா கெளிதில திருவருளுதயமா மெனறும் ஐயமினறிவற்பு றுததிக் கூறுதலை அறிக. எ-று. (௧௧)

தததுவமுமாண்டு சதாாகியமும போயமறைநது
சிததமிறததல திகமபரமாநு - பததுமாம
காணாதமையறியார் கணடாரைபபிததரெனில
நாணேவவர்க்கேதுநாடு.

(இ-ள.) சததமாதிச் சதாக்கிய மீறாகியதததுவங் தொண்ணூ றாறும ஆசிரியா அறிவிககஅறிநது நூல சூஷ்மகாரணம நீங்கி அவறறைககணட அறிவே அறியாமையாகி தானெனபதற்ற அத் வைத பூரணஞான சூரியோதயமே இமையா நாட்டமாகிய பேர றிவாகி நிறைநதவா சுததபபிரமமே யிவராம இவரைதன்னைத்தா னறியா சிலர் இகழ்நது கூறியும சிலாபுகழ்ந்து கூறியும அதனால் குற்றுகுற்ற மிவருக்குயாதுமினறி அவாது சன்னிதானத்தின்கண் பொசிப்பற்று விரவிநினற பிராரததுவ கனமசஞ்சிதங்கள் நன்மை

செய்வார்க்கு நன்மையும் தீமைசெய்வார்க்குத் தீமையும் பொருந்தி அவரை விட்டொழியும் முறைமையிதுவே யாமென்றுங் கூறியவாறு காண்க. எ-று. (கஉ)

சொல்லாதுசொல்லிச் சுருதிமுடிவாக்கி
நில்லாது நில்லென்றார் ஞேயத்துரு - கல்லா
வினையேற்கு தானே விளைந்தசுகமோன
முனையே முனையா மொழி.

(இ-ள்.) சுருதிகுருசுவானுபவப்படி அங்கங்கு அவ்வண்ணமாயென்னைப் பரிட்சித்தும் அனுபவப்படி ஆகாயவாக்காகி யென்னைவிட்டுப் பிரியாது சந்தேகவிபரீத அசம்பாவனை முதலியவற்றைத் தானாகி நின்று நீக்கியென்னை ஆண்டுகொண்டவரும் அறிவிற்கறிவாகியும் அனந்தசென்மங்களில் வினைக்கூட்டுறுத்த சாதனைகாலங்கழிவிற்றபோதம்போய ஒழிந்த நிட்டையினைக்கணமெனழுந்தருளிய ஆசிரியராகியவள்ளலார் எங்கும்பூரணமாய்நிறையும்படி சொல்லாதுசொன்னவோர்மொழியேயானபாராதுபார்க்கவும்அனுபவமே திருமேனியாய் விளங்கும் மாட்சிமையானது சொல்லப்புகுவேனாகில் சுட்டற்ற சுகாதீதமே மௌனமாக்கிக் கொள்ளும் அம்மௌனாதீதசற்குரு நாதன்பால் தந்தும்பியமொழி அவ்வருணமேலீட்டினதென்று கூறியவாறு காண்க எ-று. (கங)

தனையேகமாக்கிப் பின் சாதனைநான் கொன்றா
யெனையேபெருவெளிக்கா வெண்ணினார்—நினைவறவே
மாறாக்கருணைவெள்ளம் வந்ததினையமெனக்
கூறாரருளின் குறி.

(இ-ள்.) தத்துவமுப்பத்தாறையும் இஃதீதென்று அருளாலறிவித்து நீக்கித்தனையும் அவ்வருளாலறிவித்துத் தாமே அவ்வருண்மயமாய் நின்றும் சற்சாதனமே ஏகமாகிய ஓர்சாதனமாய் நில்லென்றும் நிருவிகாரியாக்கிப் பெரும்பாழ் வெளியாகி நிறைந்தாரோ ஏதுமறியாதென்னை அப்பெரும்பாழினின்றும் உதயமாகிய பேரானந்தாமுதமே பெருகி மூடிக்கொண்ட வதிசயத்தை யாவராற் கூறப்படுமே அனுபவமே உதயமாகிய அவ்வருணடையார்

அறிவரன்றி மற்றையோராலறியப்படாத வருணிலையென்றும் கூறியவாறு காண்க. எ-று. (௧௪)

தானென்றுந் தன்னதென வுஞ் சாற்றித்தனையறியார்
கோனென்றுந் தம்மைத் தாங்கூறியே - போன
திறந்தும் பிறவிக்கே யேகாயருளை
மறந்து மாணுக்கரொடு மாண்டு.

(இ-ள்.) தானென்றும் பிறரென்றுங் கொள்ள நீங்கித் தன்னையும் நிலையையும் அறிவிப்பது நிலையென்றும் அவ்வருளின கண்மறைந்து அவ்வருளா லுதயமாம் தரிசனமுதலிய பனையோகவானந்த சொரூபத்தைப்பெறாது துவிதத்தால் மனத்தினைக் கண்ணெழுமல போதத்தை நயப்பிப் பிறவித்துன்பசுகங்களை மெய்ம்பேறாகக் கருதி நடிக்கும் அஞ்ஞாசாரியர்கள் ஏககாலம் தற்போதமாண்டு அவ்வருள் வீட்டைப்பெறுவார் அவர்களின் கிரியாயோக அனுட்டானங்களும் மேற்பிறவிக்கு வித்தாகுமன்றி நிரதிசய சுகசொரூபமாகைவல்லிய முத்தியைக் கொடாவென்றும் கூறியவாறு காண்க. எ-று. (௧௫)

மாண்டுதிரிய வருண்மார்க்க மறியாரேபோய்
வேண்டித்திரிவார் விடயொழியார் - தோண்டி
உடையார் முன்றுமே யுடையிலாவுநிலை
யடைவீரருள் வழுத்தானும்.

(இ-ள்.) விட்டகுறையின்படி தற்போதமாண்ட விடத்திற் றேறு
ன்றும் அவ்வருட்போதமாகி அம்மெய்ஞ்ஞான வீட்டைப்பெறாது தற்போதத்தால் யோகசமாதிகளைப் பழகியுறலும் பழவினைமார்க்க சஞ்சிதத்தை அறியார்கள் இப்பொய்த்தேகம் மண்ணின்மறையுமுன்னம் செத்தாரைப்போற் செத்து தற்போதமற்றுத்திரிந்து உள்ளபடி யருட்போதமுதயமான அக்கணமே அனுபவத்தற்றெரிசனை முதலிய பனையோகமும் அவ்வருளறிவிக்க அறிந்து அனுபவித்த சுகமாகிய ஆநந்தமே திருமேனியாகி அவ்வருட்போதமுஞ் சுட்டற்ற விமையா நாட்டமேயெக்காலமும் நிறைந்தவானந்தாதீத நிட்டையாகிய சிவயோகமாமென்றும் கூறியவாறு காண்க. எ-று. (௧௬)

ஆமேற்பெருவாழ் வனந்தவடிவாய் நிகழுந்
தாமேயருட்டாஞ்சகவடிவம்-நாமோ
ஒருமுதலுமாகோமே யோகோமுடியில
வருமனந்தசாகரவா னந்தம்.

(இ-ள்.) சகலபுவன சராசரங்களும ஏகமயமாய் ஜகஜோதியாகி யெவ்வுயிர்க்குமுயிராகி நிறைவது அருளனறோ ஜகமயம் அவ்வருளை விட வேறில்லாமையால் நாமெனபதொரு முதலுமின்றி யருண்மய மாநின்று அவ்வருளுதயகாலத் தானந்தமயமேஆவாய் ஆநந்தமேலீட் டா லெவ்விடததிருப்பினும தனககியாதோர் பொய்ககருவிச் சேட் டைகளின்றி யாவுந்தன்மயமாய்விளங்கி மேனமேலு மானநதமேலீ ட்டால் மௌனியாயததிரிவாரொன றும் சிலர்தடைமீறிச் சென றவிட மெல்லாஞ் சிதாகாசவெளியினடனம பண்ணுவரொன றுஞ் சிலர்பித் தரைப்போல நின்றுஞ் சிலர் ஆனநதநித்திரையினின றுஞ் சிலர்அவ் வாநந்தம் ஓர்விதமின்றி அனநதானநதமயமாயுமெஙகும பிரகாசியா நிற்பரொன்றும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று

ஆனந்தந்தானு யருள்வடிவா தானுகி
மோனநததுமபி மொழிநததுவே-ஞானநிலை
கண்டாற்பிறவி கடநதாரெனமறைகள்
விண்டாரனந்த விதம்.

(இ-ள்.) எவைக்குநதாரகமாய் நிறைந்துள்ள மௌனாதீதசற்குரு நாதன் தேனையுண்டு உமிழ்வதுபோல் ஆநநதாதீதமே மென்மேலும பொங்கிஅருண்மயமே ஆகாயவாக்காகியும மௌனமே ததும்பும்கால் பக்குவர்கள் தாரதன்மியபபடி அவவருள்வடிவை நெருங்கியகாலத ததும்பு மொழி கறபகாலததைக்கடக்கவிடும ஞானசூரியனென்றும கர்ம்மமலத்தை நிருமலமாககும் பிரமோபதேசமென்றும ஆகாமிய சஞ்சிதவினைகளை சுட்டெரிக்கும ஞானக்கினியென றும் இவ்வதிசய சப்தத்தையே அனந்தமறைகள் கோஷடிக்குமென றும அவறறை அடைந்த சீவன்முத்தர்களது மானமியததை அரிபிரமாலுங் கூறப் படாதென்றும் அவையே வேதாந்தமுடிவுந் தவத்தினதுமுடிவு மிம மொழியே யாமென்றுமகூறியவாறு காண்க எ-று. (௧௮)

நின்றதுவுமென்றோ நினைவுநீ நீயேயா
னென்றதுவுமென்னென் றிருந்தேனே - அன்றே
அருளுதயங்காண யழிந்ததுலக
மிருண்மனதைக் காணேனினி.

(இ-ள்.) அருளே திருமேனியாகிய மெய்ஞ்ஞானாசிரியர் நில்லென்ற ஓர் ஒப்பற்ற மொழியை உரைத்தகணமே கருவிகள்யாண்டு பொய்ப்போதமாகிய மனப்பேயுமாண்டு தன்மயமாக்கி அவ்வருளின் மறையும்படி செய்வித்த மான்மியத்தைச் சொல்லப்புகுவேனாகில் சுட்டும் மனவாக்கே ஆனந்தம்நிறைந்து சொல்லமுடியா உண்மை மௌனமாக்கி விடுவதென்கொலோ வென்றும் யாங் கூறியவாறுகாண்க எ-று. (௧௯)

எந்தாய்லலாடமிமையாவடிவாக
வந்தாட்கடிமைகொண்டே வாழ்ந்தினேன - தந்தார்
மொழியை மொழிமுதலே மூகையானந்த
வழிபோயமறைந்த தருள்வாழ்வு.

(இ-ள்.) மூலாதாரத்தினின்றும் சுவாதிட்டானம் மணிபூரக அநாகதவிசுத்தி ஆக்கினைமுடிவி லிமையாவடிவாகிநின்றும உட்புறம்பாய் வெறுவெளியாகிநின்றும அருளேதிருமேனியாய்த் தோன்றியவள்ளலை யானும்பாராது பார்த்துக்கேளாது கேட்டவாக்கியம் தானென்றும பிறிதொன்றுஞ் சுட்டுபோதங்கெட அனுபவமே தானாகிநிற்கு மதிசயமேசுட்டற்ற மௌனநீதமென்றும் கூறியவாறு காண்க எ-று. (௨0)

வாழ்தலருள்வடிவாய வந்துபலாதாணுகி
யாழ்ந்தபனைப்பாழ்துகடந்து - போழ்ந்துதனை
வந்தசுகாநந்தமுந்தான மாண்டவொழிவிடமே
சொந்தசுகா தீதசுகம்.

(இ-ள்.) யாதொருகருவிப போகசசேட்டையுமற்று இருந்தபடி சும்மாவிருக்கத்திருவருணட்டபிக்கும அதிசயத்தை யெழுதிமுடியாதென்றும அவ்வருணமயமாகிய சுகத்திருந்தும சிவோகநிட்டாபாநுதினறும யாதுவனனங்களைக் கவர்ந்துந் தன்னொளிவீசும மாணிக்கமணிபோல் யாதுவிடயங்களைப்பற்றியும் பற்றற்று அருண்மய

மாய்நிறைந்தும் பரயோக முதலிய சத்திசிவப்பெரும் பாழுங்கடந்து ஆநந்த மயத்தையும் அறிந்த வருட்போதமு நழுவிநின் றசுகாதீதமே நிருவிகற்பசுகமா மென்றும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (உக)

சும்மாவிருநத சுகபராழ் விளைந்தசுகம்
அம்மா வுரையற்றமர்ந்ததே - எம்மால
உரையற்றருள்வாந துரைக்குமருளாங்
கரைப்பற்றி நிற்பரார்காண்.

(இ-ள்.) வெறுவெளியா யெங்குநிறைந்த பூரணாநந்தஸ்வரூபமே இரண்டற்ற சுகாதீதமயமாய் சும்மாயிருந்தும் அவற்றையிதென்றுந் திருவருளறிவிக்க அவ்வருள்வாக்கு ஈதென்றும் உணர்பவர் கோடிக் கொருவ ரொனினும் அதுமயமாய் விளங்கு முத்தர்களே அனுபவிய ன்றி அறிபவரின்றென்றும் கூறியவாறு காண்க. எ-று. (உஉ)

கருணம்பரத்தினிடை காணுதகாட்சி
வருநாள்குருநாளாய் வநத - தொருநாள்
வெளியமபலததே விளையாடிநின றும
ஒளியாமுயிரானருள்.

(இ-ள்.) பாராது பார்த்திருக்குஞ் சின்மயானநத பரவெளியில் தோன்றிய மின்னொளியே அநநத ஜெனனங்களின காமிய நிட்காமியதபாக்கினி சிவசிவாவெனறும் விட்டவினைக கூறுக்ததோ அறியேன் அந்த ஒரு நாளெனக்கென்றுஞ் சற்குருநாளாயிருநததோ அறியேன் பேரம்பலததினின்றும் பஞ்சாக்ஷரமேருவின் சிகரத்தினின்றும் எழுந்தென் உயிருளளொளியாய அமர்ந்த எனது ஆற்றலின்மான்மியத்தை யேதென்றுரைப்பேன் உடற்பேதங்களுள்ளும் உயிரொன்றாகி நிறைந்து நின்றன ரென்றுங்கூறியவாறு காண்க. எ-று. (உங)

உள்ளும்புறமபாயுருவ நவ ரூபமொன்றாய்
எள்ளிலெண்ணெயயனிருந்தெங் குந் - கள்ளமதா
யாடுந்திருக்கூத்தறியாரோ கோடிமறை
தேடுமருளாலதனைத்தேர்.

(இ-ள்.) உள்ளும் புறம்பாய்க் காண்பானுங் காட்சியாகி யெள்ளி னுளெண்ணெயைப் போல வெங்குநிறைந்த பிரமஸ்வரூபமே அறிவாகியும் அவரதமுகிய திருக்கூத்தே மனமாகியும வினையின்படி ஆன்மகோடிகளிடத்து ஆங்காங்கு ஊட்டியுறக்கியும் சத்திசிவமயமாகியும் வினைக்கூறுெத்த சாதனர்களின் பஞ்சமலங்களை நீக்கித்திருவருளைக் கொடுக்கப்பட்டவரும் மற்றையருபகடமனத்தையே விபரீதப்பேயாக் கிவிடுப்பவரும இவ்வஸ்துவாகிய சற்குருநாதனையே கோடிவேதங்களுநம கூவியறியா மௌனாதீதஸ்வரூபரென்றும அவ்வருள்மேலீட்டால் கூறியவாறு காண்க. எ-று. (உச)

ஒன்றேபொருளென் றுணர்த்திய துநாமாறெ
மென்றேயெனைத்தாமா யெண்ணியே-நின்றும்
அருளாலுனைநீ யறிவாய துநாம்
பொருளாகும் பூரணமாம்போது.

(இ-ள்.) பேதம்அபேதம்பேதா பேதரூபங்களாகிய அனந்தபிறவிநோறும எனதுநிஜஸ்ரூபத்தைஅறியா தாணவமாயாமலத்தில் ஜெனனமரணப டிருந்தவென்னைநிருபாமோக்கத்தால் இப்பிறவியின்கண் அறிவிறசுறிவாகிநின்றேநியுணாதத உணர்ஞான விழியாநிலையும போறிவேநீ தற்போதமற விட்டதநட்போதமென்றும் அவ்வருட்போதமே நாமென்றும் அவ்வருளாலுன்னை நீ யறிந்தகாலத் துனக்குள்ளே நாமென்றும அவ்வனுபவானந்தோதயமே பரிபூரணமென்றும அப்பூரண ஸ்வரூபமே நீயென்றும் என்னையுநினைந்த உன்னையே மறந்து இரண்டற்று நில்லென்று மோதிய ஓர் அம்பரச் சொல்லை உணர்த்தியவா றென்னையும் விழுங்கியெழுந்த வள்ளலின் பிரமாநந்தசாகரத்தை யேதென்றுரைப்பேன் எனக்கருளிய நிலையிதென்றுமறிவித்தவாறு காண்க. எ-று. (உரு)

போதமொழியவருட் பூரணமாம் பூரணத்தில்
நாதாந்தவீடேநடுவானுர்-பேதம்
பிறந்தாலுந்தாமே பெரும்பேரானந்தவெள்ளம
சுறப்புந்தாமேயாஞ்சுகம்.

(இ-ள்.) தற்போதமற்று சிவமயமாய் நிற்றியென்றும் நாதாந் தமயமாய் மகார மணிபூரக நடுவிலமர்ந்து ஜகமயமாய் நிறைந்தும இச்செகமும சொற்பனம்போற றேனறியும முன்போல் பிறவித் துன்பமயமாய் மறையாது தன்மயமாய் தாமாகிப் பொங்குமனந்தா னந்தசாகரமாகியப்பாற்கடல் மென்மேலும பொங்கி அதுமயமாக் கிக் கொள்ளலும் வினைப்பேதப்படி யெவ்விடத்திருப்பினும அவ்வ ழியை திருவருள்விழியால மறைத்து அவ்வருண்மயமாய் நிற்ற லும் அவாதழகிய திருக்கூத்திவ்விதமெனறும் கூறியவாறுகாண்க. எ-று. (உச)

எத்தனையோ ஜெனமத் தெடுத்தாய்ந்த நூல்கள்பல
அத்தனையு நீயன்றகற்றியே - சுத்தநிலை
பாராய்பராபரமாம் பாராதுபார்த திருக்கத்
தோராய்திருவருளிற றேய்ந்து.

(இ-ள்.) அனந்தசாத்திரங்களை யெடுத்தாய்ந்த நான் யெனனை யாரென்று பாராதனந்த பிறவிதோறும் இவ்வண்ணமே வீணா ட்கழித்து இளைத்து விடுதந்தவினைக்கூறுத்ததோ இப்போதெ ன்னை யான்பார்க்கமுனபோற சுட்டறகிடமின்றித் தற்போதநதே ய்ந்து சிவமயமாகிபபாராதுபார்த்துப் பரப்பிரம்மவெளியாகி அருட் போதமே தோன்றும் இச்சுத்தநிலையே யீதென்றறியா வறிவையிப் போதாசிரியரால் அறியவந்தெங்கும் பிரகாசியாய் விளையாடிநிற்கின் றேன் என்றுங்கூறுதலை அறிக. எ-று. (உஎ)

சேர்ந்தேனேவள்ளல திருவடியைநம்பியே
ஓர்ந்தேனுலகெங்கும ஒனறாகி - நேர்ந்தேன
கிடந்தானெமக்கருளே கீர்ந்தநிலையாகும
மடந்தானே ஐயாமனே.

(இ-ள்.) திருவிழி ஜடாதாரமூர்த்தியாகிய பரமசிவமே வள்ள லெனத் திருவுருக்கொண்ட வாசிரியரைகட்கிமையாய்ப் பாராது பா ர்த்து உடற்குயிராய் பொருந்தி அவரதுபொன்னடிகளே கதியெ ன்றுநம்பி உடல்பொருளாவி மூன்றும விடுத்தென்னையுமிழந்தொ ழியாதொழிந்தேன் பின்னர் கிருபாநோக்கத்தால என்பாழ் பிற

ம்பே பொய்யெனவறிவித்து நீக்கிச்சின்மயவெளியாகி யெங்குமோ ருருவாகிநிறையும் அவ்வருளே யிடமன்றி ஆசிரியனை வேறுகாண் கிலேன் அவ்வருளே திருமேனியாகி தோன்றியவாசிரியாறுன் பேரிமையா நாடடமாகி யென்னையுமறிந்திலன் அவ்வேகமயமாய் நிறையுமவ்வருளை ஆசிரியனெனவுங் கூறுதலை அறிக. எ-று.(௨௮)

மடந்தானேயைந்தெழுத்தின் மாறுநிலைக்குத்
திடந்தானேயைந்தைச் செபித்ததான் - கடந்தானே
அறிவோர்திருவருளா லாறுறைக்கிடடிப
பிறிந்தார்பெரும பிறப்பினைபேர்.

(இ-ள்.) இத்தூலதேகத்தின்கண்ணுனின்ற ஆன்மஸ்வரூபனுகிய வோர் அகாரமே ஐந்துபஞ்சாக்கரமாகிச் சிருட்டி, திதி, சங்கார, திரோபவ அனுக்கிரக ஐந்தொழிலாய் பொய் தத்துவங்களை மெய்போற் றோற்றுவித்து இருட்கேவலசகலமாகிய பிறப்பிறப்பைநடத்தி அவற்றுள் அந்நியமாயாய் ஐந்துநவாதி நிறதும அப்பூரணனை மாறு தல்லைந்தெழுத்தாலேயே அவனைநினையாமல நினைந்துசொலலாமற் சொல்லி அர்ச்சித்து இத்தூலத்தை அவ்வான்மஸ்வரூபன் பிரிகிற பரியந்தம் உள்ளபடிசாதனைசெய்து அவறறைஅடைந்த அடியார் களுக்கும் பணிவிடைசெலுத்திநிற்கவேபேரானந்தமாகியசுகாநந்த போகம் தனக்குத் தானாய் ஓர்கணத்தில் மறைத்துக்கொள்ளாதோ தன்னையறிந்தனரே பிறப்பற்றோனெனறுய வற்புறுத்திக்கூறுதலை அறிக. எ-று. (௨௯)

பேரற்றார்பூதம் பிறப்பற்றார்போமுடிந்த
ஊரற்றார்பாழி னுருவெளியே - பேரில்
திகம்பரியாயாடும் திருக்கூத் தறிய
அகம்புறந்தன்னையறி.

(இ-ள்.) சிவமென்றுந் தானென்றும் இரண்டற்றவிடத்தே எண்பத்துநான்கு நூறுயிரலக்ஷபேத உருவும் வெறுஞ்சாலப் பொய்யாய் தோற்றுமோர் அகமாணவமாயையேஅச்சொரூபத்தி ல் சொற்பனகற்பிதமென்றும் அவையே மூப்பாழாய்விரிந்து மோ ர்சொரூபாநந்த சிதாகாசவெளியாய் நிறைந்தும் சின்மய திகம்பரி

யாகி தாம்தாமென்றும் திருநடம்புரியும் நடராசாது அற்புத திருக்
கூத்தை அறியவெனில், உனக்கு நீயே அறி யவேண்டும் உனக்கு அறி
யாதனந்தசாத்திரங்களை ஆராயாது பலங்கியபொருளைப் போல சொல்
வதுவிவதனுடு அவனை அறியமுடியாப்பதன்றிப் ஆவனை அறியுங்கால
ஆனந்தலாபமென்றும் அவைகளை அறிந்த நீ உன்னை நோக்கி திரு
வருண்மயமாய அசைவற சுகமாயிருக்கப்படியே நிலைலென்றும் அவ்
வினையே உன்னை வீட்டடைவிக்குமென்றும் கூறியவாறுகாண்க எ-று.

அறிந்தாரே சொல்லாய் அறிந்தோராறிவார்
பிறிதாரு நவமுவா பேறனை - அறிந்த
பிறவானெறியாப பிரபராவினையே
குறிதானறியாக்குணம்.

(இ-ள்.) தன்னைத்தானறிந்து பிரமமயமாய் விளங்கும் மெய்ஞ்
ஞானிகள் போற்றிவாயல்லாது ... அருப ரூபா ரூபமாகிய நால
சூக்ஷ்மகாரணங்கள் நீங்கி அவ்வறிவே ஆத்மஞானபானுவாகி யெவ்
வுயிர்க்கும் இருதயகமலத்தில் ஆநந்தமாநுபவ நிலையாகாட்டமாகிய
சிவயோகமே சிவமயமாய நிர்மானறி நுவிரபாவனை தோற்றுவ
தின்றென்றும் அவ்வியவசயவிவாய சுட்டறவு சுயமாவிசபரனென
றும் தன்னைத்தானறிந்த அத்துவைத நிலையென்றும் கூறியவாறு
காண்க. (௩௧)

தெரியாதுதன்னைத் திசைந்தறிந்தேன்
திருவாணமாகநின்றைந்த - தெரியாய
பிறியாதுவைந்த நிலை பேசாதமோன
மறிவாாபிறப்பே தகர்ந்து.

(இ-ள்.) தத்துவங்களை அறிந்த அறிவே அறியாமையாகி நின்ற
நிலையே அருளறிவாகி யாவைபுங்கவர்ந்து ஞானசூரியனுகியும் அவ்
வருளறிவே சதாசிதானந்தமயமாய் தோன்றியும் அவற்றை அவ
வருளாலறிந்து அதுமயமாய சுட்டறவெங்கும் வியாபியாயபெ
ரிய பாற்கடல் எதிர்த்து தன்னை மூடிக்கொண்டதுபோல் போா
நந்தமே தோன்றுமெனில்,அவ்வானந்தத்தையும அறிந்த வருட்போ
தமும்போய் ஆனந்தாதீதமாயிரண்டற்றடங்கும் பேரறிஞருக்கு பிற

மிக்கதுவாகிய ஆகாமியசஞ்சிதமயினனெ[illegible]ம் தோன்றியும் தன
துமிதனைபெ[illegible] காமமாங் கடனமபுரிவென்றும் கூறியவாறு
காண்க (எ-று) (கூ௨)

பிறப்புமிறப்பும் [illegible]மறு
மைப்புரிவப்பும் போயமானி[illegible]
ஆனந்தமெய்யாதார[illegible]
ஞானாநந்தாமேசரி.

(இ-ள்) ஓகாரத்தி[illegible] எனறுமுள்ளதாகி
தமோமூலருக்குடைய பதத்துடனே[illegible] பிரசாரப்பெருங்கடல் கவி
லேதிகிரியினின்றும் [illegible] மடைத்து பாயுமெனின்,
இன்னம ஏகந்து[illegible] சகலயின்பமெல்
லாம திரட்டினையதான [illegible] சகல
புவனசராசரங்களு[illegible]ளிற்றும் ஞான
சாண்டத்தி[illegible] ஆங்கா
ரத ஆயவைகணமே[illegible]றும் சிவ
னே யிவனென்று வேதாகமங்[illegible] ஆவான
ங்கமயப்பூரணாநந்தத்தை [illegible]
யிவற்றை[illegible]லாண்க.
(எ-று) (கூ௩)

காறுபியண்டாண்டக் [illegible]
கோணப[illegible]மாயக்கோடபிறவி[illegible]
மறைத்தருள[illegible]
செறிந்தமொழியெனமறைந்தனா

(இ-ள்) அளவிறந்தவாகியும், அண்டாண்டங்களும் நிறையு
மோரலவனுரு[illegible] நயினாய் [illegible] ஆத்மஸ்வரூபனை அறிய
வொட்டாது அனந்தபோகத்தாயும் மறைந்து. அவற்றைக் கடந்து
அறிவோமெனில் சூழும் சோதத்தாலும் மறைத்து அவற்றை
யும் நீக்கி அறிவோமெனில் காரணமாயையால மறைத்தும் விடபடி
அனந்த பிறவித் துன்பத்தாழ்ந்த வினைக்கூறுத்த விட்டது
காரணணியத்தால் கிருவுநககொளளும பூரணா வேதாகமங்

கள் கூறுமல்கூறும அவ்வேத முடிவினது ரகசியார்த்தத்தை அரு
ளே உருவாகி அவ்வருளாலறிந்து, பிறவியையும பிரபஞ்சத்தோற
றத்தையும கானற்சலம்போலும சொற்பனகற்பிதம்போலும ரூபக
தரிசனஞ்செய்து நீங்கி அதுமயமாய்விளங்கும சீவன முத்தியினிற்
பான்றி ஓசால மறந்துமறுபடியும அவற்றை அறிந்துகொண்டி
ருப்பரோ வென்றும கூறுதல் அறிக. எ-று. (௯௪)

ஓர்ந்தாரனந்த முருவெளியாய் போவதனைத்
தீர்ந்தார்வினைப்பேதச் சென்மங்கள் - தீர்ந்ததால
தானேதானாகித் தானந்தமானாசகிங
கூனந்தானுண்டோவுரை.

(இ-ள்.) அனந்தபேதத்தில வஸ்துவை உபாசித்தவினைக்கூ
றுதது தன்னை உள்ளபடி அறிந்து அதுமயமாகி தீர்ந்தாரவரே
இப்பிறவிப்பெருங்கடல முன்விட்டகுறையால சஞ்சிதசன்மபிரா
ரத்வாப்தடர்ந்தாலும சுத்தாசுத்த-மனதும் பகுப்பின்றி சாட்டுத்
தீயைப்போல பற்றாயும பற்றறுபடு சூரியனொளிபோல யாவையும
பூரணத்துபற்கூறாகி அப்பூரணத்தில மறைந்துகிடப்பரன்றி அத
னைப்பற்றவேண்டுமென்ற சிந்தையும விடவேண்டுமென்ற சிந்தை
யும இன்றென்றும இச்சேதாதியால நேரிடும இதாகிதங்களையினன
தென்றும அறியாஅத்துவிதமெயனறும கூறுதலை அறிக.எ-று.(௯௫)

உறபபாலவினையி னொழிவுண்டோமாயப்
பிறப்பாகியொங்கும பிணக்கும - அறத்தான
துறவார்துறந்தவையும தூயங்லையாகார
உறவாமோ ஞானயெனுமுர்.

(இ-ள்.) துவிதாநாமியமாகிய சுடடுப்போதமே மேற்பிறவிக்கு
முளையாயிருந்து துனபசாகரத்திற்கு இழுக்குமெனில அப்போத
த்தால் யெந்தநிட்டையைக்கூடி அதனைநீக்கவல்லார அச்சுட்டுப
போதமே கணப்போதேனுமிலலாயிறப்பிறப்பென்றும் திருவருளை
அடைந்தமெய்யடியார் உரைத்த உபதேசவாக்கியங்களை உட்கொ
ண்டவர்களுக்கு வீடென்றும அவற்றை நமபா துவிதபாவனையால்
கெடுத்து பகுத்தமனமே மேல்பிறவிக்கு வித்தாகுமென்றும ஆயி

னவற்றை பகுத்தறிந்து விடுசேரவேண்டாவோ வெனில், அநு பவஞானமில்லாமையால் கூடாவென்றும் தற்போதமாண்டு செத்த வனைப்போலகிடந்த நின்மலாவத்தையில் தற்றெரிசனமுதலியன வருளறிவிக்க அறிவதே அன்றி மனவாக்குக் கெட்டாதென்றும் கூறுதலே அறிக. எ-று. (௩௬)

குறையேல நன்றுங் குறையாகு ஞானம்
மறையாதியும்மறியாமார்க்க - இறவா
தநுளேயு நவாரு மாசாரியன்முன
பொருளானார் தாமபூரணம்.

(இ-ள்.) தற்போதமாண்டு உன்மத்தனுங்கிடந்து திருவருளை அடையாத தாக்குறைவாலன்றி அந்தக்கேவத்தையள்கூறியும் அவ றறையினனவென்று அறியப்படாத மெய்ஞ்ஞானமாக்கம புலப்ப டாமல தடையாய் மறைந்தனன்று தற்போதம் அத்தற்பூரணமா ண்ட சுத்தத்திலே அனந்தகோடியின பரிபாசநதால வாய்க்குமெ னின அருளே உருவாகிய ஞானசாரியா முன்னிலையில இரண்டற் றுப்பூரணமயமாய நிறபானுமம நவியவாறுகாண்க எ-று. (௩௭)

பூரணாநந்தப பொருளமைந்தவாறேதாண
காரணமாமவள்ளலருட் கண்ணோக்க - நாரணனரு
னென்னையனேர்த்தகோபவன்முனபூதருள
தன்னையறிந்தே னதனுற்றனை.

(இ-ள்.) இப்பூரணாநந்தோதயமெனனும பேரறிவாகிய ஞான சூரியனை யாதோவெனில காரணசற்குருவாகிய வள்ளலார் அருள் நோக்கே விஷ்ணுமயமாகிய மனமாதியால ஆட்டுவிக்கும திருக் கூத்தைத ரூபகதரிசனம் செய்வித்து அவற்றைததானனறென்று நீக்கி சுட்டறவியிருந்தபடியே எழுந்தருளிய அம்மெய்ஞ்ஞான சூரியனை பின்னும் சுட்டறகு மனமாதிதத்வம ஞானக்கினியால் எரிந்து மருட்படுமெனில, அறிவதேங்ஙனமென்றும அறியமுன் போல் மனமாதி சீவிப்பதினறெனறும அருளேக்கனறி அறி யாவறிவாகி நிற்பதே சுத்ததிலேயெனறும அவற்றால உதயமா கிய பூரணாநந்தோதய சாகரமே தனது சொரூபமென்றும்கூ றுதலே அறிக. எ-று. (௩௮)

தலமுறிந்தார்க்குத் தடையிலர்நந்தம்
மலபரிபாககாலமவரார் - நிலத்து
வினையமனத்துழலவோர் மேலோர்விழுந்திறைபோர்
காணார்பிறப்பொழிவை காண.

(இ-ள்.) மெய்ஞ்ஞானாசாரியனை அடைந்து தொம்பதத் தற்பத அசிபதார்த்தவிசாரியமாய் அநுபவம்பெற்று அவ்வநுபவானந்தக் கடையுடையார்க்கு மெனமேலாந் தமேலிமீட தடையாறுமேகானறு மென்றும் அவ்வறிவையடையாத ஆரவர்க்கு மண்மடங்கு வதினெறென்றும் மலபரிபாககாலத்துனறி பிறவித்துன்பம் நீங்கு மாறினறென்றும் கூறியவாறாமாணக. எ-று. (௯௯)

சத்தியமேயெந்தாய சகோதியானவருணா
முததியனமேயானமறைந்த மோனம - நித்தய
அகமபோருட்குநா மனாதமாநந்தச
சுகமபோமுடியேய நகம

(இ-ள்.) ஞானோதயமாகிய சத்தியமேயாகியமல் வருபநிரதிஞானாகந் தவருண்மய சத்தியத்தில் நிரண்டறசகலமிருந்தபடியே சும்மா யிருந்தம் மௌனமுதநியாய தில்லை யினைபபோதுமமாருந தனுள் மறைந்தொழிந்தேயானனவிருநடி யச்சிதக்கி நின்று மெழுந்த திருவிழிநடாதார முர்த்தியாகிய பரமசிவசத்திநடனம ஆநந்தாநந்தமுமா சத்துசித்தாய கண்டுகதோந்மும நழுவிசகண்ட றியா சுகாநந்தாதிதயமேம உண்மைமுதநிலமையனறும அவவ நுண்மேலீட்டால கூறியவாறுசாணச. எ-று. (௱)

வெண்பா மாலை முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாகமப்பொருள்.

வெண்பா.

வேதாகமப்பொருளாய் மேவியசெந்தேனருந்தி
நாதாந்தவீதிகந்து நாமவாழ்வோம் - தாதாங்கக்
கூட்டிலமனக்குரங்கைக் கொல்லாமற்கொல்லவருள்
வீட்டிற்குடியாய் விடு.

வளாயிலெறும்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாசிரிய

விருத்தம்

வள்ளலெனுமெங்கோனே வாகார்யாகார்
வகையறியாமூடனை மேல் வைத்தார்பாதம
துள்ளிதுள்ளிதிரிபு மகதம்பாதபதிராகி
தொல்லையெல்லாமுருளற வ கட்டெரித்தும
உள்ளபடியெனையறிவித்தோய தம்மையற
வுள்ளமதையறியவென்றே வுளவாராகக
கள்ளமனதொரமைநை யென்பிறவிடமார்விட்டுசெ
கைவல்லியநிதிதுவிமெனனை கலந்தாராமே

பஞ்சரத்நமாலை.

அறிவினிலையெயவிடமென றறிவேபாழ்மன
மடங்காது வறிவினினப
அருளிலியெவிடமென றியல்வளிப்பாயுபமது
வதீசமாய பொங்கபொங்க
குறுகுநிலையயவிடமென றறியவோவெட்டவெளி
குறியாகு வெளியினாறும
கூடவோநாதாந்த பீடமீதமபல
கூத்தனந்தப்பதமே
நெறியேயிலாமையாற சுழிமேவிநின்றுனா
னிலையாதென வென்றெணணவோ
நீக்கமறநிறைவருள் னிலைமையானந்தமே
நெககுருகமனமாயையுங்
கறுவியும்பினமெடா நினறவாறறியாமை
கலங்கவறிவுள்ளாகியே
கவனவொளிபரவவந மவுனகுருதேசிகா
கருணைகண்ணுடைவள்ளலே. (க)

தந்தைமந்நிலைநீங்கிட வமைந்தவருட்சிந்தையோ
சராசரத்துட் சுடரதாய்
தானத்தகாந்தொறுக் கோணவெழுந்தெவையுந
தாமெனவே வந்தபொருளாய்
எந்தமலபந்தமூழ் வந்தகுறைசநதையை
யெட்டியுதைப்போமெனறதா
யேகமயமாகியொரு பாகமுறவாகியும
எண்ணரியபேதவுருவாய்
சொந்தவுடலாவிபொரு ளெல்லாநதகர்த்தெழுந
சோதியாநந்த சொருபாய்
சுகக்கடன்மடுக்க சனனக்கடறுலைக்கவுஞ்
சூக்ஷமெய்ஞ்ஞானசுடராய
கந்தராயாறுவரை யாகியருளாயறிவின்
கண்ணாடிருந்தகுருவாய்
கவனவொளிபரவவரு மவுனகுருதேசிகா
கருணைகண்ணுடைவள்ளலே. (௨)

உள்ளபடியென்றூர ணார்த்வமுகமாகியென்
னுணர்விழியைநாடிநாடி
யுறுகசடவென்பெலாம் பறவநிலைகூர்மையா
லுருவினுளவான பொருளை
விள்ளவேஆறுறு மீதிலறிவாக்கியும
வெட்டவெளி தன்னினின்றும்
வேதாந்தசமரசச் சித்தாந்தமுத்திநெறி
வீட்டிலெனை கொண்டுசென்றுந
துள்ளவேயாநந்த நிதமயனைஅத்
துவைதவிழி தன்னில்வைததுந்
தூங்காது தூங்கியே சும்மாயிராநின்ற
சூக்ஷமெல்லாம் புகனறும்
கள்ளமனதானநிதி யடிமையறியாமையாற
கலங்கவறிவுள்ளாகியே
கவனவொளிபரவவரு மவுனகுருதேசிகா
கருணைகண்ணுடைவள்ளலே. (௩)

ஆத்மதீபப் பரஞ்சோதியா யெங்குமரி
ஓமநமசிவாவென்பதாய்
யருளுருவிலாசமா யுருவைந்துகோசமப்
பாலுமை யெனுநாமமாய
சோற்றுத்துருத்தியி லிருந்துமறியாதவொரு
சோதிமணி சொரூபவெளியாய்
துலங்குமறிவைந்தாலும யாராலுமறியாத
துரியவாழ் வப்பாலுமாய்
ஏற்றுமொருகோடிமறை யாலுமறியாதவொரு
வேகமொழி யோகவொழிவில
ஈதெனுமுணாக்க குருநாதனுமுதிக்கிலோ
யேதெனுமுணைப்ப துளவோ
காற்றுமனமாயையொடு தூற்றியெனையாண்டகுரு
கங்குல்பக லற்றவிடமே.
கவனவொளிபரவகுரு மவுனகுருதேசிகா
கருணைகண்ணுடைய வளலே. (ச)

அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருவிழியினு
ளடங்குவது நிருவிகற்பம்
யாருமறியாமலுரு பேறறிவதாகிவெளி
யாடுவது நிருவிகற்பம்
கண்டபலபொருளெலாங் கைக்கனியதாகமுன்
காண்பதே நிருவிகற்பங்
கலைகளரண்டோடாமற் கட்டிமோருமையைக்
கலப்பதே நிருவிகறபம
உண்டுண்டுலகிரியமு துண்ணமடையோடவா
யுண்பதே நிருவிகற்பம்
ஒருமூனறுகாலமிமை யாதவிழியொன்றிலே
யுளவறிதல் னிருவிகற்பம்
கண்டவுருவெளியெலாந் தானுகிநிற்குமொரு
கங்குல்பக லற்றவிடமே

கவனவொளிபரவவரு மௌனகுருதேசிகா
கருணைகண்ணுடைய வளலே. (ரு)

பஞ்சரத்நமாலை முற்றிற்று.

ஆநந்தக்களிப்பு கண்ணி.

இராகம் நாதநாமக்கிரியை ஆதிதாளம்.

தொழிப்பு.

தான்றனே தான்றனே தானே தானே
தான்றனே தான்றனே தான்றனே தானே

பல்லவி.

சத்தியமாம்பொருட் டானே தன்னைச
சாற்றியநான்மறை முடிவினிற்போனே (தான்றனே)

சரணங்கள்.

கலைரண்டிணுலொன்று ஆணி - மூணைக்
கயறேறிக்கொண்டமுதுண்டிரு ஞானி
நிலையறியார்மலக கேணி - கண்ட
நிலையருளாய்முடிநின்றதே வாணி - சத்தி (க)

என்னபடித்தாலும் வீணே - அதில்
எய்தாதெங்கோனருளினனமுங் காணே
சொன்னதூழ்வினையிருந் தோனே - வந்து
சொக்கினுற் பின்னுஞ்சிவமேது தானே - சத்தி (உ)

தோணுமோநாதாந்த வீடு - தன்னை
தூண்டியிழுப்பதுனையெங்கோன் பாடு
காணுமோகற்றுமென் கேடு - குண்டலி
கைகாட்டிஞலன்றே காணலாம் வீடு - சத்தி (ஈ)

குண்டலியேதுரி தாணி - கொண்ட
கோரணிகூத்தின் குறிகண்டோன் ஞானி
சண்டனுமானதுவே நீ - வேறோர்
சண்டன்வராமுன்னர்செத்திரு மோனி - சத்தி. (ச)

எல்லாமுடிந்தது வாமே - ஐய
னென்றுவுரைப்ப திறந்திரு தாமே
சொல்லாவனுபூதி யாமே - அதை
சோதிக்கத்தான்வேறு சூதாகிப் போமே - சத்தி (௫)

பஞ்சாக்ஷரமாய விளங்கும - பர
மார்த்தசொரூபத்தைப் பாராது பார்த்து
துஞ்சாமறநுஞ்சிக் கிடந்தேன - அந்த
தூயவெளியருடிதிருமேனி கொண்ட - சத்தி (௬)

நில்லுமநிலலென றெந்த னுசசி - மிசை
நேரிருபொற்றூளி நேரோயிருத்தி
சொலலாமற சொன்ன மொழியே - கலை
சொக்கமூலசசுழி புகுந்திருந்தேன - சத்தி (௭)

அங்கென்றெழுநததும் வாசி - குண்டலி
அவ்வீடுறைந்தழுசா புரிகுளமோ
சிஙகொன்றிருநத தறிய - சிவ
சிதம்பரகூததின் றிலலையி னின்ற - சத்தி (௮)

நினறேநீயா சுவாமி யெனறேன - ஐயன
நீயேயறியது நீயாநே யெனறுஞ்
சென்றான்றிருகோவி லுள்ளே - யானுஞ்
சென்றுபபினனினறச சலமயவீட்டில - சத்தி (௯)

ஆததாணுமப்பனு மாங்கே - அவர்
ஆடாமலாடு மழகை யறிந்தேன
பார்ததால சுழிமே லாதாரம் - அந்த
பரிபூரணாநநத பரசிவ சாரம் - சத்தி (௧௦)

சென்றதும் நாதாந்த வீடு - அந்த
சிவகயிலையான சிதமபரவீடு
வொனறதும்மாமாயைக் கூடு - உச்சி
வெளியொளியாகி விளங்கிடுமநாடு - சத்தி (௧௧)

செல்லாமல்சென்ற மடத்தில - ஐயன்
செந்தண்மலர்பதஞ் சென்னியிடத்தில்

வல்லோரு மெல்லோரும் போற்ற - வள்ளல
வாசிவழிச்சென்றேன் தேசிகனென்றான் - சத்தி (கஉ)

தர்க்கஞ்செய்வாரொரு கோடி - அந்த
சண்டாளர்க்குங்கதி தானுண்டா மோடி
வற்புறுமெங்கோனை நாடி - பொருள்மூ
வைத்திடிலருள்விளையாடலாங் கூடி - சத்தி (கரு)

ஏதுபிறந் திறந்தாலும் - கழுதைக்
கெடுத்துபதேசத்தை யீய்ந்திடினும்
வாது கோழி மயிலாமோ - அருள்
வாய்மலர்ந்தேனுகா வண்டெனுமாமோ - சத்தி (கச)

ஆயாதநூல்களை யாய்ந்து - மூடர்
அருள்குருவாகினை யறியாமன் மாய்ந்து
ஓயாப்பிறவியிற் சாய்ந்து - துனபால்
உருவாகியுருவாகி யழிவதோ வாழ்ந்து - சத்தி (கரு)

ஏதேதுரைத்திடி லாமோ - தர்க்க
வீணாக்குமைய மிரங்குவர் தாமோ
வாதொருகுதொன்று மில்லா - அன்பர்க்கு
வாயத்திடுமோநந்த வாழ்வெளி தாமே - சத்தி (கசு)

எல்லாருமீசையுள் ளோரோ - அர
ளெண்ணர்களோ கோடி மயிர்நிகப்பாரோ
பொல்லாக்குதர்க்கத்தி னோரோ - நாளைப
பிடித்தெமன்கட்டையில் பேசுவரியாரோ - சத்தி (கஎ)

பொல்லாதிருமூட வஞ்சர் - நாளை
புழுமயமாகிடும் பொய்மமலக் கூட்டை
வல்லாருரைப்படி தேர்ந்து - தனனை
வழிப்படேல்கிட்டுமோசற்குருப் பாட்டை - சத்தி (கஅ)

போதவொழிவினி லென்றுன - அந்த
பூரணமானப்பொருணிலை யென்றும்
நாதாந்தவீடறி யென்றான் - அங்கே
நானேநீயொன்றாகும் நாட்டமே யென்றான் - சத்தி (கசு)

சொல்லவுஞ் சொல்லற — தின்றான் - அந்தத்
தூய்வெளியாகவே றாங்கி — யிருந்தும்
இல்லையானதியே — யென்றான - பின்னு
மெழுந்தருளாகி யியம்பினா — னன்றே - சத்தி (உO)

எந்தைசம்பந்த — ரருளால - எனக்
காகவெழுங் கண்ணுடை — வள்ளலார்தம
பந்தமாகின்றதெல்லாம — யார் - என்ற
பாகிதியாநந்தம பரவினதே — தேர் - சத்தி (உ௧)

ஆறாறுககப்புற — மாங்கே - யானே
அறிவாயிருந்தருளானது — மாங்கே
சிறாறுமுகவள்ள — லெங்கோன வந்து
திருவடியொனறாக சேர்த்தது — மாங்கே - சத்தி (உஉ)

ஆநந்தக்களிப்பு முற்றிற்று

எறும்புகடை.

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

குளகம்

எறுமபுகடையானைமுதற் பேதாபேதம்
வெண்பத்து நான கூறுதலெல்லா மொனறாய்த்
துரும்பினணுவாகி சுழிமுனையிலாடுஞ்
சூக்ஷுமதேதாருகி துரியாதீதக
கரும்பமுதமுண்டு வருட்கண்ணுன் மூன்று
காலமெலாஞ் சமாதிதனிற்கண்டுகொண்டே
யிருந்தபிரானெங்கோனே யென்னுளாக
வெழுந்தவொரு மொழியகத்திலிருந்ததாலே
அறிவறிந்தோம் திருஞானசம்பந்தர் பொன்
னடியறிந்தோம சர்வபரமம அதுதானைக்
கருவறிந்தோம காரணமேபூரணாநந்தக்
காக்ஷியறிந்தோம கனகசபையைநாடி
நிறையறிந்தோம் சிவபரஞ்செழுவான்சோதி

தீயழிந்தோம் மருதமுண்டோம்வாழ்வின
குறியறிந்தோம திருவருளுண்மறைந்தோ மூலக்
கூத்தறிந்தோம் தனையறியார்கூறறிவதனறே.

எண்சீர்க்கழிநெடில ஆசிரியவிருத்தம்.

பாருங்கள்பூரணா நந்தமபாரும
பரமகுருவள்ளலருட பாலிபபுண்டாம்
யாரப்பாவனுபவா நந்தோதையை
வாசசரியனு சமபந்தாருளாற்சொலல
தேரப்பா நூலையநுட் டே வியாலே
தெக்ஷணாமூர்த்திவிடந தெரியுமபாரு
சேரபபாகயிலைவிடம நீயேயாவாய்
நீடூழிகற்பங்கோள் நினைவிலாகும்
சாரபபாபூரணமே சாரநீயும
சத்துசித்துநந்தமயமதாட் சர்வாநந்தம
வேரப்பாவேறுகி வேதாந்தத்தின
வெளியாகியொளியாகி வீடுமாகி
பேரபபாபெறறவறகே பிறவியேது
பேசாதவிடமாமே பேராநந்த
கூரப்பாகுருமொழியாற குறித்தகுக்ஷை
கூறினேனகுருவருளால் கூர்ந்துபபாரோ

இதுவுமது.

பாரப்பாபத்தருண்டு சித்தருண்டு
பண்பானபரசிவன் புத்தருண்டு
காரப்பாஅவர்களசொலலைக கருத்திலுனனு
கயிலாயவிடமுனக்குக காணியாகும
யார பாவெனவமதை யசஙகாரத்தால
அழியாமலயெதிர்த்துமிக வநாதக்தேடிச
சேராதேபாழ்நரகு ஜெனமாஜெனமம
தீராதகன்மவினைத் தீராதபபா
ஊரோதுப்பேரோது உற்றோது

பூரணாநந்தோதயம்.

ஒருவர்துணையில்லைப்பா உற்றுப்பாரு
போனோதுகின்றதக்மை பொயதான்பொயயாய்
போகாதேஏமனிடம பொறுப்பதேது
தேரப்பாசிவமயத்தை தினமும்போற்றித்
தோந்தடியாரடிசோ இநவருளைநோக்கிச
சாரபபாசற்குருவின வழித்தாய்சசெலல
சாயுசசபதமதுவுஞ சாருநதானே

இதுவுமது.

பாரப்பாபாரபரத்தா யெனனுளாசசு
பதிகெட்டுசித்தர்நட மெனனுளாசசு
பேரப்பாவகத்தீச ரென்னுளாசசு
பிரமனுமாலருத்திரரு மெனனுளாசசு
ஊரபடாசகலவுயிர் ரெனனுளாசசு
உனாகோடிமந்திரங்க ளெனனுளாச்சு
தேரப்பாவைநதெழுத்து மெனனுளாசசு
சிவகயிலைசிதமபரமு மெனனுளாசசு
கூரப்பாகோடிமறை யெனனுளாசசு
குருசீடனமறைநதவிட மெனனுளாசசு
மேரப்பாபொதிகைகிரி யெனனுளாசசு
மேருவலசூரியசந்திர ரெனனுளாசசு
சாரபபாவருளமயத்தை சார்ந்தக்காலை
தாய்சிறுபெண்ணுளஉனாககச சார்நதுகொணடு
ஏரப்பாமேலவீடு ஏறிநோகக
இருந்ததெதுவது நியாயமெஙகுந்தானே

இதுவுமது.

சித்தனெனறபேர்யார்க்குத் தெளிந்திட்டோர்க்கு
ஜெகமாய்கைசித்தானேன் சித்தனாகும
கர்த்தனென்றபேர்யார்க்கு கடந்தஞானி
கருவவானேன்காரணனே கர்த்தனாகும்
பித்தனென்றபோயாாக்கு பிரமாநநதன்
பேசாதயிடமறிந்தோன் பித்தனாகும

முத்தனென்றபேர்யார்க்கு மவுனயோகி
முப்பாழுமொன்றானோன் மவுனியாகும
சுத்தனென்றபேர்யார்க்கு சிவயோகிக்கு
சுருதிமுடித்தானோன் சுத்தன் சுத்தன்
சத்தனென்றப்பேர்யார்க்கு சர்வக்கியானி
சத்யமெதானானோன் சத்தனாகும்
நித்தனென்றபேர்யார்க்கு நிறைந்தஜோதி
நிர்விகற்பயந்தானோன நித்தனாமே
இத்தனையுந்தானாகி யிருந்தவனன்றே
யெனையறியசின்மயந்தாம் யெங்குருநாதாமே.

உ

காரணோபதேச விளக்கம்.

பூரணாநந்தஸ்வரூபமே அறிவெனனு ஞான சூரியனாகவெழுந்தருளிய வெனது சற்குருவே நமசிவாயம.

மோனாதீதவஸ்துவினது தாரதம்மியமும் பக்குவர்கள் தமமை யறியுமியல்புங் கூறுகின்றது.

ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரபலத்தையடைந்த ஞானிகளது நூலகள், பஞ்சாக்ஷரவஸ்து வாக்கியசாமபிரதாயம். அதுபஞ்சமலத்தாறமனோ வாக்குக்கெட்டாவருட்போதம. ஆதலால் அதனைவிசாலமாய்ப் பிரசங்கிப்பதல்ல அஃதெப்படியெனில் ஒருபக்குவன தனு கரண புவன போகங்களாகிய ஊனாதிகளைவெறுத்து ஞானாசிரியனையடுத்து பணிரண்டுவருடஞ் சிகிச்சைசெய்வானெனகினும அவனது பக்குவநியதிகளைந்து தற்போதமழிய சுகாநந்தத்தைப் பெறுமிரகசியார்த்தங்களில், ஒருநுட்பதனைச் செவியினிடமோதுவது அபரூபம், அதுவிட்ட குறையாயிருக்கும அப் டிச்சொல்லியும் மற்றோரிடஞ்சொல்லாம லிருக்கவும் திருவடிக்கண்ணையிக்கியமாக்கி சிவத்தோடும் சேர்த்துக் கொள்வதேயொழிய அவனைவெளியிற்றிருப்பவு மவனதுதத்போதம ஜீவிக்கவும் விடுவதில்லை யாதலினவற்றை விசாலமாய்ப் பிரசங்கிப்ப தல்லவென்று முன்சொல்லியதுதான அவ்வேதாந்தவாக்கியங்கள்

தேகாதியிந்திரிய பரியந்தம்பற்றியெரிந்துநிற்கும் பக்குவர்கட்கேயன்றி மற்றயருக்கல்ல அப்பக்குவர்கள் திருவருளினால் வஸ்துவை யதார்த்தமாயறியும்படிக்கெனது ஞானாசாரியரது விழிநோக்காகிய திருவருட்போதத்தால் அவ்வஸ்த்துவைக்குறித்தே யொருநுட்பக்கருத்தைச்சொல்லுகின்றேன்.

சிவம் என்பதென்ன வென்னில் தூரத்திலில்லாமல் இத்தேகத்துக்குள்ளிருக்குஞ் சீவனன்றே சிவமென்பதாம். அஃதெப்படியெனில், இச்சீவன் பஞ்சாவஸ்தைகளையுற்றால் சீவனும் பஞ்சாவஸ்தைகளையற்றால் சிவமாம்.

எப்படியெனில் இந்தப்பிரணவஸ்வரூபமான அத்வைதசீவனுடைய சன்னிதானமே தன்மாத்திரைகளாம் இதே நானென்றெழுகின்ற அகம் என்னுந்தற்போதம் மனோகாரமாய் அந்தக்கரண விருத்தியாகி யிந்திரியவழிச்சென்று புவனபோகங்களைப் பொசிக்க சாக்கிரசொப்பன சுழுத்தி ஆகிய மூன்றவஸ்தையிலுந்தோய்ந்து பஞ்சவன்னப்படிகம்போலத் தத்துவமயமாய் சுகதுக்கங்களை கிரகிக்கிறபோதே சீவனாம்.

இந்த சீவன் சிருட்டி, திதி, சம்மாரமெனனும் பிரயோகமூன்று தொழிலும் தானேதானாய் நனவே துவாகிய இந்தசாக்கிரம் முதலிய பஞ்சாவஸ்தைகளினுந் தோய்ந்து பிரிந்து நிற்கும்போதும், ஆகாயநிறம்போலுந் தோயாமல் துரிய துரியாதீதமயமாய் நின்ற போது சிவமாம்.

தோய்ந்துஞ் சீவனாகி தோயாமற்சிவமாகி தும்பிகளைப்போலும் நாவுபோலும் இந்தசிவாத்மபரசீவனே காண்பானுங்காட்சியுமாய சத்திசிவமென்றும் குருசிஷ்டனென்றும் பிரணவமென்றும் மோனமென்றும் அத்வைதமென்ற போதமுமின்றி மோனநிர்க்குணமாய் நின்றதே அந்தச் சீவான்மஸ்வரூபசிவமாம்.

ஆதலால் இந்தகடத்துக்குள் பிரணவசொரூபமாயாடிநிற்கும் சீவனன்றே சிவமென்பதாம்.

இந்தச் சீவனே சிவமாகில் இஷ்டசித்தியைப்பெறலாமே அஃதெப்படியெனில், காந்தத்தினிடம் ஊசிபற்றுதல்போல கர்த்தமே

ளுஞ் சிவசன்னிதானத்தில் அயமென்ற தத்துவங்கள் இந்த சிவ மாகுஞ் சீவனையே தாவு யமானிந்து இஷ்டசித்தியை விருப்பு வது இது தத்துவ தற்போதம் இந்த தத்துவ தற்போதம் நீங்கினத்த படி ஒரு அணுவை கிரட்டிக்கக் கூடியா கூடாதுவாகுமென்று அதீத அகோசரமாகியும் அரிபிரமருக்குமெட்டாத அந்த சிவமாகிய சீவனே அணுவிற்கும அணுவாகி அண்டகோடிகளுந் தானாய ஜலசந்திரனை ப்போல மித்தையா ரூபங்களாய் விளங்கு இருட்பிதிரிபா யிருப்ப தை அறிஞரறிவார் நாராயணனின் தன்வந்திரியாகிய பிரமவிஷ் ணுருத்திர மகேசுர சதாசிவமென்னுந் தத்துவத்திரிகை மாமாய துவித போதகங்களாகக்கின்ற ஞானசாரம் வெறியக்கூடுமோ கூடாது அயவான்மாக்க ஞான மரணமாகிய அந்த பூதியசகர திறந்தென பஞ்சவன்னபட்சம்போல மாமுமாசுழுல திருக்கூத் தை யாவரறிவர் அறியவ தப்போதமழிய ஞானசாரிரென் று மறைதுகிடைத்தால் அரிய பாகமுத்தமாய யிதுவே அதுவாய சிவமாமாய கோசிக்கமோக்ஷ மாகிய மோனத்தில குருபாய மோனநிர்மம ம.

காருண்யோதேச விசாரம்

(௰)

விருத்தம்

திருவான பெருக்கச் சமாதி
திகழசத்திதனனில் ஸ்வருசனித்துமேவி
ஒருவாகுகாதமேதே சதாசிவந்தானை
கண்டுகொள்ள மனமாகும்விண்ணுறு மதுபோயாகி
ஒருவாகவாய்வெளி மகேசனமாமன
உற்றநானமுகனிரும ருத்ரர்பிரமம்
அருவாகுணமந்து நவ மோனருபசத்தாய்
அண்ட சராசரவருட் சித்தனந்தந்தானே.

இனி

வஸ்துவிசேடிக்கம்.

சிவமே! இருக்கு எசுாசாமம அதாவணம் எனக் கூறப்பட்ட உதர்வேதமும ஆறுசாத்திரமும் பதினெண்புராணமும் அறுபத

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்